

B

405-

406.

אברהם הלני

ספרדי

תפארת

קטריץ

Gpali 1510

—

זרחיה הלני

ס'

ה'יפך

Gpali

s. a.

515

515

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF CHICAGO
1850

1850

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 405-6.

ספר הישר להחכם הרב רבינו תם ול

קין ספרים סגורין בבין יגון

גמ' אף יגון יג קטב יצ כ חמור

הספרים

לפי

הספרים

פזים לאלהינו וכסדר הברית אשר בראנו ולא עשנו לפסגו קראנו • ספרים
 סתתנו • גבר חסדו עלינו • כי מאתם המציאו • ומין ליש הוציאו •
 ויאר פניו אלינו בתורות וזקנים ומחכמים נדיקים • והוריענו ביד עבדי
 הכנאים איזה הדרך ישכן אור • לפום מחשך עינינו לאור • לנכת בדרך
 תורתו הטובה אשר עין חיים היא למחזיקי בה • יפתח באפיו כספה • היא הנפש
 החמה • לית לפתאום כחם לרעת הטוב ולדבקה בו • ולהתחיל לדע ולסוד
 יוצאת יבתו • והוא יברך חקיו ומשפטיו הנחמדים • על פי טיב עדים • על פי
 הסבל ראשונה • ועל הכנאים אחריהם כאשר אמר • כל • אם בואת יתהלל
 המתהלל השכל ירדע אותי • ואמר ככבאי ודברתי על סכנאיים ואנכי חוזן
 הרבתי • לבעבור תהיה ריאתו על פניו ותירתי בין עיניו חסד סביבה תקיים
 שבת לשגי • רבן האל נחלם לעולם אל המרכבה הענוה ומסתח לפשרי
 התקפה • ועל כן חובה עלינו להודות לישל כל אשר נחננו והחובה אשר
 סנחילנו ולא אל מלתו לעבורו לעשות הישר בעיניו ולהגיד גדולתו ולקשר
 לתכלית השלמות בעשותנו חשינו כי על כן יצרכו לא לתקום • ומעלת
 כהאז אחר אם נרקת מה תקן לורכו פועיק מה תעשת לו • ואלם כהאז
 לכבודו ולהראות תוקף גבורתו וחון ערכו כאשר אמר כל הנקרא בשמי
 ולא כבודי בראיתו • ולכן אתחנן לו להיות פגולתי לפניו רבנים אולי
 יגמלני עליה כפי רטיני לא לפי קשר יכלתי וחוני • כי איך ישיג גדולת כורא
 אכזה גבוה ונהל • כי מה האדם שיבא אחי המולך • ואני מתחיל
 בעזרת האל ואומר • כי ראיתי ספרים רבים וככבדים בעיני עבודת האל
 בגון ספר חובת הלבבות לחסיד רבנים • כן בקדוה זל ושפרים אחרים רבים
 וסכסכים אך מקפת עיניהם צמוקים ולא יתעסק בהם אנשי דורנו כי אם
 ונעמו מעד וכל לב מדעת כבער • כי תתאדם מתגברת והשכל נחלם וחול
 דרך קול ולא יקדם יצר לב האדם רע מעשיו • וכספרים האלם לא יחסו
 אכוריו ולא ירפאו חזריו • כי כל יום ירדו למעבר אנשי חסד האיתנים
 בעמד חפיו וסגור אוננים • וכל אש דרוף אחרי העושר וקתאוס

לפי ופגמה

218
145

ויהי אחרי הפסח והגאון ולכונן שניהם כאים סבור וכגרי מצרן וק
 ככסל לחן איש רע עין לא ישמע לקול מורים ולא יאזין לתוכחה מוכיחים
 ונתן חיים וגם אני חוליית בהם אליהם = כמחלת כי קייתי בקראי ספרים
 סלוג אולי כע נבכס הערל הוא חזק מצור סלמיש ומחוקמו לא ימים
 וכאשר ראיתי באבי עכבר ושכלו ביד סכלי מחבר אמרתי ללכבי הלא תבנה
 לך מעוז אשר יטב לך ספק עיניך וראת ואמץ את רעיניך ואתה תאזור
 חתניך והכן לך צידה בטרם בוא הקפדה כי אין לוי מעצור להשיב לך
 מוגר מנסה ולשום בפיך דבר ובלשונך מנחה ואל תבטח על אשר
 חברו קדמוניך אשר היו לפניך רק על אשר יחברו רעיניך כי לא ידע נגפ
 לבעך ונתן ועל כן לא ירפא בלתך מחן מחתך כאשר אמר המסורר איכס
 יארכון הסתאים מחטא אם לא יהא מהם לכפס גערי לבי לבי שא לא עיניך
 לשמים והתבונן בראיותיהם והמאורים וממשלותיהם והקרים ומקפדותיהם
 ותאצנות ונשכיהם ופיהם לכת לרעת מי בראם וכדור בחכמה ואחרי כן
 התבונן סוד בראיותיהם מאין ולמה כבראו והתבונן בחרושי העולם
 וחקרו גם כהשדי הכריא וטובתו וחמתו והתבונן בחרושי העולם האבר
 שום הדומים לקיינו סבין לילה היה וכן לילה אבר ופיהם בין עיניך חיונה
 חרדתו ומעמד הרין ומבוכתו ועונם משפטו וסאתו והיו הדברים
 הלא ערוכים לפניך ואל יסורו מגרי עיניך כי אז תתעורר כפך לעמוד בין
 בתיב החכמה תקוה ואמונה וימסוך לעבדות חבורא האהבה והראובשכיהם
 תשיב תבית ריבך וחשך וכל אשר חסס מכור שאון ירדך ואם תסוק
 עליהם יפתחו לך סערי התקום והישע וינילך ממעמקי הפסע ויהיו לך
 למחכת אם תשבח יוכירך ואם תיסן יעירך ואם תשנה יזהירך ובה
 יהיה לך ספר טוב בעמלך ולא יאבר במולך וכאשר ינילך החיכל הזה תעיל
 לכל אשר יצרו בניך וחיילי בחילך ואם החכמים והחסידים לא יהיו צריכי
 אליו אולי ידים תועה חדרך השכל יוצאנו וכאשר אל לבו ישיבנו אולי
 תשיבת סכלתו יעירנו ויהיה לך ספר טוב כאשר אמר בחיר אלהים דוד
 שמלך ע"ה אלמית טעעיס דרכיך וחטאים אלך יסוכו ובראותי כי הוא
 תעצט סוכה ולא קרובה חשתי ולא התמהמתו לכקס את אשר יועילכי
 מיר שאול יבאלי וממעמיק שאול ינשפי ונעתי חצני וחכמי עניינים אשר
 פס יפיו לקח חמסכילים ויבינו דעת קבסילים

כח
החבר

וכל היתרון בהם יכיר סודות עמדת האל ויעלם בהם למעלה העליונה
 אשר הם כוח הכחות הטהורות . ויעבור על לבו כל אשר יש לו נפשו
 לבעול חובו . ויחזור יום הקודש והנורא אשר לא ימצא בו עורר . ואולי בעת
 שישם אל לבו העניינים האלה יקנא במעלות החסידים ותמצאם הם הקנאים
 להצוות אליהם ולעשות כמעשיהם . ולא עזבתי עיני מכל העניינים
 אשר בהם יבצעו הלבבות וירגזו שארני המזכרות מכל אשר ירעתי ומפי
 החבמים שמעתי אשר לא שמתי בספר הזה וקראתי שמו ספר היסוד אשר
 דרך עבודתו לפני האל יישר . ועץ חיים היא לחזיקים בה ותמימים מלאכה
 והאל התגלה תעלה מים ומרכין לשון אלמים . יהיה עם פי בטייפי
 וישיר רעיוני והריוני . וישמור דרכי מחטוא בלמני . וישים כפי דרכי כונס
 וינחני כמעגלי דרך ואמונה ככתוב כפטי יסובב ינחני כמעגלי דרך למען
 שמו . וחלקתי הספר הזה לשמנה עשר ספרים

סוד בריאת העולם

הראשון

מן הידוע כי כל חכום יעיד על חכמתו וכל מעשה מעיד על תכונת עושהו
 ועל כן ראוי לכל יזכיר לה צעק כחכמו העסקים למען יהיה לאות על
 שכלו . ומזה ידענו כי אין העסק החכמי מכללם צסקים והמעשה הנכונה
 מכלל המצבים כי אם עבודת האל יתברך כי הוא יעיד על רוב שכל האדם
 ועל סגולותיו . וכל חכמי העולם יאמינו וישכילו כי השכל לא יוכל להסיק
 לבד משני דברים — האחד תבורא והשני הנברא ואין עוד זולתם .
 וכן יאמינו כי תבורא קדמון והנברא מחודש וכי תבורא אין לו תחלה ולא
 תכלה . ולכל נברא יש תחלה ותכלה . וכן יאמינו כי אין לבורא בורך לרבה
 בעבור כי כל בורך הוא אשר לרבה שהוא בריך לנ וכן יהיה טלם ותבורא טלם
 על כן אין לו בורך לרבה . ואחרי אשר אין לו בורך לרבה — כלומר חוס כי
 הוא לא ברא עולמו לבורך ואחרי אשר לא בראו לבורך כוכל לדעת כי בראש
 דברו לבחול סובלונכים לו כאשר אחרי כל ספקרא בפניו ולכבודי בראתי .
 וקראיה על זה מדרך סתומ כבריאת העולם כי כמעשה בראשית הוא אותם
 על המזרות ויתן אותם אהים בריקיע השמים לתאיר על הארץ ולא אמר

כעבור חסד
 כעבור קי צדו
 צדו הבורא
 וכן
 ככלן הבריאה

בין ביה
הלכות

עלה אחד להאיר על השמים ולא לשמים כי אם על הארץ אם כן נדע כי לא
 פכראו האורות לתועלת הכורא ולא להאיר לשמים כי אם להאיר לארץ
 ויוספים . ועוד נכיר כי אלו יהיה הכורא לתועלת הכורא היה קדמון
 ביותו כי תועלתו לא נסדרה ממנו רק היתה מצויה עמו תמיד . ואחרי
 אשר נדע כי העולם מחודש ואינו קדמון נדע כי טרם היות העולם לא
 נברך הכורא אלא אחר לא נברך אלו — טרם היותו בן לא נברך אלו אחר
 היותו רק כל כוונתו בכריאתו — העולם היתה לתועלתו . ועוד נדע
 ונבין כי העולם לא נברא הכורא בעבור הרשעים והמכעים אותו כי אם
 מחייב אותו השכל . ואלו נבראו בעבור החסידים היו רעים להיותו והעובדים
 אותו בראש — וכל מכותו היתה לברוא חסידים אין נבראו הרשעים מזה
 טעם הנראה . ובאשר יש לפי קליטתו והמחבר הוא מה שברוך מקלפה . בן
 החסידים הם פרי כריאת העולם — והרשעים הם כמו הקליפות .
 וכאשר בר' נוכח הורע להכניח החטא לברוא הכל כמו שלמה מצינו עם החטא
 באלה ועם האנשים מיני קוניט . כך כוונת הכורא לברוא החסידים אבל כח
 הבריאה יוציא עם החסידים רשעים . כי אין דבר נברא שלא יהיה מוכו ב'
 חלקים חלק נכחד ונכחד כמו השלש . וחלק הרשעים והמחוללות כמו
 הנזק או השלול . וחלק בינוני . וכן נמצא בפני האדם מל' נסחר וז' והם
 החסידים מהם הסולת או מבחר ספרי . וחלק גרוע ומאוס והם הרשעים
 אשר הם כמו הפסולת או התבן . ועל כן באמר כי לא נברא העולם בעבור
 הרשעים כי אם בעבור החסידים כאשר תאמר לא נברא בעליו ולא יגע
 בעצמו קליטתו אלא בעבור מכת הפרי אשר יתן . ועוד אנו רואים
 שהמים יתבועבו וכו' חת ירועים לתבועמו תחלה — ואחרי כן תחלה
 לתבועמו נדע כי יש לו תחלה — וכי הוא נברא כי התחלת תבועתו היא
 התחלתו . ואזרי סדרע כי יש לו תחלה נדע כי קודם בריאתו לא היה
 לכורא נורד אלו . ובאשר לא נברך אלו קודם בריאתו — כן לא נברך
 אחר בריאתו כי חכה אשר היה לכורא קודם בריאתו היא טעמה אחר
 בריאתו אחרת ולא הוסיפה ולא התחלפה . וכיון שאן נדע כי באשר
 לא נברך אלו קודם בריאתו — כן לא נברך אלו אחר בריאתו . ואם תאמר כי
 — הלכה אשר חייב הכורא לברוא העולם הוא נורד הכורא לעולם . באמר כי
 כח החיוב כופה את המחוייב לעשות הדבר ורענו כי הכורא אין כח כופה
 לעשותו טעם חייב אצל כח החיוב על הכורא לברוא ליש תאמר . ואם

כבוד
במיו
כבוד

הנראה
מזה
הנראה

לע

על סוף כגונע אמת ויהי אומר כי הוא צריך להיות הראש מצדו
 ואין וכבודו כפי מהותו חזק על המוח אשר הוא מעין הכסף
 ועוד חלשד עצם הראש יאמר כי הוא צריך להיות שער על הראש ככל הכנס
 הקור בתוכו כי עצם הראש לא יוכל להיות מן המוח כי אם היזק טף כמוהו
 כפי חכאז אכן סכנה על הראש אבל היזק הקור והחום והדומה לו לא
 ימכרו בו אם תאמר ועל כן היה צריך לו לחום אמתו מן הקור ולהגן עליו מן
 החום ויהי אומר כי היה צריך להיות לו עיני להורות לו הדרכים והים
 צריך לעצמם להגן על העינים מכל זק ואבק ורוח וכל סכך בעת השינה
 כי אלו לא היה לו עצמם לא יוכל לישון וגם אם יישן היה כל דבר מזיק להם
 ויגול עליהם אכן או יכנסו אל רמזים או זכוכים ויהי אומר כי הים
 צריך להיות העינים במרחם הנוף כדי להסקיף על כל דבר ולשמור הנוף כמו
 הצופה סביב להיות עומד בדרום העיר כן העיני במרחם הנוף והים
 אומר כי הוא צריך ליריד לקחת ולתת ולעשות בהם העסקים והמלאכות
 והיה אומר כי חכמות היד נריכים בפרטים מפני רוב המלאכות והעסקים
 אשר יעסקו בהם כפי אדם וכן סכן האנושים ולונו
 הצרכים היה מתאכל הכפר כרוב המלאכה אך הצרכים סן למגן
 ולמשען על סכר לחוק אמתו כל ימנו והיה אומר כי האדם צריך
 להיות לו ראש קטן ונרף רחב כי נכסו והחלשים והמתים וקוריהם הם
 כמו כבין המגדל אשר על פני כל הארץ ועל כן צריך להיות רחב וראש האדם
 דומה לתלפיות אשר בראש המגדל ועל כן הוא דק ומפוי והרובים הם
 כמו העמורים עליו יצמוד הבנין והיה אומר כי היה צריך לפה להיות
 חובא למאכל ומשתה והיה אומר כי צריך להיות בטנו חסומא שתהיה
 כמו שק קטן לקבל המאכל והמשתה ושהיה לה שתי פיות אחד נמשלה לקבל
 ואחר למטה דוחה הרפשים והשמרים הכבאים וכדומה לזה ענין
 רבים כראש אברי הנוף אשר כל מכלול ידיו כי כן היה ראוי להיות האדם
 היה אדם יכלת לכרוא אדם אי אפשר לכרוא איתו כי אם בעצמו והוא צריך
 פרה כי מעשה המצאן והדר תקונו הוא הולך על דרך האכל והלוי אחר
 להם חכמים לנעשות לו מזבן ולא פיהם אך יעשהו היו עושין אותו
 קרוב לדתו זה כי כאשר כרע כפייה צריך לכפות ארמון למלך ישאל
 כל תקונו כפי הראש ועל כן אלו המאכלים והמשתה הם חסומא
 לכרוא כמעשהו הישרי ועל כן בקר ראיה מצדו היתה אשר יאמר ענין
 מעשה הברוא כאשר נקת הים מקבת סכר על כלו ופאשר נקת רחוק

חכ
 ענה

י. י. י.
 חכמה

ל. י. י.
 חכמה

חכמה

חכמה

חכמה

עון הענין על האם וכן הדבר הזה ואפשר שתהיה בריאת העולם לפי דרך
 אחרים לפיכך אחרים לכד חלש. אך זה הענין אשר נשיב כמכלנו הוא
 אחר מהם על כל ענין ועל כן אנו רואים בבריאת הנוף כי הסדר הוא
 סבבי המעלה בכל מעשיו היא אמצית. ואשר אחר אנו רואים כי על
 דרך מלאכת בני האדם ואומותם כן הוא מלאכת בריאת הארץ וכלל ללמוד
 מה הענין הזה כי עבודת הבורא ית' ויראתו היא מוטבת על דרך עבודת בני
 האדם למלכ' ויראתם אותם כי כאשר לא תהיה מלכות המלך עד אשר
 יתן עבדיו אש' וכן יושב וסרים אל מאמצי ומצב'ים אחר' בכל האדם
 בן מלכות המלך ית' תשיף שלמות והירד כבוד ית' ב' האדם ויראתם מ'
 אומרו ואעפ' שלא יחבר שלמותו לחסרון עבודתם אך כפי שלים העבד
 דרך אונן ויהיה העבד בתכלית השלמות בכחו וכלו וכל עניניו ותהיה
 שלמותו לאונן על שלמות הדין. אך על פי מהלך חסרון עבודתו
 לאות על חסרון מעלת אלו. הנה לך ראיה ברורה כי עמדת הבורא ית'
 ויראתו נהגת על דרך עבודת בני האדם ועבודת העבד לאדוניו. ואלו
 היתה כונתו להמשיך מלכותו למלכות המלכ' כדי להקריב מלכותו ללכ'ו
 בדרים גמלים. ועל כן באנו לכ'ר' דות מלכותו ועבודתו בל'ו
 הדמיון של מען ית' סבו בלב הקורא בדמיון אור הכר לאור הנמר. כי
 בהעלותו על מחשבותינו איש אשר יהיה סגור באפנו החת הארץ מיוש
 היותו ולא ראה אור כי אם אור הגר לכדו והוא איש סכל וביכה יאמר כי
 בל' שפך יוכל ויחזו ומשכלו לדעת מלכות הכר. כל בחית החמה אעפ' שאין
 כח זה בכח זה ולא עצם זה בעצם זה. וכן כל יוד מדיניות החיות
 השלמות כח התביעות העליונות. וזו הגשמיות נקח ראיה על השלמות
 וכן כאשר כי מכל בראיה ברורה מן הסתוב ומן הסכל לכדו סוד בריאת
 העולם וסוד ספסוף וסוד העולם והמגיל כדי שבתן טענה לטוען אך הכל
 סגור ב' גר כשרץ ולא נכול האדם. ואומר כי סודות העולם העליון וכל
 כל חסל וכל מעשה ל'טין אותם מדיניות העולם הזה הסכל כי אחר
 מזה איש רוב עניני העולם הזה השפ' דמיון לעניני העולם העליון כאשר
 ברע כי נורות העולם הזה מצויין ב'קד' הנשא אותם וכאשר אנו רואים
 פי ברת עכבי' האין ודמיון וניניו מצויין בעקרו תחת הארץ ואם שאינן
 בראין ולא נמצא איש כי אם בבח השכלי ברע כי הם בו מצויין. כי טרם שאין
 האנושים לא יבנה בו תפוח ולא עקדים מפני שאיננו נמצא בבח טרשו דת
 מן המלאכה כח טרשו הוא היפך בעצמו ולא יב' תחת כי ים ברת האנושים

לטוב
 ה' ית'
 שמואל
 ה'

ה' ית'
 ה' ית'
 ה' ית'

שפ' ופכ'
 ס' ית' וזר'
 א' שפ' ופכ'
 ה' ית' כ' שפ'

ואלו יהיה נמצא בשרים התמחים או השקדים היו מלאים כפריו כאשר
 כדאו בזנות האנושים כי לא יבא בענפים לא מה שהיה נמצא בשרם וע
 כן כוכל להכין כי כל מה שבעולם חזו הוא בא מכה העולם העליון
 שעליון הוא ארץ וזה הענפים ועל כן כתיב מסודות העולם השפל סודות
 העולם העליון ואי אלו כי כאשר הם בני אדם על הארץ מתעסקים בדברים
 עליונים מזה ולהתחבר לחלאכים ולעשות כועסיהם ולהדמות אליהם
 והחלאכים כאשר הם מקשים דברים עליונים יותר מהם ויתעסקו בדעת
 האלהים ודעת עניני הככבים והגלגלים כן גדודי מעלה והכשמות הטסודות
 והגלגלים והככבים תמוקותם וכל רצונם להתאחד בבח העליון מהם והוא
 הבורא ית' וזאת היא עבודתם כי כל תבועתם היא לקיים רצונם בהמשכם אליו
 ובתפוקתם עדינו. וכל זה יהיה מכה הנפש הקבחה כי כל שפג יפגד לשוכ
 אל יסודו. והדמיון על זה כי כאשר נקה אבן מן הארץ ונטל בה למעלה
 בזה ידני תעלה בזה החלפתם ובהנעה לתכלית עזתה. הכרח המשליך תשוב
 לרדת בעצמם אל המקום אשר נלקחה מים. וכן תמים כשחזקם למעלה
 יגיבו עד תכלית מה שיגיע בה הזורק יגובו בעצמם למקומם נמטה. וכן
 הדוח כשתיכנסו בכאר כפוח ותסתמחו יהיה עכור. הכרח כעוד שהיה פגור
 וכאשר כשתח הכאר ישוב תהיה וישכב לישורו. וכן האש כשתעלה
 שלכת אנו רואים השלכת תצטר לעלות למעלה ליסודה. אך מפני שהיא
 קשורה בעץ חסרף לא תוכל לעלות לבד. וכאשר תפטר ממנו תעלה אל
 מקומה כמו כן הכשמה כי כלקחה מה אמים וכצורה בגוף ודמתה לשלכת האש
 קשורה בעץ ולא תוכל להפטר ממנו עד כלות כחות הגוף המחזיקים הנפס
 ואז תוכל חנפה לנטות ליסודה ומקומה למעלה. הנה כתבאר
 כי העולם השפל העליון ומל אבת שוכני עולם השפל. כמלאכת שוכני עולם
 העליון. ושני חכמות יבדלו להשיג העולם העליונה מהם ואין הפרק
 בתולאכה כי כל אחת משתיים יבקש להתאחד בגבוה ממנו. אך בעולם השפל
 היא העלאכה ח' ושה וספלה ובעולם העליון היא חוקק ועליונה. ואלו
 חולשת מל אבת השוכנים בעולם השפל בא מפני חכרת סביות לשמחה. והוא
 אשר התבאר מדרך השכל כי לא כדא הכורא ית' עולמו לכוך כי אם לעבוד
 אצלו. כבאר אותו מדרך הכתוב וזה שהקדמתי דאות השכל על דאות
 שבתום מפני שכל יקבל אותם חקרה יותר מראיות פתוב ויתישבו

כל דבר יסוב
 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

חכמת עולם
 סגולה ושל
 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200.

חכמת עולם
 סגולה ושל
 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200.

ויקרא
ויקרא
ויקרא

ותי אבי בכתב הסומע בעבור האותות והמופתים האלו עליכם ועל כל
אומרי כי ב' יאת העולם מלאנו הכתוב מעיד כי לא כבדו לנודק כי אם לדעת
אחד כמו באומר הכתוב כי אמרתי עולם שלם בבינה שמים עור מצאת
כי כל טובה היתה בבורא לא יתלפתו לא יעשם לנודק ולא לחובת כי אם
למעלה באשר אמר למען אלהים ויהי ב' ויבנו אמן ארם אצלונתם
אוקם בדעה ואומרו רעת הים והשפות אל לבב ב' א' אהיה ונסתה סודתם
השכל קודם זה כי סכורא ית ל' ב' עולמו לנודק כי אם לעבוד אותו באשר
בן הנה כתבאר מדרך הכתב ב' השכל סוד ב' הית העולם

השער השני

מפרש בו עמודי
העבודה וסבותיה

ומר בו אחרי אשר זכרנו קצת עניינים מסודות בריאת העולם ונתבאר כי
כברא בו אם עבודת הבורא ית כפרם ענייני עבודת הבורא ית וכאמר
עבודת הש' ית לא תתקיים בו אם אחרי ויעתו והעבורם יש להם סבות
מודים העמוד שה' הלב הטוב והזך כי בהיות האדם טוב עם בני אדם
יה טוב עם אלים יהיה טוב עם אכסים באשר אמן הכתוב טוב עם א' ועוב
בם אכסים והעמוד השני הוא להאמין כי כל מצאנו זולתו הוא חסר
והעמוד השלישי הוא לסיכור כי הבורא ית שלם ובעת יקבנו בארם
בלשם כזות לו ותמוך כפסוק בטבעם לאתוב הבורא ית ובעת אשר יתקבנו
יהם עבודתו בתכלית ה' אלמות בעבור כי מן האהבה תהיה היראה וכל
האהבה ה' יראנו ואפשר שירא אדם למי שלא יאכמו ועל כן אמן כי
היראה ככל מה שהבה ואין האהבה ככל היראה ומצאנו כי עבודת אברהם
אבנו ע' היתה בתכלית השלמות כי אמר בערו כי ודעתיו למען אשר
אמרת ככיו ואת ביתו אחיו וישמחו דרך ה' וזו ערנת ברורה על
כ' צדקתו וגם הבורא ית כדך העיר עליו אחרי מותו כאמרו עקב אשר שמע
אברהם בקולי וישמור משמתי חקיתי ומורתי ומכאן כי עבודתו
היתה מאהבה ולא מיראה והוא כי עבודה העליונה ולא שכן אותו הבורא ית
ליראתו אותו ולא אמר ודע אברהם הירא ממני ואם פחד רק אהר' יע אברהם
אויב' וכבר אמרנו כי היראה כוללת האהבה

לעבוד
לעבוד

ודע כי עבודת הכבודית מיראה אינה עבודת החסידים אלא עבודת
 רשעים ואנשות העולם כפי שזמר לרשעים האותי לא תיראו ואומר על
 המצרים הירא אדני הכהן מפי שלח היו עושין מצותי מאהרה כי אם
 ייראהו אך לחסידים יאמר ואהבתהו לא אלהיך. לאהבה את ה' אלהים
 ואמר ב' אותיות השם ויהי יראת אלהים נשד מרעו ואלא אומר עליו אהב
 אלהים וכן אמר יראו אלהים קדושים על הרשעים. כי הרשעים כמדובר
 בעבודת האל ונתקדשו מעולותם הם כקראים קדושים באשר אומר התקדשו
 לצארכי אך החסידים אשר לבם טהור מיום היותם אומר עליהם אהבו את ה'
 כל חסידיו אהובים ונצדו. ואמר על חנוך ויהלך חנוך את ה' אלהים
 ולא אהר וגורא חנוך את האלמים ואמר על כח איש צדיק המים סיה צדויותיו
 ועל כן אין עבודת היראה בעבודת האהבה והאהבה כבחות בעשרה
 לשמים מן האהבה. ה' לתינתו אהבה תורת אלהיו. השכי לתינתו נהנה
 בתענובו עבודת האל יתענוב כל הענובו. השמים ומאום מואסי הכורא
 ולא יסאמכתי. והרשעים אהיות אהבתו כעוב העולם חסובה כאין לצד
 עבודת הכבודית. השמים בתענובו לכל יגיעה וחסרון וענוי לכנר
 אהבת האלית. השמים לכל יקדים עסק מעשהו על עסקי האלית
 השמיני להודיע לבני אדם אהבתו האלית ולהתפאר בה. השמיני
 לכל ישמע לקול מוחית ומריתים בעבודת האלית. השמיני
 אם יתחנפו עליו מארעות מטוב ועד רע לכל יעזוב בעמלים עבודת האלית
 השמיני לכל תהיה עבודתו על מנת לקבל פרס כי אז תהיה עבודתו
 עליוס בדבר השמים ואלים העשר מדות כשיתקבצו ב' דים נקרא אהבה האל
 ת' ותוא אהבה בחסדית. ואלא אומר הכורא ית' על אברהם אבינו ע' ה'
 ירע אברהם אהבתי אלא בעת שנראו לו כל המדות האלוואני מתפרסם לך הן
 השמים. השמים אהבת אברהם אבינו ע' ה'
 היתה ללמוד אהבה. לה' באי עולם עבודת הכבודית
 לקרוא בה תמידי האמר אומר ויקרא שם אברהם בשם ה'. ואמר במקום אחר
 יתן שם מוכח לאל ויקרא בשם ה'. ואמר ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם
 בשם ה'. לתודיעך כי בכל מקום אשר היה הולך שם היה קורא בשם ה'
 וקרא שם בעבודתו ולא היה נחמט מפני פחד אומות העולם שמרס השמיני
 כי החסידים שלא נהנה באהבת אלהיו יותר ומה פנהה
 כל תענובית עולם כי מן תודיע אמן תענוב ושמחה לאדם בתו בבגדים

חסידים
 בשם אהבה
 חסידים

אהבה כ' אהבה

אהבה חסידים
 אהבה חסידים

חסידים
 חסידים

בנינו שח' ישמח אביך ואמר ותגל יולדתך והיה אברהם אבינו ע"ה נחמה
בעבודת האל ית' ומתגבר הנאתו בעבודת האל ית' על אהבת בניו והרחיק
מיומו את ישועאל בנו מרוב אהבתו באל ית' .. המדה השלישי כי
הוא ית' ונחמה לכל מנאסי הכורא ית' ונחמה אהבנו

הכורא ית' אמר לאברהם כך לך מאבך וממולדתך ומצית אבך והוא מאס
במעשהו ונביא אלו מפני שמאס אונס האל ית' שבאמר וילך אדם כאשר
דבר אליו אל .. המדה הרביעי המדה השנייה ככל טובת העולם
הטובה אליו

הטובה אליו אמר לאברהם אבינו ע"ה קח כא' את בנך את יחידך אשר אהבת
אע יצחק .. ואמר אשר אהבת להראות לבני אדם כי מה טעיה אהב כתבנות
הא זכר מאס אותו והרחיקו מפני אהבת הכורא ית' שמרם ה'

כי החסיד חושב כל יגיעה וטורח תענוג ונחמה
בעבודת האל ית' כי אברהם אבינו ע"ה היה מעונה מררשים ומנוסה בכמה
כסיונות ולא קץ בהם וקבל הכל בסבר פנים יפות כי מעשיו נהגו הברא

ית' בדרכים נאחר בן בלקחת טרה פעמים נאחר בן חברית מילה נאחר בן
כסא לגריש ישועאל נאחר בן לשמואל יצחק ואלו היתה עבדותו מיראה
ולא מאהבה לא היתה מתקיימת הכל אלה הנסיונות אך כר ב' אהבתו באל ית' כר

הכל היה ערב בעיניו שבאמר לא יוכלו לבנות את האהבה המדה השמיני
כי החסיד לא יקרים עסק מעשיו עד ישלים מצות הכורא ית'
כי מנאכו כל דבר שבו הכורא ית' בך לא הקדים טוס מעשה עד שהשלים

מצות האל ית' בך .. כי הנה חברית מילה אמר ועל מעליו אלהים
וכי יב נעצם היום הזה כמול אברהם ולא הקדים טוס עסק עד
השלים המצוה ואמר כי שמעאל כל אשר תאמר אליך שיה שמע בקולת

כי יצחק יקרא לך זרע וכתוב אחריו וישם אברהם בבקר ויקח
לחם וממת מים פס על שכמה נגו' ולמדנו מזה כי בחלום
הלילה באמר לו הדבר ועל בן השמים בבקר כטרם טיעטס טוס מעשה
לשלים מצות האל ית' .. המדה השביעי כי החסיד יודיע לכל
אדם אהבתו בכורא ית' ורדכו כי בן אמר

דכותינו זל כי אברהם אבינו ע"ה מעשיו היה מזהיר אנשי דורו ואודיע
לכל אדם אהבתו באל ית' כי כאשר אמר הכתוב כי ידעתו ולמען אשר
ישם את בניו ואת ביתו אחריו ושמו דרך אל

כל יודיעם שהיה אלהים לא באהבתו ולא אמר את בניו לברך את ברכי
 וכי כתיב כלומר כל הכלים שיש ואשר יש לו רמת עליהם המדה וכוונת
 כי החסיד לא יראב ללעגם והעבים ולהרפת מהרפתם אחריו כי אברהם אבינו
 ע"ה מעריכו הח' לרוב כעבודת הא' ית' וקיו אנו דורו וחדשים אותו ולא
 היה מס' סלבו אליהם עד שה' יכרה לבטן הא' והנ' ה' הברא ית' כמו
 שנאמר אני יא אשר הוצאתיך מארץ כסדים סמרה סתמע כי החסיד
 כשיחידטו עליו מארצו יונות או רעות ל' יגעל עבודתו וכן ע"ה אברהם
 אבינו ע"ה כי בכל אשר היה מ' חסד עליו הן טוב הן רע היה נאמן וכוונת
 שנאמר ומצאת את בכו נאמן לפניך סמרה העשירי כי החסיד אין
 א' וכתו באל ית תלויה כדבר או על אמת לקבל פרה וכעבוד שלא בקם אברהם
 סבר מצטרף על כן אמר לו סוף ית סגור הרבה מאד כי בן מתב' האל' ית
 עם חס' ויו בעת יונתו על אמת שלא לקבל פרה יקבל להם סכרס וית' להם
 טובה כשלו ס' אר' אמר לשלום חמלק ע"ה יען אש' לא ס' לת עידי וכוונת
 אחריו גם א' לא שאלת אתו לך גם עושר גם סכרס ואלה הם יסודות האהבה
 וכל' מי שיהיו בו עשר מדות הללו נקראת אהבתו אהבה במקום ועל אלה המדות
 באמר ואהבת את' א' אסיד בכל לבבך וכל' האריך ודע כי כפי אהבת הא' אש'
 באל ית כן תהיה אהבת הא' ית' בו וכן סלבו לא מן סכמני יא' ריו לו הא' אש'
 עובר ס' אל חס' ככל' מאריך מתי ית אום הא' ית' לראותו אמר להם טעם סיס' לך
 אחריו גו העולם וכל' חמדתו ויקון כחיו ית אום למתן או ית אום רש' ית' לו
 לראותו כלימור אהב' מאד הברא או יאסכו הברא מאד ויאחי' אר' זכרתי
 ענייני האהבה אוכור כל ענייני היראה ונאמר כי השקט אש' בין עבודת
 האהבה והיראה היא גדול יותר כי עבודת סיראס תקור בסוד קיראה
 ועבודת היראה בה אס מריה לתקוה תסור ברפנת לתקוה או ברובד תקוה
 נאס איכנס לתקוה ולא לתועלת תעמוד לרצת כי סכנה הגורמ' לתקוה התקוה
 היא סכנה מקרית ובסוד סכנה המקרית יס' ריו כל הרב יס' הנמסכס ממנה
 וסכא' ס' מכח' ח' ל' סכנה סחיא גורמת האהבה אשר איכנה לתקוה היא ס' ס' ס'
 עקרית קיימת ולא תסור לרצת ועל כן לא יסורו סכרס' סכא' ס' ס'
 האהבה הנמססת ודע כי עבודת האהבה יס' בה אלנו עשר מדות
 אש' וסכרס' ס' ס' היראה לא תע' א' אמת מן ללא אס תק' היא ית' ית'
 נאס מנד אהבה מפי אכל אס תהיה יראתו ומנוסת כ' אהבה ופני' אש'

יפגן הימנה

כל אהבה
 וזוהי כפי
 על פי
 אהבה

והוא שנתן וקחה כל ימינו מעשר מן חמיות אשר זרענו כי הארצה היא
 ביראת ה' ואם לא היו ימינו והכבוד קראת ותפלת הארצה לא ומלא
 דבר מכל חמיות אשר זרענו ואם תקחוק היצאם ותחלט הארצה מאר עד אשר
 לא תודע בו ימים בו הפך המדות אשר זכרנו והיו מאובי הארץ
 נמזק היו אר אשר בויבאנו בפי אדם ועל כן אומרים כי דוב היסודים אשר
 נוכח כסא יראת עבדו ית' לעצמים הוא באמר על יראת הממוצת כסא עבד
 ולפי עצמים כאשר על תוקף היראה אשר תבא מבח הארצה ואת ס' ראה קיימת
 מפני שבאף מבח הארצה אם כן העבודה הכלה מבח הארצה היא הכונה
 ואשר באה מיראה היא עבודה חסדה לפי אם תהיה היראה הארצה וחסדי
 אשר דברנו על עביימי הארצה וסיראם שהם מעדי עמודי העבודה כזכיר
 ענין החמה שהוא עמוד השלשי מעמודי העבודה וכאמר כי עמודי
 הארצה והיראה והחכמה הם כחות המוחות ומתחברות וזכור
 ומשלתן תקום העבודה האלהים ולא מאחת מהן ולא משתתן ואין ככל
 פניה אמת שנתקף לעצמו שלא תבצר למדתה אלא הארצה
 לכמה כי אם תהיה עבודת האדם למראי מחשבה א"ל שלא תהיה סיראם
 במדת עמה וא"כ שלא יתבין האדם לראת הכבוד ית' א"ל שראת ארצה
 בלי יראת א"ל ירעת כי החכמה היא עמוד גדול לעבודה וכאשר
 תתחבר החכמה עם הארצה יפליס כהם כל הפך וישג כל תורה וע"י החכמה
 אין הארצה פליט כי חכמה א"ל הוא בקרן החכמה הע"פ שהוא ארצה
 לכבודו לא ידע לעצות רצונו ולא ידע דרכי השם אלא יאסיר המתור ויקיר
 סאוור ולא ידע וא"כ ותהיה אהבתו בענף בלא שום וכבין מאין יכול
 אבל אם תהיה ארצה ויקנה חכמה או יכיר מקימות העבודה ומקום הלאוי
 להנדיף ולנרוע ולא ידע עוד עבודת האל ואפסיה ודרכיה וכן כל הארצה
 אשר ירגיל בה האדם ירעה: היטב ואם יתה כסיל יא ישאנה כמפס
 חכמי ש' זרעו גרים אשר יתחדשו בעסקה ויולאכה הלאו חרובין אלה
 למדש ולא ירעם בשעת למודי ואם יתה חכם לא ייק לו זה אמרו אשר
 למד הגורים כי מבח העקרים וז"ל שאר העגפוס ויבין הע"פ
 המחדשים ואם יתה סול לא ידע לסדר עב ימי הילוכי כסויא עב
 שום חרוב ועל כן ידע באמת כי בשלמה אה תהיה העבודה שלמה
 ובכונה ואי אפשר שיתחברו הארצה והיראה שלא חמדה היראה בתוכה
 וככל'ס ועתה אחרי אשר התבאר כי עמודי הארצה הם ש' א"ל

עבירה אשר בה
 ס' הארצה ועמוד
 היראה ה' א"ל

כח הארצה
 למדש

ופירשנו כי אחר בדרך קצרה באר כי יסוד הספר וכוונתו היא עבודה אשר

בה יסוב האדם רצון הא עד יעזר לכו תרעצתו ויבטחו מאונאתו וחו תרדק
לכחו עבודת הא כמו הכנה אשר תרצה לכבוש אותו אם יהיה מעוקב נח ידבק
בו הסגב עד אשר תרחם אז יעזובתו כל כתיביו ואז ידבק בו הסגב
ועל זה אמר הכה"ק ע"ה יעזובתו ברכו ואם אין מחשבותיו ויטוב אל'
אל וירחמו וזו אהינו כי יבטח לשלוח ואחר שמשל הכה"ק אמר כל לבקש
אדם שמים אל אלהים חזינו את אהי הסגב . ואחרי אשר התבאר כי
בזאתו בביטחון התורה ית יבי כשפילה כשרא העולם באר כי העבודה חובה
עלינו לעשותה וכן הסתוב וכן הסתוב כי הכונה ית לא כרא העולם
לא כשפילה התורה כתיב סתמוך אם לא כריתי יומם ולילה חקות סמים ואין לא
במתי (ואומר) כי בחכמה יד ארן כוכן סמים שתוכה (ואומר) וקכני דמית
דכר קדם משפלו וזו אמר כי העבודה חובה עלינו כי התורה לא נתנה
הכונה יבטח אהינו כי אם לעבוד אותו שפאר כי לעבוד נכות אהינו כי
ש אהים ועבודה תהיה יראתו על פניכם ככלתי תהא . ואומר כה"ק
את דם מצודים תעבדו את האלהים על הכר הים . ואומר את אה"ק
תירא ואותו תב אה היראה לעבודם — לומר כי אם אין יראה סין
עבודם וכן אמר ועתה ישראל מה אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה
ואחרי אשר ברע כי העולם נח כרא לא כשפילה התורה ברע כי העולם נח
כרא לא אהם אל העבודה וכעוד אשר תעמד העבודה והנרקה יעמוד
העולם עליה שפאר וכדיק יס דעולם . ואחרי אשר התבאר כי העבודה
אנו חייבין לעשותה כפי הכוח כפי אהת מדרך שפאל ונח כי מן הירוש
כי מלך בא ורם לא תכון מל אה כי אם כעבודת עבדיו . ואם לא יעבדו
ויראו אהינו לו ממלכה עליהם (אין בתה יודע יתרונו עליהם ואנו דוחים כי
הילך — יבול עבדיו כפי עבודתם ויראתם אהנו . ואם מלך כמר ורם כריך
לחרא יתעלמו ויתרונו על עבדיו אשר הם כרואים כמותו . ואיפטר מיהו
טובים מחנו על אהת כהם וכמה היא ראויה מעשלת הכונה ית להרמות עלינו
כיר אהנו אהנו . וכמה יודע כי הוא כוראנו ואהנו עבדיו וזו אהים ואכחנו
אורבים כי אם כעבודתו רכוכו ויראנו מעשנו וכוח ככיר מה אהנו חייבו
זו וירא אהנו כי עבודת האל ית הוא חובה עלינו עלפי הכוח והסכל
באר כי עבודה כה"ק לשכי חלקים . החלק היא אהן העבודה שפאל
שפאלה אהר היא כה"ק חלקות כה"ק אהנו אהנו אהנו

אלה זכית עמך
בפסוק זה ומה
אמר בספר

העבודה חובה
אם כפי ומה
כפי

עבודת האל
אם כפי

והחנק שהיה עבודה חסיה מוחת חד זכרנו כמו עבודת

היה כן לא יכלו נשאר את להם כמו הראשונים ועל כן לא יעשו

והשניות חכמינו וזכה והכניז וכר מענות מרות החסידים מעלה שליחה

ולאזות חכמינו ושלום עליהם למען ירחם כל חכם מה שיש עליו נעשות ואלו יעלו

דברי חסדי מעלה עליו ומה שבנינו חסידים חסדי יראים

אין בהם חשאי ואם יעשו רבין חסד ושמור מהלכות ומתאמרים ללכת בדרך

מיום הולדתו לא שנו וכן וזו ולא פסעו ולא חררו ובהם גדולי חסד אשר

דפקדו ובהם בניו ה' כי כל העולם מוכן לשבת עליו מיום ש נבדק

ולבט בשבת ובקיום עם לכה גם יומם שנתות וי יהו ובעבודתו יע

וירכס בעונו פנים אסור בלי לאסור ויהו וזהו חסד לא יעשו רעה ולא

אמרו דין וראשונה צדיקים לא ילכו להם בהם יורט כהל פסע

ובאורם נבטם בעיניהם וכבדו בעיני גדוהם ומווד חסד ויהו

על עיניהם ויראתו תאיר פניהם ויהו ברית יא נוסע לניהם ויהו שבת

אל תפני פדעו כי הפל הכל לא יתחילו בעין מכו עניינותו ויהו

ואמרו כן ויהו רע לא ילכו להם בהם יורט כהל פסע

בעיניהם כי הם חסד ויהו נדיקם ויהו חסד ויהו עניי

ועניי סביבים ויהו חסד ויהו ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד

יהו לא תמצא בהם ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד

פסעו והמליכה ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד

ואם יבטו כי הם חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד

יהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד

יהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד

יהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד

יהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד

יהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד

יהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד

יהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד

יהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד

יהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד

יהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד

יהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד

יהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד

יהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד

יהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד

יהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד

יהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד ויהו חסד

manfiare
& vivere
non vivere
& manfiare

לא להחזיק לזכרון האדם לא ידעו להשתעשעו עלילות ולא בקשו לשם גדולות
ממאבקם מלאכתו והקיים תורתו למדו אותם וילמדוהו לפוטעם
מקורו כפסח ואחרי כן לרשעים בימים יבואו כלילות יקומו ועומדים
לראש השמדות לתת כלילת זמירות יבטרו ארבה כפחוקן ולחם ולוחים
עפר כחם עורבים בקול טועה ויורו ככחל רמעה מכירים הטאתם
ומתורס ציבותם במל צדקות מואסים בבצע מעשקות מכבדים את
מאוס וכותבים מעשר מכל קפי כס לא יחלו פתם לגדס רק יתחו לזכרון
יום ולו העצם לקבורתם לראות שמותיה אזיתק חידושים וברי אלהים
ושם וועיקם לחזק מבלת גבוים עבודתם נלכס פלס ובכנס חסנם
וכפס קדמי חזק רחוק לא יתבטרו רק בעונה אשר תרחוק הגאוס
לכבוד וכל ורשעים אהור וככל לא יבעטו את יעשיהו ופאל מנגד
עיקם לא יסרו תפלתם ערב ובקר ובזרים בלילת הם חולי
יעזבם ליתם בליתם ולא יור הוות מהטוא בחיים ולא יכתיבם מן
השולם הוה שלום לכותם הם ואור יביאם מן השולם יבואו ועומת
בגותם זאת חזק עברי וואת העבודה הטלות ארבעה
אנג העבודה החברים אשר איכנה עליהם כל אנשיה מתעשים וכעבודתה
כדמים יבוסחיס על שתי השע פים החוקי פתם כה ולא עובדי
המאונה לא תמלט עבודתם ואם היה כוהב מחבו סגונות ונדלי
הענות ל כססר בהטלי העולם הזה מעשרות ועל בן לא יוכלו
לא ירד מחבו בעית עבדתם בער עליהם קוצר ויהי למקד כינס וכן
היאר כל יתם תלוי ועבודתם אונק כי תחוק פעם תחלם פעמים
סרו לבלות נח בלות גבושים ולא יוכלו ופצר לוכסא ופסגו השולם אשר
כתן כנסו עבדים ועם סוכי מטה הכברים הפניסו בעבודתם לקראת
לכתי חרם נדקתם למען אשר יבא עם כדורם הטקולו בגלותם
ונתראלו כפגרות נחמו מן העבודה הקלה ונלאו לטכול הסרת התבלי
בית אצל חולתם ונחמם בעיניהם נדקת בלגם נחמו סכל
מכאן אשר אן כה יענית כפס לא אכידת הן והענינו עינים מן הממות
אשר כה ועוד והחן מיון והישרים אשר לא כחמו נאל להיחם לא
קולנו וצבאן לית האונות ולא היעו לרס העולות והמדנות כי
בבוקר קריים רמים קהיל שולות הבודות

לשם עבודה
כססר א
לשם

ומה שכל המדות המורדות וכפי מה שיכלו לכותב כן היא עבודתך ועל כן
 הוכר כו' להיות להם כפי הנותן אמרו שער כגון ספר חסדות הלכות
 נזכרותם כולל עבודת האל ית' זה ה' להם תשיב כספם ולמורה נרקי יוכיחו
 אם יספיקו מזה שם יספיקו ויחלום מה שיקראו ויורה מה שפחד ידברו
 ועל כן אמרו כי עבודת האל ית' שלה כפי עמדות וזה היינו והאהבה
 וזה כי העבודת האלה יסוד ותוח השם והשכל הוא פני הכסף המצומק
 כי בעת יולד האדם יוצא נאור העולם ונתנה נפש בתוך גופו
 כמו חודש הומוע תחת הארץ אשר לא נודע בהו אך יתקדש בעליו בכל
 יום וישתדלו מתוך כוח קדש עד אשר יתחיל למחות וישנה עכבים ויוכרת
 נאורו כן יוציא פרח יסוד כן וכאף יבצע פניו וכן הכסף בתחלה
 היונה בדרך לא נודע כמה נוצר לו פועלותיה ויא כמו חודש הכסף תחת
 הארץ וככל אשר תלך הדרך ונדל יראו פחותות ויוקטנו בכל יום מעט עד
 שיבצע אדם נותן הכח דת ופן תדמה הכסף לחילן אשר יוציא פרח יוציא כן
 וכוונת יסוד ימים יפלים שלח זרם ותדמה הכסף לפרח ולכין אשר במל
 שער וספר הכסף הוא השכל ואולם לא כל עץ עומק פרי טוב וזה ש
 כסף יש להכל טוב אך כפי טוב הארמה וטוב המלא וטוב המורה
יהיה טוב הפרי וכן כפי טוב יסודות הדרך אשר הוא הארמה וכפי
 טוב יסוד הכסף אשר הוא הפרס וכפי טוב המושג אשר הוא הסמירה כן
 יסוד טוב השכל ובעבור זה אמרו כי השכל הוא יסוד ליהיה ולא הכה
 ופניו אלהן עמדות העבודה וכן טוב השכל כן יתה טוב האהבה
 והיראה ושלח תם וכן תהיה העבודה כבודה והכני מורש לק מדות השכל
 והדעות וכן ידע השכל וכאמר כי אדם אשר מעט יסוד המיטור ולא
 יעבור שיהיה סדיכוכה ולא יקצר מעט מהגיע אניה הוא בעל השכל טוב
 ודמיון זה כגון הרפורא יסוד אדם נדברו על קראו נקרא טובה והוא
 חושב ברו שכלם כרו דברים לא יחיל פפע ואט יתעב דכיון מן קראו
 נקרא אולי כאשר אמר רעות נאור חכמת כפער לא יפתח פיו ויש יהיו
 דברו פיו כראוי וכל דבריו כחשט עובדמיטור נקרא משכל כלם אמר חכמה
 על דבר יוצא טובל ואחר סודו פתח לאיש נמענה פיו ודבר בעתו מש
 טוב ועל זה אמר שלמה המלך ע"ה ש תהי נדום הרבה על תרשע הרבה
 למען תפאור וזה כפי שם להו יענוק המורה בכל מעשה וכלל מאמר
 וכן בעבודת האל ית' ותכן מות כי המעשים והדברים אשר הם נקן ה
 המיטור בכל מעשה וכלל המיטור הם טובים בעיניו

במעלה האדם
 כעליו כפי
 חודש המורה
 נקרא הארץ והוא
 גרשם פניו ועל

בזה יוצא
 כסף

הגפס פון
 האיש

וזה
 האיש

חושב
 יסוד
 חכמה
 המעשה
 המיטור

וזה חקרה אי עבודת יי וזהו המורה לא תתפלס כי אם ברעה וזה הכל כאשר
 אמר הפסוק ונתתי לבם חושך כל בני ישראל ונתתי את פניהם ונתתי את
 וזה הכל וזהו לאדם כן יהיו מעשיי בחיבור ויהיה טוב ענין ועם אנשים
 כאשר אמר שלמה המלך ע'ס' לפי שכלו יקולל איש ואם לא יהיה לו שכל לא
 יצא את אפיו כדאזן — מפני חרפתו דברי — המעבדי את העבודות
 ומצא ית' אותה האחד מפני שלא ידע המיסוד והפני שלא ידע בין טוב
 לרע והפני מפני שלא יסמך מלאוין והרבי מפני שלא יחמין בייש
 סדר לעשות והמדות האלה ארבעתם יחברו לחברון הסכל ולא יתקצו כי
 אם ברעת וזה הכל ואם לא הייתה להם דעת והסכל לא יכיר שיש לא
 יעבדו אלא חמור הקטוב כי אם לא היה יתחלל את החלל הסכל וידע אותי ה' כל
 כל מי שיהיה לו שכל מיד יכיר וידע אותי כדברעת ביד אדם את בורא וזה
 יעבדו וכן פי במקומות רבים בסכל הוא אומר למען תשאלו את כל
 אשר העזו ונדעת הוא אומר אתה הראית לדעת ואחרי אשר
 התבאר כי העבודה תהיה בטלסם דברי בראש כחמה ובהחנה
 טלסמן תקנו מרעה אשר והוא הסכל כי הסכל כולל טלסמן וכולל כמות
 אחיות כי מן ידוע כי הסכל כולל החכמה וכולל החסם וכולל סיאקב
 סמסכל בכל דבר ודבר המיסוד לכל יוסוף באחד מהם על דאזן או יגרע
 מהחכם וכלמוד מזה כי לפי טלמות סכל האדם תהיה עבודתו טלמה וכפי
 מה שיחסר מעלמות עבודתו יחסר מסכל בעליה ומדעתו ואם היות
 בעבודת טלמה אין ספק כי דעת בעליה וטלסמן כי חסר אומ' בעטאלי
 כטור כל אדם מדעת לא ידעו ולא יכירו טח מראות עיניקס מהשכל לנות
 ואמר ולא ישיב אל לבו ולא דעת ולא תבונה כל כי עבודה תהיה מפה
 החכמה כאשר אמר ראשית חכמה וראת יי וזה לך האות כי עבודת ה' ית'
 תכלית סכל ורחמה ועמכי הא' ית' הם אוילי ואם יאמר אומ' הנה אכחנן
 רואים רשעים טלס מהם חמישים וחסכ' לי בכל חמה ואוף חמיר כי הם
 אוילים וחמיר לכחמיר ל' סכל חכס אשר בעת תבוא עליו צרה עונה דבר
 חמה שלא עשה קורס לכן ויכיר כי ברבר ההוא יהיה ל' צורה וטמה לאות
 על סכלותו ואחמור רואים הרשעים בעת הלויס או בהיות' בנער או
 בהיותם רשעים למות יבוא בעל כרחם לברא ת' ויהחמנו אליו ויכירו כי לא
 יבוא להם רוח והכלל כי אם חמתו ואחרי סלא יעמו בן כהיום בסטור ולא
 יכירו כי חמעתם קרה טוח אין ספק כי הם כעלים — זה למות על קוצר

לב בסל
 ייני בלמסיס
 גלסו בסל

פיהם ייני

קין קוטי אסי
 רעיל חכמים

קצור דעתם אשר לא יכירו הכורא ית' כי אם סוכן התלוות כפתלים
השכלים וזין יתרון להם מאד האילים כרעת הכורא יתרון

השער השלישי באמונה ובעניינים בסורות הבורא ית'

דע כי האמונה תהיה מן הסבל והסבל הוא פס כללי ומחבר מן ההכנס
והיונה והימנה כי שלטה אלם כשיקחברו ויתעברו יקום מקום הסבל
ומן הסבל יקום האמונה וחיכמה מן תחברו האמונה מן הסבל נכנס מן
האמונה והיכנס מן ענייני האמונה ומכאן היותו מן ענייני רוב האמונה
מאמית מחובר האמונה בגון חכמת החשיקותין והמיינס והסלכותים
אשר היכנס תחמינים עניינים יקדוהו הוה הוה מן רוב האמונה וכאשר
יתקן בזה הנה ערעה לרוב מן האמונה עד תכליתה
כי לוח האמונה תפני הנה ערעה כלל אלא תפני נגוד חכמות רעות
ולתקן מן כנס עניינים רעים אשר יסח תו מוכח האמונה ויטוב
תקדוהו מקורי מן זמנין כלם וכאשר יתקבץ חסידים האמונה עם
האמונה הנה ערעה מוכח ועל כן אמר כי העבודה תכלית מוכח
האמונה וכן אמרנו תכלית מוכח האמונה והם החכמה והאמונה והיכנס
שליטה אלם ילנו בלתי מוכח בגון היחוד והכנס והעניינים והמחבר
והדמות והנה נכנס כלל ערעה מוכח כי אם שלטה אלם סתם העקר
ואשר ילנו יבא מן האמונה הקדמונה וכן אכחנו בחיכמה פתח לפרש
דרך קדוהו ענין האמונה יבא מן ענייני האמונה וכל ענייני
האמונה וכל ענייני האמונה ויבא מן האמונה וכל אשר ילנו
לבו יכנס מן האמונה ללוח האמונה יבא מן האמונה וכל אשר ילנו
בזה מן האמונה וכל אשר ילנו ועתה יתחיל כנס האמונה כי כל
דבר מוכח האמונה או בחכמה מן האמונה יבא מן חכמת חסידים ככל
ומנייני חכמה וכל מן האמונה יבא מן חכמת חסידים ככל
מנהג אבותינו וכל מן האמונה יבא מן חכמת חסידים ככל
האמונה וכל מן האמונה יבא מן חכמת חסידים ככל

אמונה ילנו
אמונה

אמונה ילנו
אמונה
אמונה

נחמנין אלא חסדין כי בחיות חמורא כאלגות מצינו ואזח מכלל כחותיו אך בני עבד

קארא ית' ובין עשרה תכלת הצומח ואין ביניהם חסור ולא הטרפות כלל
גא דמיון כמא יבסקין בי חסדין וזאת כל דאזל וזאת איה תיה ככו כח הפכל
ספר סגברו טה נצו גלות נכין ואי נזהה אשר ככו וסין כח סהרש מוחן
גדולא דר אין יותי מן בי זלו היות ככו יפלת לקנות כח סיהיה מוחת
למביס מן סגבר בי ה ווחן אור בין כח סגבר ל וכן כח סהרש היינו מפיג ט
מה אלא כסאי מרבא סהרורא ונת טח אחרותו לא סיה נוי אחרות וכתול
סגברנו גר בתו היא לאות על יי רביתו אחתית וכטול סגברתנו חיותו הוא
לאות על כי חיותו אחתית והרמיון על זה הייך הזרם אן היתה יכולה לאחוף
כל מיני חיסל זיזית וז לא על רוח חידר כי אם על מינוט מימי הייך
נהפ ס וחקור אלו הייך תאלי מה ס לינו ככו ארס ככותם לא יהיה זה לאות
על סגברת הזר והחונר חמא עגה גלות ככו ארס וכוחכן סחקיס
אם כזרי כי גריב חירל הוא בעל אונס כדוכו ומקיף עליהם לא הית
זה אית על רוח גריב טה רב איל על קלות סחקיס וככל זאת חיון
דמיון טלס כי כן הרגיר יהא זריק סחקיסות פי סס כסריס ומוס ככרס ומין
סחקיסות כן כן סגבר וכן סגברא וכ סגבר אמרנו ככירור כי סגברא היינו דחון
ולא קרן לנח ביוס נח טלס כי סס תקייב לו אחר מלה ככו חיותו לו ו
מקור וט יבת לו טלס נ מביאותו ככו חיותו לו מקיס יהיה כמא וירענו
בי טנו כמא ככו סס גבחונו גא וולתנו וזה סקטי ס שבין סגברא ית' ובין
סגברא כי סגברא כזכאל גבחונו וזולתנו וח ס לעצמו וזולתנו

בן פ' יפסק
לפני עבד
בין סגברא

בין עבד

analgia, o
rougheur

ענין
לענין עלה סק
עליו סגבר
כחיותו

ורען כזית בי אקורר אר נדך לסחכיר סגברא ית' לא כח ולא חיות
ולא סחיצ ולא מניאות ולא אחרות כי הוא כעלס מכל אן
סכחות ואין נדך נסגר עליו דבר מהס אך סכריסו לספר חותב סס
סכריסו סחוד מפיג טבא בתיב יא ככמה יסר ארץ וכדומה לו
וסלמי הי אנו כריבין נספר חותב חותב' כדי כטל ממנו כל הדברי אשר ילנו
למי אן ולו יתי זל' כי מי אן נו מניאות חוסי אן וכעדר ואין לו כח ולא יבוא
מנינו ככ על איכ זרוב ועל כן חוסי חייבין לומר סחוד כמא וכן כממר
סזא אחר כריב ית' וכן עיניו ככו סכריסו סכריסו למי סחוד יתר מחדר כגון
סכריסו סכריסו וזה זכאי טת וסחקיסות וסחקיסות וכדומה לו וכן כל סס
סכריסו סכריסו וזה זכאי טת וסחקיסות וסחקיסות וכדומה לו וכן כל סס
סכריסו סכריסו וזה זכאי טת וסחקיסות וסחקיסות וכדומה לו וכן כל סס

מחוסי סחוד ית' וזה סקטי ס שבין סגברא ית' ובין

וְעַתָּה אֲנִי הַיּוֹם הַזֶּה אֲנִי עֹשֶׂה לְךָ אֶתְּחִילָה וְעַתָּה אֲנִי עֹשֶׂה לְךָ אֶתְּחִילָה
 קָרוֹב כֻּלּוֹ וְאֲחֵרִי אֲשֶׁר אֵינוֹ לֹא רְחוֹק וְלֹא קָרוֹב יִתְחַיֵּב וּמְדַבְּרֵי כְּמַדְבְּרֵי לֹא
 רְחוֹק כֻּלּוֹ מִהוּא בְּתַכְלִית הַקְּרוֹבָה וּבְאַמְרָנוֹ לֹא קָרוֹב כֻּלּוֹ כִּי הוּא בְּתַכְלִית
 הַרְחוֹק וְזוֹ הֵיטְרוֹן שֵׁשׁ לְבֹרָא יֵשׁ עַל הַכְּבֵרָה אֵינוֹ כִּי תִרְוֶן שֵׁשׁ לְמַכָּה עַל
 הַמּוֹכָה כִּי הֵיטְרוֹן שֵׁשׁ בֵּין הַמּוֹכָה וְהַמּוֹכָה אֵינוֹ כִּי אִם בְּהִכָּאס כֻּלּוֹ וְיִשְׁתַּתֵּף
 צְמוֹת בְּעִיכָל רַבִּים הֵי יִשְׁתַּתֵּפוּ בְּבִרְיָא וּבְכַח וּבְצוּרָה וּבְמִדּוֹת רַבּוֹת וּבְמַעֲשֵׂי
 רַבִּים וְאֲחֵרִי אֲשֶׁר הִשְׁתַּתֵּפוּ בְּמַעֲשֵׂים כְּבִים אֵין יִתְרוֹן אֲמַתִּי לְפִועֵל עַל הַפְּעוּל
 כִּי הֵיטְרוֹן הָאֲמַתִּי הוּא כְּסֵלָא יִשְׁתַּתֵּף אֲחֵר מֵהַס עִם הַסְכִּי בְּשׁוֹטְדֵכֵר אִוּי הֵיטְ
 רֵאזִי לְהֵיטֵל לֹא הֵיטְרוֹן הָאֲמַתִּי וְזוֹ הֵיטְרוֹן הָאֲמַתִּי הוּא יִתְרוֹן הַבְּרִיאָה יֵשׁ
 עַל הַכְּבֵרָה לֹא סִיָּהִי לֹא רְחוֹק וְלֹא קָרוֹב כִּי מִדְּרַךְ כְּמוֹל הַשְּׁבַת מִצִּיּוֹתַי
 צְרִיךְ לְמוֹר לֹא קָרוֹב וּמִדְּרַךְ הַשְּׁבַתוֹ כְּבִרְיָאִים וְהַכְּהֵנוֹת אֲוֹתָם צְרִיךְ לְמוֹר לֹא
 רְחוֹק אִם כֵּן הוּא רְחוֹק עַד סוֹף תְּכַלִּית כֹּל מִרְחָק וְהוּא קָרוֹב עַד לְפָנֵי תְּכַלִּית
 כֹּל קְרוֹבָה וְעַל כֵּן יֵשׁ לְכַלִּי לְדַעַת כִּי הוּא קָרוֹב אֵינוֹ וְרֵאזִי אֲמַתִּי וְיִודַע עֲשִׂיָּמוֹ
 וְעִמְכֵיב אֲוֹתָו וְאֵין תְּלוּעָה מִתְּבוּעוֹתָיו כִּי אִם עַל פְּנֵי וּבְרִאָתוֹ וְעַל כֵּן צְרִיךְ
 כֹּל אֲדַם לְהֵאֱמִין כִּי הַבְּרִיאָה יִתְחַיֵּד לְפָנָיו וְקָרוֹב הָלִי וְסוֹפֵר כֹּל צְעָדָיו וּמִדְּרַךְ
 מוֹנֵא שְׁפָתָיו וְכֹל תְּבוּעוֹתָיו וּמַחֲסוּפָיו וְאֵין לְכוֹ לְחַקוֹר עַל הַקְּבָה הַשָּׁמַר וְלִמְנַר
 כִּי הוּא רְחוֹק מֵאֵר וְאֵינוֹ מִסְבִּיחַ כִּמוֹ מַפְנֵי סֵלָא כְּשִׁיג מִצִּיּוֹתָיו וְלֹא סְכָסִים וְזוֹ
 הַרְפִּי לְאוֹת עַל תְּכַלִּית רְחוֹק מוֹמְנוֹ אֲבָל יֵשׁ לְכַפִּי אֲדַם לְחַפְּכֵי כְּאִשֶׁר קָרַב
 אֲלֵיהֶם הַבְּרִיאָה פְּשַׁעַת בְּרִיאָתָם לֵישׁ מֵאֵין וְיֵתָן לְהַס חַיִּים וְכֻכֵּל וּמַכְמָה וְיִעֲרִיפֵם
 לְחַס חֲקִים כֵּן הוּא תְּחִיד קָרוֹב אֲלֵיהֶם בְּתַכְלִית הַקְּרוֹבָה וְאוֹלָם אֲמַתִּי
 אֵין לְחַקוֹר עַל הַקְּבָה שְׁאֵחֵר וְלִמְנַר כִּי הוּא רְחוֹק מַפְנֵי כִּי פְנֵי
 הַרְדְּבִים שׁוֹים וְאֲחֵר הוּא שְׁתֵּאֱמַר לֹא קָרוֹב אִוּ לֹא רְחוֹק כִּי בְּשִׁיחָם תַּצְדֵּק וְאֲחֵר
 אֲשֶׁר בְּשִׁיחָם תַּצְדֵּק בְּחַר לֶךְ מַשְׁכִּיחַם הַצְּרִיךְ אֲלֵיךְ אֲשֶׁר תַּצְדֵּק כּוֹ וְעַל כֵּן
 צְרִיךְ שְׁתֵּאֱמַר כִּי הוּא קָרוֹב אֲלֵיךְ וּמַסְבִּיחַ שֶׁן וְשִׁמְרֵי אֲוֹתָךְ וְשׁוֹפֵר כֹּל עֲשִׂיָּיֶךְ
 וְעַל כֵּן תֵּאֱמַר כִּי אֵינוֹ רְחוֹק מַפְנֵי הַעֲשִׂיָּים הָאֵלֵה הַצְּרִיכִים לִזְוֹת וְאֲחֵרִי אֲשֶׁר
 הַתְּבַאֵר הִסְוֵא לֹא רְחוֹק וְלֹא קָרוֹב יִהְיֶה כֹּלֵוֹ אֲמַרְנוֹ רְחוֹק וְקָרוֹב וְעַל כֵּן
 כְּאִמֵּר כִּי הוּא קָרוֹב אֵל הַמַּעֲשִׂים הַטּוֹבִים כִּי יִדְבְּקוּ אֵלָיו וְזוֹנָה כְּפֵי מִדְּרַךְ
 קָרַבְתָּו כִּמוֹ אֵךְ מִדְּרַךְ רְחוֹק אֵין לוֹ רְצוֹן וְלֹא קְרוֹבָה לְדַבֵּר וְאֵל תְּרַחֵף
 מִזֶּה שֶׁאֵינוֹ אֲוִמְרִים כִּי הוּא קָרוֹב וְרְחוֹק כִּיִּדֹר וְזוֹנָה וְאֵינוֹ רְצוֹנָה כִּי אִם
 שְׂאֵתָה מִרְחִיק לֹא תְּרַחֵקוּהוּ אֲלֵא כְּעַבְדוֹ כְּבִגְוֹף כְּבִרְאָל לֹא יִתְחַבְּרוּ אֵלָה
 הַפְּסִיחַ כִּי הַרְחִיק וְסָקָה אֲשֶׁר כְּבִרְאָל אֵינוֹם כְּהַפְּכִים אֲשֶׁר בְּבִרְוֹת 2

הַטִּיב אֲשֶׁר עַל
 מִלֵּךְ בְּיָמֵי מֶלֶךְ
 בְּיָמֵי מֶלֶךְ
 שְׁלֵשׁ חֹדֶשׁ
 עֶשְׂרִים

חֲבֵרֵי בְּשֵׁמֶיךָ
 ל' צ"ג

כי אלה המצפנים הם המצפנים אך ככה הבורא אינם כן • ואין לך לספור
 המצפנים ענין הבורא ובאשר אין ראוי למד אחרי אשר כל פועל
 יעיד עליו פועלו כן לא באמר שהפועל יורה על הבורא ית כדרך הוראת
 הפועל על הפועל אלא על הסך מענין הסוף ובאשר כה הפועל המצפן בפועל
 יעיד על מצפיו הפועל ובהו ופעולתו וקתחבורתו אל הפועל ומסלו בו
 כן באמר כי כה הבורא לא ימצא בהבדל במציאות כה הפועל בפועל אלא
 על ענין פעלם מזה ולא ימצא בו כה הפועל ופעולתו וקתחבורתו אל הפועל
 אלא על דרך ארצה דחוקה ועמוקה מזה

בורא הפועל
 בפועל כזה
 המצפנים

השער הרביעי

המצפנים על דרך קצרה • דע כי אופני העבורים פשה דברים
 וכל אחד מהם כולל עניינים רבים וכל מי יכול
 להכיר את עצמו ולהסביל את יצרו ולסקוד עליהם זמן קצוב שקורה ומורה
 קבצם כלבו אהבת הבורא ימ' וירבקה בעבודתו ואלה פקודיהם
 הרצון שית זכר אדם לארצתים שיעזרו לעבודם כגון החכמים והחכמים
 ופעמים והחולנים והשרונים בנרות ותקבי לרחוק מהפך כל אלה הנזכרים
 והם אכאי הקענוב והע זירים והרשעים והכסילים והכעדרים קצב והנשים
 והאפיקורסים כי תכרת כל אלו ישמחו תאמוכה ולא תתקיים עמהם עבודה
 והשלישי לשום עליו לחק ללמד בכל יום מדברי רזול כפי יכולתו כי
 הם יאירו כחו וישתחו לו טערי התקוה וכן לקרוא בתורת יי בכל יום סכא
 והגית בו ומהם ולילם ולהסתכל תמיד בהבורי הנזקים כגון חבור החסיד
 בחיי בן בקורה זל ולזולתו מן הספרים וההבורים אשר יזכירוהו וישקתו
 יעזרוהו און שיהיה לו ספר כולל ענייני העבורים ויקת כל בו בכל יום

בעבודתו
 אופני א. ב.

והרביעי לרחוק מהקתכל בהחמות החיובות לכד מה שירש ויאמין פי
 תתחוק בו אחינתו וצריך שלמור מאמו כהסכט ואל יעתיק בו כי אם יעתיק
 האמונה בגור עיכוי רחוק ובחשבו כי ידו באמת תחזיק ומצא הכל ורין
 החמישי להעביר בכל עת על לבו תמיד במול קצריקים ועונש קרעפי
 וחדרת היות דת אורעות הפועל ומאסויו ומותו והרבותיו וקו וקו

ח. א. ב.

>
 >

ויזקק מהם בעצמיהם ויחזקו לזמנם המוקדים ויכעבוהם בעבודת הא יתעלה
 ויבדק לקבל בענינים אשר אין להם מחית רגע ועם כל הסדונס ודלותם לא
 יתירטלו מעבודת הא ית' • וכריך לקבל באומות העולם ועובדי ההכל
 המענינים כפשותם בכל מיני ענוי הכפנים באסגר והולכים באפסי ארץ מהלך
 הדם לאורכ ביום ולקרח לילה ויניחו מאונסם בהכל ריקן והנה מהם שיטעו
 הפתאים וקסאטים עובדי האבן על אחת כמה וכמה מה ים לעשות העובד
 לארון העולם והלא יצטרך לקפאת בהם ולעשות כפלי כפלי כפי יכלתו •
 ומכחות הכפס המחשבה צריך להשתמש בה כראוי ולחשוב מה היה ראשיתו
 ומה תהיה אחרתו ולחשוב בגדולת הכורא ית' וכפלאותיו וביצירת סמים
 וארץ ולחשוב ביצירת גופו ולקדקם כל החסדים אשר גמלו על מיוס היותו
 ולחשוב פי העולם אשר הפל הכל ולחשוב במעמד סדק • ומכחות
 הכפס היבוא צריך שיירא מאתו ומארוץ אפס ומארותיו ובעתות סכאמו את
 הא אהיק תירא וממקדס קסס ושיירא את הפירות הזמן ומן התלואת
 קבאות על האדם ושיירא מיוס אמות ושיירא מצונותיו ושיירא שמה
 לא יזכה לראות פני אהיו • ומכחות הכפס אומץ הלב צריך להיות אמיץ
 לכ העבודת הא ית' ואל ישמע למשיתים ולא למכריחים אותו לעזוב עבודת
 הא ית' ושיממור כפסו למות ולא יפחד מן המות בעבוד עבודת הא ית' •
 ומכחות הכפס ארחאנות צריך להחם על הצנינים והמרודים והחולים והכפילים
 אשר אין להם מורא ושייחם על אפסי ביתו ועבריו ועל כפסו וזכילס ארדס
 שחת • ומכחות הכפס האבאריות צריך שיהיה אכזרי וקשה להפזתים •
 ומדיחים ואלא יתחול על הרשעים שכאמר לא תחמול ולא תכסם עליו •
 ולכחות הכפס הכרבה צריך להתנדב בעבודתו בסופו ובכחו ובגופו וכפסו
 לא ולתקדב לעניים שהונו ולמרודים כעצמו • ומכחות הכפס החכמה
 צריך ללמוד דברי תורה ודברי חכמים ואל יפעם בחכמות רעות האבילות
 העבודה ולרעת שוד פבורא ית' וסוד המעות וסוד העבודה ודברי החכמים
 ויאחרי אשר זכרכו כמות הכפס וסוד העבודה ודברי החכמים איך קנא
 לבזק אותם ולישרם כוכיב מעשי הגוף • ואמר פי מאכרי הגוף הם
 שאזנים צריך להשתמש בהם כאשר אומר צריך לסמוע קול דבותיו והוריו
 ולהאזין לדברי תורה ולדברי החכמים הקדושים ולשמע טועת המרדשים
 פלאטוס אזכו ושמעו ככלת וליככות ומשמעו לכל מי שישיחנו ויריחנו
 ומאכרי הגוף העינים צריך להשתמש בהם כראוי צריך להיות עבד •

Caravara
 alla
 Mecca

סוף קטן
 משה
 סוף

חייב כמו
 כסף יתנו

עשה

פיניו מילת ברב ומראות עבדים ואל יסון כל תלילה וצדק ה' יחיה
 סבורות בטעת התכלה וישם טוטמות בין עיניו וישא עיניו כפנים ויבינו
 כל יצירות סאל יפ ותכונן תמיד בתורת השם ית ומאברי הגוף חסם צדק
 להשמר מהשכונות והאלות ודברי כבלות ומלחדף ומלברף ומלספר מוס אדם
 ומלקרוא סכמות רעות ומלחבול ולשתות דבר איסור ושיפתנה כרוב ימיו
 ויהיו דברי פיו כמיסור ולמדו לכפילים וינבחו לרשעים וינחם אכלים
 ויסון עצה לכפלים ומאברי הגוף הידים צדק להשתמש בהן בעסקיו כראי
 צרי להיזהר מאונחא וגבחה ועושק וגזל ומלהזיק אדם ומעשית מלאכה
 רמיה לא מעשה טעופה וסלא ינב בטומאה ולסתוח יד לעבדים ולקודק מעבודת
 מלאכות אסורות ומאברי הגוף הדגלים צדק להשתמש בהם כמיסור
 צדק להשתדק בדרכי האלהים וללכת לצרכי מצוה ולצרכי עניים ולבקש
 תוליס ולנות מתים וללכת לבית התם סערכ ובקר וצדק ולכרוח מאכתי
 רשע ומחשבת רעה ומאברי האדם סגוף ככלנו צדק להשתמש בו פראי
 יהיו כל עסקיו טעופים וסלא יצנג גופו ויקר מדי רם סכל כמעשה

ב

י

י

השער החמישי בעמודי העבודה והם חמשה

ואלו סון הסכל והאכזה וסופיהם והחכמה והאמונה דע
 כי הסכל סרכולדבר עליו הפילוסופים ולחלק אותו ולהודיע
 סתדסם אסר בין ססכל וספסכל והמוסכל כייס מהם אומרים כי סכל אסר
 וייס אומרים כי אסר אסר אלא שלסם ויה און לנו תועלת כוולא היזק אך
 סתועלת אסר יס לנו לסכין ולמוד סנדע סססכל הול סרו סכסם סססם
 סתסרו סרו סרילן והתפוח צדק לעבודה רכה מעגלות לסמול סרילן ולחפזה
 עלערו ולססקותו ככל עת ולבקותו מן הצמחים סרעיס וכפי טוכ סמוריס
 ויה טוב ספרי סן צדק סרס להרבי נכסיו כמודת סריות ופחכמה וכמוכר
 וכפס יונת סרדוסיס ובקנות סרו וסריריל כפסו ככל אלה סו יסלס
 סכלס אסר כיה יכיל סרעל וססר יכיל ססכל אל ססועל מן ססכ סלס
 סרדריס סו יקח סרס סלס כסו סרילן בהונתו כפי ויהונו בליס סלס

כסל סרו
 כבי סרעל

כאים או תשלם או ימנעו ואלו יוכלו להשיג כל חפציו וימנעו פנוד מן הפנוד
ותועלת מוכני אדם וכן המעביל בשיקוה לו סבל כלם או ימנעו כבוד מאלהיו
וימנעו אחר כצויו ופניו כפי אדם כי כמות המכל שלם גורם לאדם שיהיה
עובד לאלהיו וזהם אותו וירא ממנו כי יראת האל ית' נחמקו ועבודתו
תכח המכל ימנעו תלמודו כאשר ינאו הנחלים אע"פ שהם רכוס ממקום אחד
ובל כן כל אדם ויראה ויחזקו אשר תהיה מעלו שכל און להם שם ולא יסור
וקניו מהארץ לך שלטתו כעובדי אשר תפוקו בהפדש ארביץ אהבת
חסד רצתו וכן אהבת בעל סל יתבאר לך כי אהבת השונא איכנס
אהבה אלא מחשבה עובדה והמעביל יסביל למי יאהב ואיך יאהב
וכן במודק לכך להפדש ארביץ ויראת השונא לארצו ויראת המעביל לתביר
כי יראת השונא היא שגשון ויראת המעביל מפני שמכיר ערך ארצו ויראתו
לחורו חוכה עליו לעבוד אותו ולירא אותו מוכני אשר הוא אכר שותף ויטיב לו
וכן כאשר תשית לכך להפדש ארביץ חכמת השונא לחכמת המעביל תרע
פי חכמת השונא חללות ואין לה פרי וחכמת המעביל שכל ומכיר ויש לה
פרי והוא רבון האל ית' וידע מה יבשרך לעשות בחמקו וסבלו אבל השונא
פסידה בחמקתו לרעת מה יבשרך לעשות תגבר עליו הסוללות ותאבד
תחשבתו כמי שיש לו עין חולה ולשונא וסידרה להביט לאור החמה ותחשך עיניו
ליך המדק ולא יראם מה שח' א נייך לראות ומי שעיניו כריאה יוכל להסתכל
באור ולראות כל עסקיו ולרעת איך יעשה ואיך יסור בהם אם כן הסת
התיישט ברעתך כי השכל ח' יסור לשלש עמודי סאמוכה שהם היראה
והאהבה והחכמה ועתה אנו פריבין לפרש כל אחד מאלו השלש ונתחיל
אחם האהבה ונאמר כי עיני האהבה הוא כח מחביר בין האדם ובין האהוב
ודע כי האהבה בחלקת לשלש חלקים האחד אהבה שתהיה
לתועלת ותקוה והשני אהבת חבה ורעות והשלישי אהבת
העצמות הטובות אשר באהוב וח' הוא האהבה הטובנה ונאמתות ועוד
יש בה כח בלא תקחלק ולא תשתפה לעד בעבור פי האהבה פשוטה וקטורה
במדות אהבה וזו היא אשר לה לתענות אלא אם ישתנו מדות האהוב הכושאים
איתה ואין כוונתו לזכור העצמות אשר ישתנו כי אם העולות שקיימות וספ
פריבן המראי ית' כי כאשר יאהב אדם לאיש אחד בעבור שכלו וחכמתו ומוסרו
ועבודתו ונאמר מלכותו תהיה וזאת האהבה הטובנה ולא תשתנה
לשונא תהיה אלא תקחקה חסדה העצמות לתועלת האהוב ועל כן אמרנו כי ואלו

פירוש בן עמרם
השנה אהבה
כח

השנה אהבה
כח

פירוש בן עמרם
השנה אהבה

השנה אהבה

היה ה' / כח / כ"ב
כ"ב / כ"ב / כ"ב

ת"ל ח' ח' ח' הנכונה התמידה כמ' אהב אדם ללבו בעבור נבדלו ובעבור
כי היא ברא הכל ובעבור כי חנון ורחום ארך אפים ושאר המדות הטובות
לא תמוט לעולם זאת האהבה כי לא ימוטו מדות הנבוא יתעלה זול יסגרו
לעולם ומכל שלשת חלקי האהבה אשר זכרנו לא יתקיי כי אסוה ה' לך וקח
במור העבודה והסני' האדני' לא יתקיימו כי אין בהם עקר הכל אהבה וקדוה

דע

פרק

ב' האהבה תתחד מימי חלקים האחד ממדות האהבה והסני' ממדות
הא אהב וקבו טעם מדות האהבה תמים תקוף אהבתו במדות הטובות אשר
באזכרו • געתה אפרה מדות האהבה ואומר כי מדות האהבה הם הסכל
האוב • ותבטח הזכה הנפש • וכש' היה בלתי קבת מלכו המדות יהיו כמסך
לאהב לכל אדם אשר כמ' אנו במדות האלה בעבור כי כמין סוד אל מינו
נירחק מהם ונבעבור זה ימסך כל אדם בעל שכל טוב ונפש נקיה לאהבת הא
בעבור כי הכרחי הם כי המדות הטובות הכללות ה' מדות ועל כן
במ' מסך האדם לעבודתו היא לאות כי יש בו ממדות הנבוא ית' ועל כן ימסך
אחריו האדם המסביל לחברת המעשיים וכל הכס לחברת הקהלים
וכל כסיל לחברת הכסילים והנעדר לחברת העניים וסוקן לחברת הזקנים וכל
אדם לחברת חברו ועיף קצתים ומינו ועל כן כשתראה אדם מתרחק מעבודת
הא ית' דע כי אין בו ממדות של כלום – אל' הפסד ועל כן ירחק מהם כי
אל' יהיה כי שכל או קדושה או תמימות או יופר גרע כי אלו המדות הם מדות
הנבוא ית' וכס' ימים האדם מעט פועל דבר ימס' בו (כנ"ל) ית' כ' ד' תמסוך
בפס' הזכרים גוף האדם למעלה והעמידה אותה כקומה ז' וזה מעני' שהיא
במדת לעקום השכל אשר היא ממנו' וכאשר תמסך כפס' ההמה לארץ עד
אשר כפס' אותה ואל' כ' (ומה כפס' מעני' כפס' אשר היא מן הצפר וקיי
במדת לארצה ועל כן גרע כי השכל טוב אשר האדם הוא יעריקו לכתם
תוספת על מדותיו והנפש הזכה אשר היא לו כר' מותק – מנלה לו מה
הנבוא ית' מסודות אלו כי כש' ית' חפס' לנפשה חפה יראה קצתם ממנה אהבה

ל' / כ"ב / כ"ב

ל' / כ"ב / כ"ב

ל' / כ"ב / כ"ב

כ"ב / כ"ב / כ"ב

Speialis

ופאר כחותיו האופנים בטפל כאשר יראה האדם כראי ארוך מה פגעלם מהפז
 ואש לא תהיה הנפס זת ונחה לא יוכל לראות התעלמות קבלעדה כי הגוף
 אכל וגם לא יוכל הרוח לראות מה פיהה לאחרי אכל לא יהיה הראיין ורק
 טיעבור בו הראות ועל כן בהיות הנפס זכה יעבור כה דאות השכל והראש
 מה שלאחרי יפאן אחרי הנפס כי אם הבראית ועל כן אמרתי כי ביות
 לאדם שתי אלה המדות והש סכל טוב ונפס זכה תתעורר מן האדם אהבם
 בזויה לכויראית וכאשר האהבה הגמורה באלית תצמח מן האהבה היא
 היראה כי אנו נוטים כל מי שיהיה לאדם אחד בעבור מדות טובות טים בו
 תהיה האהבה עול על זוארו ותכניעו לכפס רבון האהוב ולא ימצא מנוחה
 רק בעת יגיעתו בעזק האהוב ותמתק לחנו היגיעה יתר מהמסחה ובעת
 יעטה האהוב לאהוב דבר אשר יטוב בעיניו או תיקר בפס האהוב בעיניו מפני
 אשר וכול למצוא חן בעיני האהוב לעשות דבר אשר יטוב בעיניו ואל ידמן
 לו דבר חטא או יעטה דבר אשר לא יטוב לאוהבו יהיה האהבה
 תשתומם וככלם ויתגבט כאשר יתגבט העם הנכלמים וזה הדבר מכה האהבה
 אשר היא בעול ברזל עליו להכביע האהוב לאהב פאשר אמר הכתוב כי עזה
 כפנת אהבה וגו' ואחרי אשר האהוב תכניעו האהבה לאהובו לאהבה כל
 רעונו יש לנו לפרש מרוע יש באהבה הכח הזוכאמר כי אהבת האהוב לאהובו
 תהיה כשחיל המדות הטובות אשר באהוב ונפס האהוב ג' יש לה קצת מדות
 טובות ועל כן זה המעט אשר יש באהוב ממדות טובות ימשכה הרבה כאשר
 ימסוך כל מין אל מיכו ותוא לאות על בעל נפש כדבש שהוא נמשך לכל דבר
 ככד וזאת היא האהבה אבל ההכנעה אשר באהוב להסליט רצון האהוב
 הוא מפני סיכיד אהוב יתרון האהוב עליו כאשר יכיר התלמיד יתרון רבו
 וזה עבר יתרון אדכו ועל כן יכנע לאהובו בהכיר יתדו עליו - וזה הדבר
 יראת האהוב לאהוב כאשר ירא העבד מאדפו והתלמיד מרבו מפני היתרון
 אשר לו עליו ועוד טיקנה ללמד תמיד ממדות הרב ומחכותו ומחוסרו
 ואלה המדות יכריחו שיהיה האהוב ירא מאהובו אם כן סנה כתפאר פי מן
 שאהבה תכל היראה וכאשר באמר כי אהבה והאהוב אפמר שיהיו מכני אדם
 מציין כן כוכל על הדרך הזאת לעצת כי על העיני תהא היא אהבת אדם
 לכוירא' ואם יאמר אומר אין להמשיל אהבת הנכרא לאהבת האוראית
 כאמר כי אהבו ברואים והאהבה אשר ירגיל האדם ככוירא אעפ' שיש הפרס
 בין אהוב הנכרא ובין אהוב הכוירא אין הפרס בין תהא האהבת לכוירא

היראה צדקה
אהבה

אהב האהוב
שלי כשם באהוב

על

לברוא וכן כח האלוהות הנברא כי היא חיה ועל כן לא יתקן אמונת הבורא
 ית' כי אם יבלתנו ויהיה חסוד בעיניו כאלו אהבנוהו כפי הראי' שלו וזה
 ור זה הדקדק שאנו נותרים לברוא ית' כי לא נוכל לעשות לברוא אלא כפי מה
 סוכל לעמוד איש לאיש לישען והברוא יקבל אחרו כאלו עשינו לפי הראי' על
 לו ואשר אשר בראנו כי האלהים היא שבת היראה ושבתה עמודי האמונה
 כפרם עליו החסד והאמת כי החסד הוא נרמה להיותה באהבה כפי כל אהבה
 אלא לא יתקן לו חסד אלא כיור מדוי' האהוב אשר זכרנו ולא יכיר סבלו וחכמתו
 ושאר מדותיו החמודות והאשר לא ידע מהותו וכן לא ידע לאהוב אותו כי
 כח הסבלות המבטלת לדעת מדות חמודות האהוב היא תבטל אהבת האהוב
 באשר אירנו כי סכסיל אין אהבתו אהבה ואם כן הנה נודע כי לא תשלים
 האהבה כי אם בזהמה ודעת וכפי מה שיחשך לו מן הדעת השלמה קהיה
 חסרון אהבתו באהבו אשר מדותיו החמודות ושלמותי אבל אהבת ה' ית' אמי
 סים לו מצט מן המדות החמודות תשפיק לו קצת מן אהבתו וקצת חכמה ולא
 תקרא זאת אהבה שלמה ולא אהוב שלם ולא אהוב שלם ואין דברינו על
 קחסי כי אם על שלם והתמים ואשרי אשר נודע כי שלמה לא הם בקשרים
 זה עם זה ולא בשלם אחד מהשכלתי האחרים וכי יסוד שלשתן רובה לומר
 האהבה והיראה וההכמה היא עבודת הבורא ית' באמונה בלי הונף על כן
 כבארך לומר כי יסוד עבודת הבורא ית' הוא האמונה אפי' שהעבודת
 והאמונה מתבאס מן השלמה אשר זכרנו ולא תמצא העבודה כי אם בלמונה
 וכן לא תמצא אמונה כי אם בעבודה וכל אהדהם דבק בחברו והנה
 אלה לך סוד גדול בענין דתה קא ית' ואומר כי יש לה שלמה מעלות האהבה
 שפלה והשנית למעלה ממנה והשלישית למעלה ממנה עניונה והמעלה
 השפלה היא הנמודה והשנייה והשלישית העולה ויחדך הימים והנה לא ארבעים
 עמודים אשר הם יקרה אדם השכל והוא החמלה השפלה ומן המעלה הזאת
 ישלה אדם למעלה האהבה והיראה החכמה והם בשלמה עמודים
 וקצת ורבי העבדים רבים והעקר ימעט עד אשר יגיע לאחד וכל אשר ירדקו
 העבדים מן האילן ירכו וכל אשר יקרו ומעטו כן הברואים כל אשר ירדקו
 מן הבורא ית' ירכו מיניהם ועניניהם וכל אשר יקרו ימעטו עד שיגיע
 לאחד על כן יהיו עמודי הקבלה השפלה ארבעה עמודים

עמודי האמונה
 עמודי האמונה

וְשֵׁשׁ יָמִים אֲשֶׁר עָלִים שְׁלֹשָׁה
 כֹּהֵם אֵל הַמַּצִּיחַ הַשְּׁלִישִׁי. וְהָיָה חֲמוּנָה וְהַכְּבוֹדָה וְהַסּוּחַ שְׁמוֹרִים וְהַמַּלְאָה
 הַפְּסִים יַעֲלֶה אֹרֶם לְהַרְבֵּךְ כִּתְּרוֹתָהּ עֲלֵי יוֹנָה אִסֵּר. הַיָּא אַחַת וְהָיָה הַטְּבוּת רִבּוּן
 הַל' יָת' וְלִהְרַבְּקָה כִּי וְשִׁים לִבְךָ וְרֵאשׁוֹת אֲדָר יִבְרָחֵל הַאֲדָם לִבְיָדָה וְחֲמוּנָה
 רִבּוּת אֵל מְעֻלָּה וְעֻמְמוֹת עַד אֲשֶׁר יִבְיַע אֵל הַאֲדָר וְשֵׁם יַעֲמוּד כִּי אֵין אַחֲרָי
 הַאֲדָר הַתְּיָסֵל רִבְרָה. וְאַחֲרָי אֲדָר הַבְּעֵכָה עַד הַתְּכָלִית אֲשֶׁר הָיָה כּוֹכַב עוֹכֵד
 שְׁמוֹתָהּ כְּאֹרֶךְ עֵתָהּ מִהַ תְּהִיָּה תוֹעֵלֶת סִבְאָה מְבַל זֶס. וְנִאֲמָר כִּי הַתְּעֻלֶּת
 סִבְלִית סִבְאָה מֵעֻמְמוֹת הַכּוֹרֵא יָת' וְיִאֲהַבְתּוּ הַיָּא שְׁיִאֲהַב הַכּוֹרֵא לְהַדָּם הַעוֹכֵד
 אֲדָרָה כְּאֹרֶךְ אֲדָר מֵאֲשֶׁר יִקְרָת הַעֵינִי כִּכְבוֹדָה וְאֵין אֲשֶׁר יָת' וְכִתְּיָב וְיִאֲהַבְךָ
 וְכִי יִכְדֹּק הַתְּיָסֵל עֵתָהּ יֵל לְכֹן לְחֻקְרֵי עַל אֲהַבְתָּ הַכּוֹרֵא יָת' לְהַדָּם הַיָּת'ן
 הָיָה וְהָיָה הָיָה וְנִאֲמָר כִּי הַסְּלִישִׁים וְהַפְּסִים לֹא יִסְפִּיק לְהַסּוּחַ כִּי יִסְפִּיק לְהַסּוּחַ
 עֵבֶר דְּרוֹס לֹא אֲהַבְתּוּ אֲוֹתָם עַד אֲשֶׁר יִתֵּן לְהַסּוּחַ אֲוֹתָהּ וְרֵאשׁוֹת כִּי יִסְפִּיק עוֹבֵה
 בְּרִוּיָה וְהָיָה הַכּוֹרֵא תִּיִּמָּר לְהַסּוּחַ כִּי לֹא יִתֵּן לְהַסּוּחַ דְּבָר אַחַד לְכֹד מֵאֲהַבְתָּ הַאֵל
 כֹּהֵם לֹא יִסְפִּיק לְהַסּוּחַ וְיִחַסְּבוּ אֲהַבְתּוּ כִּי אֲהַבְתָּ כִּי אֲהַבְתָּ לְהַסּוּחַ לֹא יִהְיֶה עִם
 הַאֲהַבְתָּ תוֹעֵלֶת אַחֲרָי אֵין הַכּוֹרֵא לֹא יִסְפִּיק לְהַדָּם אֲהַבְתָּ וְהַכּוֹרֵא
 מֵאֲדָר לְךָ כִּי אֵין תוֹעֵלֶת גְּדוּלָה כִּי אֲהַבְתָּ הַכּוֹרֵא לְהַדָּם וְכִי אֲהַבְתָּ הַאֵל כֹּן לֹא
 יִכְטַרְךָ לְנִמּוּל אַחֲרָי וְאֵין לֹד לְכַסֵּף וְלִמְנוּל אֵין תִּתְקַיֵּים כִּפְסוּ אַחֲרָי מוֹתוֹ וְאֵין
 לְאֲוִי כִי אֲהַבְתָּ אֲכּוֹרֵא כִּבְלָל כֹּל הַמְנוּל הַטּוֹב כִּי דוּעַ שֵׁם לֹד לְהַיָּמִין כִּי כִּי מוֹתוֹ
 אֲדָם כִּי עֵצִים טוֹבִים וְחֻקְהֵם כִּי מִסִּדְּרוֹת כִּי הַכּוֹרֵא יָת' וְיִאֲהַבְתּוּ וְיִאֲהַבְךָ
 אֲשֶׁר יִאֲהַבְתּוּ וְזֶס הַמְנוּל שֵׁאֵין לְמוֹעֵלֶת וְחֻקְהֵם כִּי אֲהַבְתּוּ אֲשֶׁר יִאֲהַבְתּוּ אֵין סִפְקָה
 שֵׁי אֵין לֹד בְּיָוֵל טוֹב עַל מְעֻלָּה וְאֵין לְכֹן לְחֻקְרֵי אֵין יִהְיֶה הַמְנוּל הַטּוֹב אֲהַבְתָּ יָת'
 כִּי אֲהַבְתָּ מֵאֵה גְּדוּלָה וְכִי מוֹתוֹ לֹא יִסְפִּיק לְהַסּוּחַ הַמְנוּל הַזֶּה וְיִתְקַרֵּב אֵין יִהְיֶה
 לְכַפְּסוֹתָם קִיֹּם אַחֲרָי הַמְנוּל מִן הַגּוֹף אֵין אֲהַבְתָּ כִּי אֲהַבְתָּ מוֹדַע לְהַסּוּחַ דְּרָכֵי
 שְׁעֵלֶם הַכּוֹרֵא וְכִי כֹל הַיָּא לְעוֹלָם הַכּוֹרֵא אֲהַבְתָּ יוֹדְעִים עַל אֵין זֶה דְּרָךְ יִהְיֶה
 בְּיָוֵל וְזֶס אֵין אֲהַבְתָּ לְדַעְתּוֹ וְזֶס אֵין תְּלָאִים וְכִי הַלֵּךְ כִּיֹּן הַיָּת' הַיָּדָם
 אֵין תְּיָבִים יוֹדְעִים דְּרָךְ מוֹלֵל הַכַּפְּסוֹת דְּרוֹת הַעוֹלָם הַכּוֹרֵא הַיָּת' הַסּוּחַ עַל אֲהַבְתָּ
 מוֹלָה כּוֹלֵלֶת לְדַעְתָּ כִּי יֵס מוֹלֵל לְעוֹלָם שְׁכָח עַל שֵׁם מוֹלָה וְכִי יֵס עַל הַרְשָׁעִים
 עוֹבֵה וְעַל הַיָּשָׁר שְׁכָח אֵין לְכֹן לְחֻקְרֵי עַל דְּרָךְ הַעוֹבֵה וְהַטּוֹב אֵין הַיָּת'
 וְאֵין יִפְצֵר אֲדָם לְחֻקְרֵי מִהַ יִהְיֶה אַחֲרָי מוֹתוֹ וְכֹל לְהַכֵּן וְלִמְנוּל כִּי יָת'

וְיִתֵּן בְּשֵׁמֶךָ
 שֶׁהַיָּת' אֵין
 אֵין וְכִי יִתֵּן
 וְכִי יִתֵּן

וְיִתֵּן בְּ
 הַיָּת'

וְיִתֵּן בְּשֵׁמֶךָ
 עַל אֲהַבְתָּ
 כִּי יִתֵּן

למנו
למנו

כמאמר
למנו
למנו

וזו נחלת אחרת ונחלת מעשרים ונחלתם
 לקחם הנהיגית וידענו בלחמך כי לא
 ואחרת אשר יחסרו המזון בדע כי נחמם גופם וניתן בלבו הענין וכל
 נפשיתם וקם כחמאכיס ולאס כן בדע כי נכסות הנדקיס יסיו נכסות האלה
 נחמה רכינו עם אשר הוא מחבר בראיו הבורא בדע כי מעלה
 היתה נכבדת כחיו וכן בחיותו ואם מעלתו נכבדת בחיותו ודע כי
 כחמתו יש לה יתרון על כל הנשמות ואיננה אובדת כי כאשר בחיו עלה לניש
 והאחרת השרא יד סודותיו כאשר למד בכל ביתו בלחן הוא — כן יכריחו
 השכל להאמין כי לא אכדס נכסו בחמה כי אם אכדס לא יהיה לו יתרון על
 זולתו ואחרת אשר דבר השם עמו בדע כי בח לדבר עמו ישאר לו יתרון הנדס
 הפרדה מן הגוף כמה מודע להפרס אשר בניה וכן נכסות פלד הכרואיס
 אשר לא דבר אלא עמם אם כן וזו גמולה השונה כאשר עלתו נכסו בחיו ו
 לשיטה עליונה ולא אכדס כן תעלולה נכסות הנדקיס לים חים בדי עבודת
 ונדקתו השלמי כי אכדס הנכס הסיג הרהוק והקרוב והפסד
 ברוך העולם כאשר תשיג עד שיהיה לשיטה ולחיים
 ואחרת אשר משנת פורקים הדוקים ככיר כי היא מר נכסך עליהם וכלם
 בכלים כתוכה ועל כן תשיגם — ואנו רואים נכס החכם כי תשיג בהנהגתו
 ומרחביהם ותפוחם — ואחרת אשר היא משנת אותם בדע כי היא מחובבת
 עליהם וכלם בכלים כתוכה ואם כן הדבר בדע כי היא עליונה והכל ואם היא
 עליונה מהם בדע כי מקומם — למעלה מהם ועל כן בעת המות תשוב למקום
 ההוא אשר יהיה משענת סבבה ותה בגוף הרבועי אכדס רואים
 הבהמות בקומה כפיפם והאדם בקומה זקופה ומה
 בכין כי כפי הברמה היא מן העפר והיא כפיפה אל יכודה ועל כן היא כופפה
 ביות סכמתה לארץ ונכס האדם נחמכת למעלה ועל כן תעמידו בקומם
 זקופה ונדע מזה כי הפחד לעלות ליסודה אך לא תוכל חסני סהיא קורט
 בגוף אם כן כי מר כי בעת שתוכל ליסוד מן הרוך תעלה למעלה החמיש
 דגוף מחבר מ' רבע יסודות חם ומה ירוח ועבר
 והתלבו כלם וינמדו וחד בעד החיות בגוף אך בחיותו יסוד כל הולק אל
 יסודו העפר לעפר והדוח לדוח

ויחזקו לאלהי • והמים למים • והכמה למקום הסמכות • כי להם
 אלהי • וקצתם מחיות עליונות • כי סבורים ית' חזיתו מליבם יודות חכ
 מני אבותיו וחינו • ויחזקו • ואחרותיו • ומכל' הד' האלהי בחברה הנכס
 נכאשר תפחד מן' הגוף קרה להמה איקרה לגוף יסורו ארבע פורחות חיס
 אל מקומנו יסוב המחיות לפירו • וחסיים ליסורם והחיותה יסודה ויכלול כל
 אלה הארבעה הוא בזקום העלין למעלה מהגלגלים ועל כן יסוב הם
 וכל' לא צד' כי יסירו ארבעה חותיה בעלותה שם אך המקום אחד ואלה יד'
 יסודות הם אחרים כלי כפרים כי העכס המטא חותם הוא אחד הטימי
 כי הגוף כמו הפתי' ה' אשר תקרה חסותה יתן לתולק חותם והכפרה
 בו העם ית' חתו הנר כפתי' וכאשר יכזה חוד הנר יעלה למעלה סאט ושוף
 ליסודותיהם הפת' לה יסודה אשר ממנה נוקמה • ואם תאמר מה היתה
 חכמתה קודם היתה כגוף כסוף מה ה' חזק קודם אידבק כפתולת ויסים
 התפוחה כי פתחת הפד' כחן או ככרול עומדת בכח ולא יצאה ליד ממש
 ע' אשר קרית חותה כדך יכחה ונקמה כפתי' והיתה הפתי' חתו הגוף
 והשן ה' חזק ונדע כי אחרי אשר כחה פתחת חזקת כליסודה לגגל
 האש כי לגגל האש היה פכה ונתן כח באכס' ס' או ככרול ועל כן יצאה האש
 חכמי' הפת' העולם ככרא עבוד עבודת חזק ית' ולא יוכל הגוף לעבוד
 עבודת ית' כי אין בו כח להכין ולדעת ולהכיר ואלו לא היתה חכמי' הפת' חן סממי
 לא ידעת חתו • ולא הכירתו סמי טלח ראש אב המלך ולא כלמד במעמד
 מערתי • ולא יהיה חן העברים הככבים עליו ולא יתאוח חתו ולא יכסוף
 לחכרתו ולא יכדתו ואחרי' שהכפת' חן גדולת הכוח ית' נדע כי חן הסמי'
 ס' אכפלת ועל כן תפחד לשונ נמעה • הסמי' כי כפת' הככבים לא
 תזכה למעלה סכנותה עד אשר תהיה זכס • ועליונה תאמר •
 נתחם כ' ככר' כח לרברים עליונים ונג' ה' היא קרובה אל סבורא ית' ואין בינה
 זכין סכס' א' זעך אל' ה' ראת ית' לרוב גבוהות חסבותיה ואחרי' אשר כל כך
 היא גבוהה סכס' הנשא וכעודנה כגוף תוכל להגביה ולהתחבר עם האיסים
 פעליונים כרע כי כפליסתולת סחפרדה חן הגוף כי הגוף יעזרה לעות
 בכל יביתה כאשר הפוף אשר קיבנו ככפיו לא יוכל לעוף בכל יביתה עד
 אל' יס' חן ככפיו ות' התחבר ככס בעודנה נג' חכה הקוח יחבר

ז
 ז
 ז

מכיון כי כהן אחר הפרדס והיה עליו יותר כהלך וכמו רץ כפחות החידוש
וסחתיים ורבות יכוזל אמרו חכם עדיף מכלל . התעשי כי כל פגול
יעמוד על בקורתו האומצעית וסוף עמוד העגול על כן במסל בגלגל הסל
המסוכב על כל העולם ועל כל הגלגל כמו גלגל עגול ובקורתו אומצעית העול
ובקורת העולם בני אדם ובקורת בני אדם הנשמות אשר בהם כי הם עמוד העול
ועל הם עמוד כי בעבורם נברא גורא כי כל בקידה שלא תיבדל לא יאכר
פגולה וכשתאכר הנקודה יאכר העגול כי היא יהודו וביקרו והיא עמוד
וסעגול כשען עליה ואחר חי אפשר שיכר בגלגל השכל כדע כי לא תאכר
בקורתו והם הנשמות וזה אות אמת על קיום הנשמות . העשירי דע כי
הכוראית קיים וכל העובדים אותו והיבשים למצוא
לא לא ימצאו חי אפשר שיבעבורי קיבועו כי הכוראית לא תכלוף כבריית
עולמו כי אם לעבודתו . ואם אין להם גימול בעולם הזה חי איכסו שלא יחס
להם גימול אחרים ואלו אין להם גימול אחרים חמות ים דבר שמעכב גימול
ואכן יודעים כי אין לבקוראית דבר מעכבו כי לא היא עולמו
כי אם לעבודתו . ואלה אשר עבדו אותו לא סיה להם סכר גמולם ולא
הבאה ועל כן כדע באמין כי גמולם אחרי המות קיים . המצא
הכתוב אומר ובהרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך
למען תחיה . והיה ורכיב . ואמר למען יארי . ון ימיר ואמר ונאים כי
הרשעים כמו כן יהיו כמו הנדיקים ויותר חס יבטחו בטובו . היב
אחמור ונזאיר כחם קפנות נהרגו על יחוד השם וכספיו ואכרו עולמם וכל
עונם על יחוד השם ואכן רזאים אם איש יענה נפטו על אשבת המלך ב'ו'
או יסכן עצמו למות כי הצלך יבמלש גימול טוב וכל סכן הכוראית שלא גמול
גימול טוב . למיטי וסור עצמו למות עליו וסלח יתן לו שכר טוב זה סקר
פי איפשר להיות . היב . החכמה והדעת לא תאכר אך היא
קיימת לכזה ואם . תאכר מן הדוד הכנה לא תאכר מן
היודע סכורה ית והדעה היא כח עליונה קיימת לא יסלועכה הנבד ב'י
היא כמו בגלגל מסוכבת על הכלו . ח יסיגיה ספסד ג'א ינע אליה . ואחר
אשר לא תאכר כאמר כי כל דבר כשאר בעור סחוס סחור לא יאכר והנפש
סומרת עמה ברעה שהיא יודעת ענניה וכולל . אותה ועל כן לא תאכר

ו

ה

ו

ב

בן חיי יתעורר ויהי ירושת ויהי הרעה כל יד חספא והמסל ל והמסל ל פת
 אחד ואחר אחר התבאר כי העש הוא הרעה לא תאמר כי הרעה לא
 ראובן ק"ל התלמידי הם כמות ואין להם גוף ולא צורה אבל ראובן
 לצורה מעטם צורה יש מהם אשר יראו על צורת
 אדמה וארבע על צורת הים ויפן יש מהם על צורת אדם והיא היקרה
 בעיניהם כי זאת הצורה אשר בה נראה מלאך הכבוד כאשר אמר ועל דמות
 הסבא דמות כמראה אדם ועל כן אמר נעשה אדם בצלמנו כדמותנו כלומר
 בצורה הסבבת אבנו אשר א מחבר כל הצורות למלאכים כדמות אלו לפני
 אדם ומה כלומר כי צורת האדם היא בעליונה כיהיא צורת הרעה והחכמה
 ועל כן כל כפי אשר צורת אדם יש בהם ימסכה אל מעלת המלאכים
 אם לא יזנו מנוע וימנעם יעשם הטוב אשר התכוונו
 אל האדם את האדם יעברו מן האדמה ותכה זכר לך בראש
 הגוף מן העפר ולא זכר בפני נראה אבל אמר ויפת באפיו כסמת חיים
 זכרון וזאת נוסח כי לקח ממנו ולא טראה רק אצל ה' מוחיו כבודו ונתן
 אותו באים כאשר אצל מין הרוח אם על משה רבינו ע"ה ונתן על שבעים
 איש היקרים ובה רעה כי הנפש היא מן השמים והגוף מן הארץ אם העלת
 נבא את אסתיה זכה וכן אר שלמה המלך ע"ה והרוח קשוב אל האלמים
 אשר נתנה נולת המלך היא מעידה כי תשוב אל המקל אשר באה מקש וקיתה
 כש קודם זה אשר ישוב העפר אל יפדו אשר הם משם היו כה
 הרעה יהיה מה כל זמנים יהא הדבור וכה המדברת היא
 להיות ולשפורה הנפש מהגוף ככה הדבור אשר הו תגיע אל המעלה
 העליונה היו כפשות הן שלשה עליונות ושפלות ואחזקות
 העליונות כחיות המלאכים והשפלות כשמות הקהמות
 והאחזקות כשמות בני האדם וביצוע כי כפי החכמה הפכים יתאמר
 והם כפי שלישי אשר אינו ארד מסוי הפכים אבל הוא עשו מהם כגון אם
 חנה מנה מדבר עם יורה מלכה יהיה לו טעם בלישו לא מר ולא מתוק ואם
 יגבר מרע חריזה יתק וזה אל העונה ואם יגבר המתקית יהיה
 רוטה אל הדבש וכן כל חלוצו כפי גבר עליו ארד מפני הפכים יהיה נועם
 אל יראים וחומר משני הם ים מכפס חלומית יגויה דומות
 ויתברר אדם כח שלישי ואם יגברו עליו כו רגוע יהיה נוטה לרעה ואל
 ויגברו עליו כח חכם קהים נועם לקבל עליונה וזה לך האות על קיום

4

10

11

12

כפס פחדר בצורתה למעלה אלפי כי כפס פחדר כינונית בין כפסות המלאכה
וכן כפסות וכהמות ואם תבנה כמעשה הכהמות תסיה ככפס וכהמות
ובמולה כמולה ואם תעשה כמעשה המלאכה תהיה כהס וידענו כי
המלאכה לא ימותו כן הכפס אשר היא כהס לא ימות ועל זה אמר דוד המלך
על המלך ככהמות כדפו ואחר כן אמר כי לא תמות כפסו באמרו אך אלהים
יפרה כפסי מיר שזול ואין כופתו על מיתת גופו כי הנה הוא אמר כי
יחיה כפסי לל בעת יבואו מן העולם הזה יפרה כפסי מן המות ואל תמות
כמות כפס הרע קרה אכן רואים כי הכפס יש לה דעת ללמוד כל
אשר בעולם ויש לה דעת אחרת עליונה מזו אשר כפס
תדע ענמה ידע ידיעתה וזו היא דעת הרעת וכדעת הזאת קרובה אל
הכריח ית' כי האדם בעצת לידתו הוא כנהמה וכאשר יקום דעת יסיה לנ
מעלה על הכהמה ואם יפליג בדעת ובהכמה תרחק מרחק גדול מן הכהמה
ותעלה כפס למעלה עליונה מוכי סוף מופתת דברים על ימים ועל כן
היא עליונה מאד ואם תבטק לחסב כעכמי הכריח ית' תוסף מעלה ואם
תהיה יודעת ענמה תפול מעלתה כמה פעמים כי בדעתה ענמה ידעם
הדעות כלם כי כל הדעות כאלות בתוך הכפס ועל כן כשתעלה תקי ימאר
לא ותרחק מן המות כי המות לא יסלטיאל על הגויות הקרובות אליו
אבל על הכחות הרחוקות ממנו אין לו שלטון עליהם וקרה כי כפס האדם
בסלתה וכהמות תכיר יודעה ואחרי אשר תתקבר אליו והיא עולה בגוף כן
כדע כי תתחבר אליו אחרי יבואתה מן סגוף בלי ספק והיא ידע כדע
פעילות האדם כחלקים לשני חלקים - חלק בהמוי - שהוא חלק המלאכה
והענמה והכעילה והתנועה וחלק מלאכי ותוא הפסל והחכמה והיושר
והדבור אם כן כראה כי זה חלקו הוא כרעות הכפס ואם תרצה להגות מן
המלאכה תוכל ואם תמאך למעשה הכהמות תהיה כהן אם כן כדע כי הכפס
החפודה לא תהיה

השער הששי

כפסות הדברים החפשיים על עבודת האל ית' והמעשים איתם
דע כי כל מי שיתעסק בעבודת ה' ית' צריך שיהיה בו העבודה היא כמות
העבודה כי כמות העבודות אשר בפסות כמו החללים אשר בגוף ותיקון

המעשים הרעים זול כיון הרפואה אשר תיקן מיוז הנוף ותסיר הלימות
 הרעות ומהאשר יהיה כדבר צדקתה היא משלי דברים מהרכבת ירכוש
 מדברים מורגל סגממונו את החונה מדברים המוסרטים בחליו וכן תיקון
 המעשים הרעים הוא נהסיר הרעים לעשיית הטובים ועל כן נזכר עתה
 העניינים הנזכרים על העבודה ומצדן הדברים המכונים הע' וזה תיקון
 כל אחד **דע** כי עבודת הכוראית יש עניני' דברים מבטלים
 א' עת' וזהו דבר' וכן התאווה והקבע והחכמה והעמלות והענות
 ומאורעות הטובים ומצדן דברים רעים ור' ע' החכמה ולעב' הטובים והחכמות
 והרעות והסתיות והקבאה ולקון בעבודת מפי' שלא ידאג דם והכילות
 וסלא יאמין כיום הרין והכני מפרש כל אחד מהם הענינים ואמר
 בתולה התאווה היא דאם נרשם לכל המעשים הרעים ובסוף אדם דעות
 לתאונת לא יסאד מעשה מן המעשים הרעים אשר לא יעשה אותם והתאום
 היא מנייה בעטרה הדברים במאכל ומשתה כבשים בעומר וכסורה וכעסקי'
 וכמלבוש וכמרכב וכדענוני הנוף ובשאר מיניהם ועל כן צריך אדם לכוונ
 אותה ולרפא זה החולי כי כל חולי לא ירפא אלא ברפואה אשר היא כנגדו
 באדם שיש לו קדחת חום ירפא ברפואות קרות ואם הוא חולי קר ירפא
 ברפואות חמות ועם הרפואות צריך לישמר מכל דבר מוסיק על חליו וכן אנו
 צריכין לרעת התאום וכחם וכל ענייניה ובעטרה לה רפואה הסך ממנה ואני
 אומר כי בא התאום תקום מכל אחד מעשרים דברי' אשר זכרנו ואמר כי הסך
 תאונת המאכל והמשתה הוא ברוב התעניות ולהמעיש רוב האכלה והשמנים
 והסך תאונת הכסף מצדן יוסר והחכמים והסך תאונת העומר להתחבר
 לעניים ולמירדים והסך השדרים להתחבר לשמלים ונמוזים והסך רוב
 העסקים לחאוב כמות אשר תשבת ותכלה כל העסקים וכל המעשים והסך
 תאונת המלכות טק ואשר ותחת תאונת המרכבה ללכת רגלי תמיד והכמים
 לכו והסך תאונת העדון לחרשוק המעדנים וכל הרונה לרפא חולי התאום
 ירביל נפשו באלה הדברים ואם תהיה התאווה חזקה עליו יעביר על לבו כי
 כמותו יעזוב הס' וטוב שיעזבו כדצון כפשו כדי להשיג רצון האלה
 שמיעזבו בעל כרחו ומצא חרון האל ות ואם יתחיל להתעסק בזה ויראה
 כי התאום תקטפו צריך להרגיל נפשו בכל אחת מעט מעט ומסיף בכל יום

כתוב
 בכתב
 סגממונו

כתוב
 בכתב
 סגממונו

כן במה
 כן במה
 כן במה

כתוב
 בכתב

כהן יום ובל שבע ופאשר יקח בהם אל תיאלם וידע כי אחי יאמר ועמוד
 על רשתתו ימים אזיכיר הרעות אשר עשה כי הכבדים שהיו מהתתילו דבר
 ולא הוסיף לאור ועל כן יעביר כל זה על לבי מיד יזכור וינחם מדעתו
 ואם ירצה לתרגל כפשוטו אל יעביר עליה בתחלה אך יסיים עליה עול המצות
 מעט מעט כפי אשר תוכל לסבול ולא תבול וזה המעט אשר יזיזו בו יתעב
 לכל יכחשו ואל ייף ממנו כפי חצי שעה ואחרי אשר ידע כי יסקוד עליה ולא
 יחשיר ממנה אסור פוסיף בה ובאשר ירצה ארבע שעות הדברים העזרים
 אותו על עבודת הבורא ית' צריך שזכור יוב המות ודין להיו וענשו וצריך
 שזכור היי העולם הבא ומצות הצדיקים ונעם גמולו עמם אם ימור
 חק להיו וצריך שיקבל בראשית החומים בתשובה בראותו כי הוא מסביל
 וכלם יזכו למעלה גדולה והוא לא יזכה וצריך לחשוב כי בעת הצדו והת' אלו
 או יכעב לכה העול ויסיב ללהיו בעל כרחו ועל כן שוב לו לשוב לעודנו
 במרחק ואל ידמה לראש' הפתאי כי צריך לדעת כי הפרש אשר בין הרשע
 הפתה והרשע המסביל כי הרשע הפתה לא יעשה תשובתו לא כען רעתו
 והרשע המסביל יקרים מעשים טובים בטורח תבא ליו הרעה כדי שיהיו
 לו למנוס ולעזרה בעתות הצרה ואין בוכחי באמרי תסביל להכחי ומכחי'
 בכל חכמה רעה ובכל עסקים רעים וצריך ארץ רק המסביל הוא מי סיראת
 האחריות ויכירם בטום כואם וידע כוף העולם ויחשוב באחיותו •
 והזרה השבת היא הכעס הוא מן המדות הרעות אשר יחיתו העבודה
 כי כל מי שיש לו כעס לא יתישב העבודה בלבו בשעת כעסו לא יסיים אל לבו
 לכל מה שיעשה רק יזכה טובות יחללם שמים ויהרוב רעקו ייק לחבר
 ואשר בעלות חרון אפי ילך ויעביר ע' או יהרוב כפשו ועל כן לא יכעס
 האדם בעבודתו אם לא יוכל לכבוש כעסו ורפואת הכעס היא שגוע מה
 הם הפחות אשר יעודרו הכעס ונהפך אותם ונאמר כי כבת הכעס יהיה
 מומעט ישוב הדעת ומסלות הכועס ומחברון חברת החמים והמסבילים
 אשר יורסו לכוש כעסו ומרוב התחרותו אל הכבילים והרשעים ומפני
 אשר לא יכיר כמה מדה מגונה יש בכעס ולא יכיר כמה מדות טובות יש בסבל
 וארץ אף כי כל מאריך אמו לעולם לא יתחרט ולי יצטרך לעשות דבר אשר כל
 מעשיו יתקשו רק כל מעשיו הם בטובה ונחת כאשר אמר טוב ארץ אלים
 מצבור ומזל ברצו מלכוד עיר • ודע כי הדברים החסדים
 בתחלת תנאי עבודת' יקחו לכתם זה הקבלי לכבוש כעס
 ולא יכעבו ולא ישמחו אף לכם רחב לקבל מעשה אדם אם טוב ולא

וזה
 המעט
 אשר
 יזיזו בו

חלו

ואלו רב ואם יזיק להם אדם כבוד תיקר כפסם מלחלל כבודו עמו ולהשיב לו
 באולו ואם יזיק להם אדם כבוד יסכלו דבריו ויתאפקו . ועל כן ברנות
 עובר אדם להחזיר כבודו מלבו הוא צריך להרגיל כפשו בהכנעת קושי לבו .
 וישמע לכל כבודו וישים בין עיניו זכרון מע. וכו' והוא עמר ואשר הוא יבצע
 לבבו . וזו יזיק לו אדם ידועהו במעשך כך או ישים קדמי דסן לפניו ויחשוב
 ביה לא יקרא ה' אלהיו אלא לא יהיה מושל ברוחו וישיב כפשו במכירת
 בריתו וישיב על כל יבצע ימים מספר יהיה לו כמו רסוזה חרה כלעגס אפר
 ידע כי תיכעמו ממחלה קסם ועזה וכאכע לאכול תמיד חמנה וכשיעשה זס
 תדבר אפילו שני חדשים ויראה כל מיני חכעם אשר עברו עליו . והכל הכל
 בהכר פנים יפות כי יכיר בעצמו כי הוא גבור ומאכיל . המדה הסלימית
 החכמה זאת היא מן המדות הרעות אשר לא תתקיים בה עבודת האל . כי כל
 איש חף יוסף בעבודתו לעיני בני עמו ובהיותו לבדו יחליפנה או יגרע
 חמנה כאלו עבודתו לכבי אדם ולא להבורא וזה יקרא חשף כי יחכיר בעבודתו
 בין כבי אדם ובין הכורא עבודתו לשכיה . ועל כן צוה הכתוב והחזיר לא
 תבורו מפני איש ורפואת המדה הזאת לחכם בלבו כי כל היגיעה תהיה
 לריק ואין לו מיגיעתו עבר כי אם חרון הכורא כי הכורא יכיר כי עבודתו
 היא להראות לכבי אדם ואין להבורא חלק בה ועל כן תפלתו תהיה לחפץ
 ועוד כי כל חף הוא כהיל בעבור שיעלם על לבו כי כאשר יוכל לרמות לכבי
 אדם כן ירמה האל וזה יתיה מסבלת במורם ועל כן צריך לדעת כי טוב הוא
 שיגלה רעו כגלי משיעלימחו מכבי אדם כדי לרמותם ולמען יקראוהו חסיד
 ואם המדה הזאת תהיה בעובר אלהים צריך להרגיל כפשו בהפסד זימים
 על כפשו כדל לכל יחף על עבודתו לעיני כבי אדם אלא מה שידע כי לא
 יסביר ממנו כסתר ואם יגלה לתקו זו המדה אז ידע כי ישיג רצון האל .
 המדה הרביעית העיוות דע כי מדת העיוות תבטל רוב העבודה כ' ש' ת'
 גם כול לא יכונן גם הכלס לא ידעו ומי סלא יכלם מכבי אדם ממעשיו לא
 תדבק בו שעבודה כי הכתי' או טוב עם א' ועם אבנים וכל מי שיהיה ענו
 להבורא יהיה ענו לכל אדם א' כ' באמר שכל מעיו פניו לכבי אדם מעיו פניו
 להבורא ועל כן צריך אדם להכביעו בחדה הזאת ולהבור הרעה שיט בה
 וסיקא כ' בנינים בראותו אותם וכשמעו תהלתם מלשון כל אים וכאבר ירצה
 להחזיר זאת העדה רגיל להכביע כפשו ולהתבייש מכל כבי אדם ויזך בקומה
 כפז זה יעניו לארץ ויזכור כי העיוות אחית כל עבודתו . המדה החמישית
 השכלית היא חרה רעה תבטל העבודה כי כל אדם ענל לא ישלם עבך
 מעשיו וכל כן לא תאלס עבודת הענל כי יתענה להשלים תנאים . ודע
 כי העדה תכלת מן השכלות ומחולפת הלב ומפעולת הרעה

כבוד
כבוד

משה

רמב"ם

עיון

רמב"ם

משה

ונתתי עליו ריב זה התועלת האלה עליו מעבודת הא יתנו ומעבודת
 פקדו כוריים סמית עסקי סעבודה ועל כן צריך כל מטביל נסוזה ממונה
 ולתקן את החולות להסיר אותה יקרא הכריו הינעים וס ולניה בעבודת הא
 פת"י כל מי שלא יהיה זריח לא ישיג תועלת וכל מתרפה במלאכתו יכהיתכס
 פאזר אמר גם מתרפה במלאכתו אלה הוא לבעל משחית . המדה המסמית
 התקרות והתלאות הכאיות על כפי אדם כגון חרדושים רעים או טובי'
 או ס"ה המצור או יעלה למעלה גדולה או ירויה הזן או סיקחיהו כ"כ או
 יאכר לו ממוזן או יחלה סוף או אחר מבני ביתו או יהיה גולם מארנו או הבום
 בבית הסוהר או ימות אחר מאוהביו כל אלה החרדושים ורבים כהם וטרידו
 לכ כפי אדם מעבודת סוף ויסחיהו אותה ויסירוה מלבו אך בעת סוזה
 ירע ויבחו סכל כל מטביל החוס סוף היפס כי אם יהיה חזק ואמונתו קיימת
 לא יוכלו כל החרדושים לחסר מעבודתו כאשר לא יוכלו הרדושי החזק לעקור
 הקר הגדול ולהמיזו מתקומו כן הסכל החוס והאמונה העקרית לא ימיסוה כל
 אלה המלאויעות וצריך האדם לזוהר בעת סוזה וירע כי על זס התנאי בא
 כבדות עם אלהיו ואחרו אשר התכם על כפסו לעבוד אותו צריך להשלים נדו
 ולקיים אכרו וצריך לו להכין לה חוס ואמיץ לקבל המאורעות וירסוב בהם
 בעתם בואם ימותים כ"ל יוסוכל מעסהו כ"ל הרש ויאמר בלבו אם לא יבוא
 היום המאורעות יבואו לאחר ואם לא למחר יבואו לאחר מחר וכ"ע"ע"ס זס
 יסייע יניו ולכו בהם כפי צור המאורעות לא יטרדוהו ולא יסחיהו העבודה
 כי ימציאו מוזמן לקבל אותם וזה מעשה הפריקם יחשוב וירע כי העולם
 בנה התלאות ועל כן עיניו ולכו בהם כ"ל ירע ועל כן
 לא יטרדוהו כפי צור ולא יטרדוהו אך יחדירו למו עתה
 בשום בעולם ויאמר כ"ל תבא עליו צרה וכי פלותו תעמוד לו ועל כן
 כס בא עליו הסך מאשר חשב יחריד ותאכר לעתו ואמונתו ועבודתו וצריך
 להטביל לסמוך כפסו תמיד ואל יבטח בטובת העולם רע רק ידע כי התלאות
 מוזמנות לכא וכה יצליח ונתקיים עבודתו המדה הפכ"עית חכמתו ותי
 רשע רע כי זאת המדה תשחית כל העבודה ולעב"ט יהיה העובד
 סלס בכל מיתותיו אם יתרחק לאכסר ש"ע תשחית עבודתו ואלה פירוסם אם
 יחבר למיכים ימיסיהו לנאות ולבקש ררה ואם יתחבר לנעו כ"י מיסיהו
 לתענוגים ואם יתחבר לכס"י יומיכיהו ומעשה זמה ואם יתחבר להכ"י קורב
 משחיתו אמונתו ואם יתחד לכס"י יאכר הבמתו וסכלו יושבת חק סה"י
 וימשך אחר מעשיהם ואם יתחבר לנפשו איננה וגול תמיסיהו כפסו ל"ל"ס
 לאט ולא ידע כי כפסו הוא ואם יתחבר לנפשו יתקנה עמקם וזה יתקנה
 לנפשו וככזים ילמד מעשים כזוים ועל

רשמי

למורעות
שעל

רשמי

מדרש רשמי

זכ"ס
 ש"ס
 ש"ס
 ש"ס
 ש"ס
 ש"ס
 ש"ס
 ש"ס

רמב"ם
נתיב

וגל כן צריך לרחוק תמיד מכל אלה העבדים ולרעת כי כפי רחוקו מהם כן
תהיה קרבתו אל הכבוד ית' וכפי קרבתו אליהם כן ירחיק מהכבוד ית' ואם
לא ירע איך יפרד מהם כי גבר עליו הניד יתחבר להפסד ולא יביר אונם
ובהכירו מזוץ או יוכל להתרחק מהם כי אם יתברר לנלכדים ולא יוכל להפרד
מהם יתחבר לזקנים ואז יטע דבריהם ופכלם לעניים ולמורדים ואז ימאס
הגאות ובויה הלב ואז אפשר לרחוק מהם בלאט ובשירנה לרחוק מחבת
העבדים ולא יוכל להצטרף מהם יתחבר לזקנים ואז יטע דבריהם ופכלם
נחירותם ויביר הכבוד אשר ישיב בחברת הזקנים והישישים וההפרט אשר
ישיב בחברת הזקנים בין חברתם וחברת העבדים ואם יתחבר לעניים ולא
יוכל להפרד מהם יתחבר לאנשי ייטוב ופכל ואז יביר החמודות אשר בהם אנר
ואם הצך מעבידי הנשים ואם יתחבר לאבן קירוסים והשחיתו חמודותו יתחבר
לעמיתים השחירים הנופלים בחכמה ונס יורונו באותות ובמופתים על בטול
דעת האפיקורסין ואם יתחבר לכסילים ולא יוכל להפרד מהם יתחבר
למשכילים ואם יתחבר לעושי אבאה וגזל ולא יוכל להפרד מהם יתחבר לאנשי
אצולה ואז יראה איך הם כזהר ואם יתחבר לגרועים ולא יוכל להפרד מהם
יתחבר לכבדים ויקרים וילמד מעשיהם והמדה השחית דוע האמונה
חיי שאין בו א' וכה מה מאד קשה נמצא לו רפואה ולמכתו תעלה אם השמים
ביראתו לא ידחאו ויהפך לו לב אחר ויפיר לב האבן מבשרו ויפקדו
בפקודת רחמים כי אין סבה לתקונו ואם ישמו לפניו כל עניני המוסר
והדוחות הכל הוא לו נאין וישכחו ללעב והוא כמו סחולי אשר אין לו
רפוא וכלי חרס הכעבר אשר אין לו תקנה ועל כן צריך אדם לשמור אמונתו
והצדקה על לעב הלועגים וחרפת המחרפים אין לאדם ליכנס לעבודת
האל עד ישת עליו לכל ישת לכו ללעב הלועגים עליו וחרפתם ואם יאמרו
עליו כי הוא חקף וגוכר דעת הכריות אין לו לשום לבו לדבריהם ויהשוכו לו
ישמו כל בני אדם ללעב הלועגים וחרפת המחרפים לא היה אדם עושה
פוס טובה ולא מביא ולא חסד כי לא ימלט אדם מלשון הפריצים כאשר אמר
שתו בני אדם פיהם ולשונם תהלך בארץ וכמה לועגים אשר לעגם מקבאה
וגדושים מפני שיכירו היתרון ולא ישיבוהו ובעבור זה חרפוהו ועל כן
צריך אדם שחוק בעבודת האלית לירע כי לא יחרפוהו כי אם שני אנשים
אחד כעל אז מעליל ואם יהיה כעל אין ראוי לחוש לדבריו ואם הוא מפסל
המעליל לא יחרף אדם על עסק כבון אלא אם תהיה קבאה מכני שאין בו
צניעות היא וקדושה ה' חזקות יש חזקות משאיתים האמונה גבון

כוע האמונה
מהו ירע

למחשבות

רמב"ם

בגין חכמות החינוכיות וחכמות האפיקורסין וחכמת הפילוסופיא כל אלה
אין צריך לעבוד אלהים למקור עליהם רק ירחק מהם ככל כחו כי גורם
שישיג מהם תועלת יאבד אמונתו וידמה למי שאבד חפץ בשביל אחר ולא
השיג השכי וזמנה חכמים בעיניהם חשכו כי עלו למדרס החכמה חושבים כי
עלו ועמדו בסוד גדול ויעלמוהו מוולגס ולא ידעו כי רחקו מן האמונה ולא
יכירו הרבה כמו הכריא אשר הרגיל במאכלים רעים לאהבתו בתענוגים
ונשחת בנין איכיו והרכבת גופו ונסתנו פניו והוא לא ירגיש ויהסב עכמו
כריא והוא קרוב למות ובאשר יתחבר לאפיקורס תשחת אמונתו מעט
מעט והוא לא ירגיש בן המתעסק בחכמת הפילוסופיא תדחיקהו מעט מעט
והוא לא ידע אך כונת הפילוסופיא ותכונתה היא לדעת ייחוד הפס וכסידענו
אז יעברנו אבל חכמת הפילוסופיא היא כמו הים הגדול וידמה הרובה
לה זעקנו כמי שירצה לבא בתוך הים כשיאמרו לו מנוולתו יש פנינים
ואכפי יקרתי ורכים יהרגו לפסם על הדבר הזה כי ישחו בתוך המים וישוטו
לבקש ולא מצאו וחכמת הפילוסופיא יש לה בתחלתה דברים והקדמות
משפטים האמונה ולא יטח ב! הככש בה שתיאבד אמונתו אם לא יהיה לו
מלמד בקי וחסיד שיורהו ויפארהו מן האקומות אשר תחלם אמיכהו ואז ימלא
הארס ממכשולות הפילוסופיא וישיג התועלת אשר הוא חפץ אבל כשיקרא
לברו ספרי הפילוסופיא או יקראם עם רב חכם ושיאכנו חסיד במור אין ספק
כי תשחת אמונתו ויפסיד יתר ממה שיריח וזה הכלל הוא עמוד לכל ירא
ועל בן צריך לזכור בו והזרה היא הקבאה כשיראה העובד אנשים רבים
פחותים ממנו מתעסקים בעסקי העולם והשיגו כבוד יקבא בהם וישוכ
לבקש מעלתם ויאמר כנפשו הנה אלה חסיגו לזה הכבוד מפני שבקשהו
ואני אלו אבקשהו אמצאהו וצריך למשכיל להשמר מואת המדה והמדה היב
הפתיות כי עובד אלהים בראותו אנשים עובדי האל כי עזבו עבודתם וטבו
לעסקי העולם והלכו אחרי תאוותיהם ואמר הנה פלוני עזב עבודתו לעשה
כן גם אני וזהו תכלית הפתיות והמדה היב כי יקוץ אלם כאל יראה
שכר עבודתו יש אנשים וצעקוס בעבודה ובאשר יבא עליהם צער ינחמו
על דרקתם ועל תשלתם אשר יראו כי לא תועיל יקוצו בה כל פן אם יראה
דרך רשעים ילחץ והוא עומד בצער או יתקצר וזה יתרון בין המשכיל והכסיל
כי הכסיל יעשה הרבה הזה אך המשכיל לא יעשה וישכילו כי עבדתו
באין ונדקתו כאפם ומי יתן שיהיה בה די להכזל מעונם אלהיו ואל יבקש
עליה אכר בעולם הוס והמדה היב הכילות או הדומה לו מרוע

כחיות
חיות

קטו

עניות

שם חומר
כבר לעולם

כפי
לכה רעה
ל

הרוב הנפש והמחן וזאתה וחילט זכרנו זאת המדה מאדנו ר"ש הלפני לין
פאה מודותיה ממשי סכריה כי כתיב המה המה נדיבה כגלים מה רב המדות
העונות אם כן כהפך זאת המדה ובאמר אם יהיה אדם כלי אין זאת המדה
הרעה כן לכדה רק אחרות מלבד אלה וזאת עלתה על כלמה ועל כן חומר
כי המדה הזאת תחית העבודה כי כל מי סיהים כלי לא ישמח צדקה בעתה
ולא יעזור אביון כי אם בעל כרחו וכל מצוס אשר יביר בה תועלת יעשכה
כתפסא ואם יכיר בה אפי' הסהר מעט מחונו קל בה יבוא ראיות עליה עד
שיתירנה ויעשה בה חרטה ופירה כגון אם יקנה כבש וישחרהו וכמוצא טרסה
ויובל להביא הלכות וראיות להכפיר אותה יעשה וכן אם יכנס עליו שבת
ויודע לו עסק שאם לא יעשנו ואבד לו ממון יבוא ראיות כי הוא חומר
לעשותו וישום ראיתו אשר יעשה אותם האדם וחי בהם וכל זמן יבא מכת
שילגו ועל כן אי אפשר לכילי להיות עובד להם כשכל רוע לבבו ועינו
אשר כשכל פרושה יתיר כל איבוד וכל שכן כינו לבין עצמו כי לא ישמור לא
איסור ולא היתר כלל בדבר תועלת ועל כן צריך לעבוד אלהים לכל ילכד
במקום הילנות כבודתם אלהיו בחלק שפתיו ויראה לו תכלית החסידות
וכאשר יודע לו פוס תועלת ארריות על מנת שיתיר אבוד או יאבדו מיתר יעשה
וכן כשירדון לו אבוד ממון לא ישמעצו ונתחבולה אשר לא יעשה כדי להציל
סונו ותכסיל הסוף לא יחלט כפסו ועל כן צריך לכלי להכיר עצמו מן
המדה הזו ואל ימכור עבודת אלהיו בעבוד מהיר כהזה וגרוע כי כל מי
שימור מצות אלהיו לא ישח לבד לאבד ממון עליה וכן לא ישמח בתועלת
שיתבא בחילוי המנה וזה הנקרא ירא' א' אחר המחבר אחר אשר בירכו
עיקרי העבודה ועמלוייה ופענוכים המעמימים אותה צדך לכאר פל ענין
מענייני העבודה וכחכר בתה' פמות ואחר כן כפרש את כפי יכלתנו
האחר בהרביל אדם כפשו למצות ולעבודת האל ית' ולבאר כל סודות הקדוש
ופירוש דרכי התפללות וסדר עניניו ופירשנו איך ית' ס' לעשות
אדם תשובה על חטא שגוריו ס' ללמוד תלמוד תורה ודברי רבותינו ז'
ורבי אלהים הר' לחזהר כפי בחו מורביים המעמימים העבודה הה לקרוא
כל בוראות חכמים וכפסאותיו אשר עשה עם חסדיו כגון נעלות מצרים
והים והמדבר וישעם מצבת אהרן וחולתם ולקדוש כמו בן דברי נוראותיו
ועשו ואשם על עשוניו כגון אשר קרה לקרן ולעתה הו' להסמך בתחלתו
לכל ישנה וישנה וענין תפלתו איך תהיה הו' בענין תעניתו איך יהיה
הו' למחיתו עניניו שגורתו ומכני אדם ולהעלים כפי יכולתו הו'
לפוס לסרגל עבודתו וזו וזא יוכל לפקוד עליה ס' לחלק מעות היום
ובלילה ולפדום הי' לסדר לענין סמורותיו וסקיו ואומנותי הי' לתעסק

ל
ענין
בעבודת

כ
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז

כל דברים
במקצתם

מל
מל

כש יל שחזתו בחיור הרב אשר ימצא חזנו לא יקוצ בה ולא יואכנה אך
 תענה לו יניעתו ואלו יש אכסים אומרים כלא תעיד היגיעה וזעזע דה
 לעבוד אלא אחרי חוקי ימים בעבודתו ואז יכיד הטיב והרע וידע כי יש לו
 גמול על גוואו ויכל לעמוד על עבודתו ולא יקוצ בה אך בהתחלת דבקו בעבוד
 יקוצ בה וימאסה פגמים רבות ויזכרה ועל כן אכסי ענינים ואומר כי
 לא ידבק אדם בעבודת אלא בארבעה דברים אחרי דעתו גמולו ממנה ואחרי
 עמדו בה שנים רבות ואחרי קניותו שכל טוב ואחרי דעתו סוד התאום והסבה
 ככל המעשים כי כל מתחיל להשקות טוב מעשה אם יהיה לו כמעשה ההוא ש
 הנאה תכנס בלבו התאווה כי כן כל מעשה שיש בו טום הנאה יכנס בלבו והנאה
 דלא אנה ואחר כן תסור ותכנס בלבו השכאה ולקץ ימי תשור וכן יתלפו תמיד
 ישור האחר ויבא אפי אך אם תהיה הכאת העובד בעבודתו גדולה ויש לו שכל
 תעמוד האהבה ימים רבים והשכאה ימים מספר ואם לא יהיה לו שכל טוב ואין
 לו בעבודתו הנאה גדולה או יבא עליו חמצה הנכס מצד אחד ומתוהם מצד ה
 תעורר האהבה ימים מועטים והשכאה תאריך ימים ובאשר יתחלפו כעמים
 דכות חס יתדרשו לאדם חד ושיה עובדים בעבודתו או מושיף האהבה ותגדל
 ואם יתקדשו דברים רעים תושיף השכאה ואם לא תקחדש בעבודה דבר יחי
 פניהם מושיף עד יבא השכל ויכריע ביניהם כי אם יהיה האכל טוב תתחזק
 התאום בשכל ההנאות הנאות ממנה ואם תחלש האהבה תחזק השכאה ותלך
 הולך וגדל ותקצצנה אהבה ככל וים ואחרי אשר ב' יכו סוד האהבה והשכאה
 בארץ כי צריך לבעל העבודה להכיר בהתחלת עבודתו כי האהבה והשכאה
 בלחמים טפיהם פעם יבצר האחד ופעם יבצר השני ועל כן אין צריך בתחלת
 עבודתו להיות חושש אם יקוצ בה כי זה משפט האהבה בהתחלתה כי תב ע
 לזכרית ידוע ותחדל ואח' קטוב ותתחזק ותתחדש כנמר ואחר כן אם תחלש
 האהבה ותכבד השכאה אל יהי מואס מן העבודה רק ידע כי להן ימים תחלף
 אלא אם האדם כבד מדעת ולא יכיר ההנאות שיש בעבודת הבורא אז
 ארכבו ימי השכאה וימצעו ימי האהבה וכן אחר תלך תתחזק השכאה ועל
 כן צריך למשכיל בהחלת עבודתו להרגיל כפשו בלאט לכל יקוצ
 בעבודתו כי הכנס האהבה בלב לעמוד דבר חזנה צריך למחד לעשותה
 ובראותו כי תמצט האהבה ותתחיל השכאה יש אכסים חכמי לרב יטריהו על
 סמם ולא יכוחה להלך מעליה עד אשר תסור השכאה ויש אכסים ללא יוכלו
 לזכר טפאתם ויקובו המצט ההוא ויכוחו עד אשר יאבד מעצמותם ואלו
 יחזיקו במקצתו ולא יכוח הכלל יאבד מהם ועל כן צריך למשכיל בראותו כי

ופי' תפיש' המפאס כלכו ויקץ בעבודה לכל ימי כל המעשה ואל יאמר איכה
 יוכל עתה אחרי כן לחזור חזרו כי אם ייחם ככל יאמר מידו וחס יתקן מלכו
 ויקצתו לא יאמר כן מי שנגדו וצדקתו אצלו חס נגדו כל האבר מן הנזק אך
 לו יקנה ואין לו רשות ואם נש' אבר מעורה בנזק לו יקנה וחזור
 לקדמותו כפי רפואתו וכן יש לבעל העבודה לעשות ככל עניני עבודתו כגון
 שנותנות טאס יתחיל להתענות ימים חמס' וחמס' כן יקץ בהם אל ימנע עמו
 מן הכל רק יתעבה יום אחד בשבוע או חמס' יום אחד בחמס' יום אחד יתחיל
 להתפלל ויקץ בתפלה יתפלל ימים בשבוע או פעם אחת ביום ואם יתחיל
 ללמוד ויקץ כפי מקרה מעט בכל שבוע וד' כל יקץ ארבע שנים מעט
 רק בהתחלתו וכשיאריך בו ימים ארבעים יתיה לו הכל מכהב
 ותדבק בו כספו ואעפי' שיש בו שורה גדולה כי כן כראיה כל המדגל עצמו
 לאכול דבר מלא אכל מיוחד או דבר אשר יאמסנו או דבר מר אס יתהבבו
 ימים או לא יכד עליו ויתיה לו בהכחא מדבק כספו על כן אומר כי המדגל
 יפסא בעבודה אל יתחיל בעניינים קטנים כי אם בעניינים קשים ואם לא יוכל
 לעשותם אעפ' שהם קלים יעשה קטנים וכך אשר ילך יושף עליהם וזכרונתו
 כי יתקן כספו ימנע ואם יעשה קתם ואל ייחם הכל כמו שפירש והעני' ייחם
 וקלים הם כגון התפלה והשאלת טלס' ונעזר לעני' כפי יכלתו ולקד חושים
 ללוחות מתים אך העניינים הקבדים כגון להתענות כדומת זלמכס' מכל
 יתחיל כשיודעת לו ולהשאר מן האוכל והגזל והשכונס זה העם והקנאס
 על האכוראומר והתיר אומר יש לאדם להכך כספו ולהרגלם כאשר ירגיל האב
 ילכו ללמד לתור דרך ארץ כי הוא בריך כדאמרו ללמד לו העסקים הקלים
 אשר אין בהם טרח ולא יעשה וכ' אשר ילך יושף עליהם ואם לא יקץ בהם
 יבן אך אם בתחלה יתיר העסקים שכבי' יקץ בהם הם הלו שבה נחמס'
 יוכל ולא יטוב אליו ועל כן אין דבר אשר יוכל המג' ללבוש בו יגדו כמו
 שיזכור לנפס הטובות וההכחות שיש בעבודת האל והדעות הבאות לוי מלא
 יעשה ואם תאמר כי יש אנפס' אשר לא יאמרו ולא יכעבו מדעתנו כשתקם
 המדות האלו ויתבמות בהם דע כי סכנפי' שהם אין לא להלך בהם ולא בתפלתם
 וראוי להבליט עיני מעט ומן השלמת וענייהם כאשר הם ימנעו ואם יתדלו
 וכבר זכר ילך בכל עת בלחם סיני ע' הסבל ועל כן כפי העסק מעסקי
 האדם אס יתעלה מלחמה בין מביהם ואם תראה האדם סולך כעסקיו בדרך
 מיוחד דע כי הסבל נגד על סיני והענינו על כן חמו ייבין חיובן בכל
 עסק לעזור לשלמת לחותנו כי קאל והיגד קב סני גבורים כלמקום דין

ויז' בעניני
 קט'

כספי' וכו'
 אר'

מגן עוז
לכ

לחיים אך היצר חפזי אז יזינתו וקלטי טבעו ומפני נעמויות השכל ודקות
טבעו היצר תקיף מן השכל ולפיכך יתן פנים בכח וחס יעיר האדם לחסור
פנים יחיה חלש ודלוק ועל כן ראו בריבוי לעזור לשכל אחרי אשר פניהם פנים
ועל זה באמר ראש התיב כפיך היום את החיים ואת הטוב הוא השכל והמות
וקרע הוא היצר הרע והודיענו כי כח זה כח זה ועל כן כונו לעזור לשכל
כאשר חזר וכתב בחיים ועל כן אמרו לולתג בידו שמים חוץ מיראת שמים
משני שאלותיהם האכל והיצר שוין ונתן ראות הבורא ית' לאדם להמשיך אחר
מי שרצה מעשיהם אבל אם ימצא האדם חן בעיני הבורא כשרצה להמשיך
אחרי היצר ולעזור אותו יודתכו לג' מונעים חו' מעבבים או דברים מטורדים
ולא יתתנו הבורא לעזור ליצר וק' ארא יעשה כזה האדם שבכור חסדי אבותיו
אז יעבור אשר יכיר לכו כי הוא כאמן או בעבור כי יכיר כי כאלהונם
היות חסיד וצור ויהיה מן הזוכים לנאות פני הבורא ומן הקרובים אליו י'
וכס' כיר הבורא מש' שבתור להיות ירצה שיקים יק' בעת שטוב מדרבנ'
קרעק ויחיה קדוש ועל כן אנו אנשים בתפלת קייבנו אבינו לתורתך כי
נתפלל לכו יודתכו י' שכן מעבב אותנו ואשר אין להם חן בעיני הש' לעשות
טוב ימחם הבורא ללבת כשרירות לבם ועל זה באמר ואתה הקנות את לבם
אז ירביע ועל כן כשריבך אחר מהם לשטוב מרשעתו ויכיר תגורא כי לא יטוב
בלב אלם יודתכו ל' דברים המונעים ומטורדים אותו כמו שאמר כי תבואם
לראות פני וזהו מ' השבות את לבם כי הרשעים בעשותם עבירה לא יודתכו
לחס מונע ברו שתבוא רשעתם שכלב לירי מעמק כאשר אמר למען תפוש את
בית ישראל ועל כן אמר הכתוב ע' למה תתעצו אל מדרבך וכן הוא אמר
אל כל תמאסו מ' ידחפו לנו מאורעות יעבבו אותנו מעבוד אותך וכריך
לבעל העבודה בחסדו לעשו' מצוה זיוני אלה לאור מהרה יש לו להסיר כי מצא
חן בעיני אלהיו ובי' הבורא אזהב אותו וכשריבך לנשות עבירה ויודתכו ל'
דברים קצירים ולא תשלים לנו ידע כי מצא חן בעיני אלהיו כמ' דוד ע' ה'
הוא אשר מנעני מהרע אותך ויש למלט מן העבירה להכיר כי הבורא
בחר בעבדו דוד ונתן ועל כן ישמחו מהמעשן במעשים מלונגים כדי
סיחא קני וקדוה לעבוד אלהיו וכעבור זה כריך כל אדם לעזור לשכל וכדבר
הזה יגבר השכל על היצר ויש לאדם בעשותו עבירות ויגבר עליו היצר ע' ש'
ע' ז' ותו חצו הוא זייב לזכרם אזר ע' שיתם וידאב ויסתמם ואם ישעה כן
הוא לאות ע' ש' כי יטוב מעשיו כרוב הימ' ובישתעבב אדם באחד השלם
עדים יש וק' לאות ע' ש' לקט' כמ' ש' ק' אחר מרש' ע' ש' הענין

כמה אכר
ל... ע' ש' מ' מ' מ'

ב' א' כ' מ' מ'
ה' מ' מ' מ' מ'

תפלה וזאת כינוי עמותו אברהם וזה שיש לו אחיו ואלו
 יחד עם עמיתו איתנו הוא טוב מכלם והוא נחם אחיו עמיתו אותה
 הוא רע מכלם וזה ידוע למי שיכחם ויעשה תשובה בעצת נחיתו ולא וכל
 אהיו בעצת שריאונתו ובטחונתו וכל אן איך בה תועלת . הסם יזילמן
 פס אן היצר הישר דרשנו ויעורנו לחטב מעשינו בזה ונכח אן יקורנו

שער ז בעניני התשובה

*Temperamentum
 Humori
 In
 Temperamentum
 Humori*

לכל הדברים התלוין בהם ההלכות אשר מהלך התפלה ועניני פרישות
 דע כפי כיצד חולי הנפש בא תעצמות ומסך התעוררו אס בתוספת
 אס בגרעון אס בענין כחם והתקופת הול כגון שרבה הדם בגוף
 ותעורר חליים קשים או שתרכבה הארץ הארוגה או הטחורס ותעורר חליים
 מאוונים או שתרכבה הלחם הלבנה ותעורר כחן כן חליים ובאשר התוספת
 תעורר חליים כן תחמרן יעורר חליים אחרים כפי הראשונים במכל אחד
 מאלה התעוררות כשיש ד כחן המישר ויסנה פהם סכנו רע יעורר חליים
 כגון הדם כשיחיה סרתי וישתנה לא ית שחור וגם אבט סלא נחמד ולא אהיה
 יעורר חליים וכן כל אחד כשיוסף על הקי ביה כמותו רחב כהיותו יעורר
 חליים על כן כדך לבין בענין יעוררו עליו חליים כמותו חלש סלש או
 במקרה אחר וולתם כגון הפאה או פרסת אס או כביעת סגוף וכדומה לו
 דאוי למתן לרפואה המורה כטרם יגדל ויסיף החולי וכפי תוספת כחן תחלה
 כחן סגוף וינקבן על האדם חזק ויאבד לפיך אמרנו שצריך לכל מעשה
 כשיגיע חולי בגופו למקד (רפאתו) ובאשר אמרנו כי חליים יתעוררו כחן
 כן יש לכתב מעמי הפאות או מעמי האיות או מעמי הש אחר או מעמי
 אחר וחולי סגוף הוא חלוק מנהגו כשיחלה בעולותיו האבעיות או יסד
 כזה יורע החולי וכל עוד חיות פעולות סגוף האבעיות האלו כחן
 ומהגות על חתום ולא תבטל רפואה ולא יתקנת באלו הילוף
 חולה וחסך לך האית כחם שבריל כן חלולי וסברות אית ועל כן
 ולפתו בענין כן חליים רעים יקרה חסרות וסם וכל

וכל

וכל אחד מהם מן האנשים כן פירש הדבר שהחליא באיכותו בין שהכיר וידע
 חולי הכפחה בעצמו שיתנו מעולותיה הכפחיות או יתבטל אחד מהם ועל
 פן כריך נרשא אותה ולהצדיק הדרכ אשר בה יוכל לתקן ענייניה ונאמר
 בידוע שכל דבר פועל לא יהיה פעול כי אם לזולתו כי לא יתכן להיות
 אבר וחיברי טעף תחת ומוכה ולא הפס אל וכלכל
 העין רואה וכראה ולא סיד טכס וככפה ולא הכר דולק ונדליק אבל הפועל
 זולתי הפועל ואי אפשר להיות הפועל והפעול דבר אחד וזוהי הכפחה לברא
 פי היא יודעת כל הדברים הידועים ויודעת עצמה אם כן היא יודעת עצמה
 וידועה לעצמה דע כי בעני הפועל הם ג' הכרח הוא דועו ואינו
 יודע פועלו ואינו פעול והכרח יודע ואינו ידוע מהרואו והשלישי
 הכפחה אשר היא בכוונת בין הכרח ושין הכרח וקבלה מכח הכרח להיות
 יודעת ומכח הכרח להיות ידועה והכח אשר בה היא יודעת תעיד כי לא
 תמות ללא חכמי שהיא פועלת הכול ואין לה פועל ועל כן לא פעל בה המות
 פעול וזוהי אשר בה היא ידועה תעיד כי תמות חפשי שהיא פעולה לדבר
 אשר ועל כן כאשר כי יש בה שני כחות כח יודעת וכח ידועם כשתגבר אחד
 אין כח לשני בה הוא שבה ועל כן כאשר כי הכח הידועה היא הכפחה
 בעבור כי הידועים הם המתכות והכוחים והכוחים ולא תתית ידיעת הכפח
 אלא דבר שכלה קודם זה ועל כן כשגב הכרח מלשנונו כח הכח היודעת
 פי אלן יהיה יודע ויתיה הוא ידוע ואחרי אשר הכפח יש בה אלה הכחות
 פאור כי אם תגבר בה כח הידועה לדעת דרכי האל ית ועניינו והדברים
 שאינם בניו לא שתתיהם הכפח יודעת אותנו ק דר היו ומדותיו והמעשה הטוב
 בעניינו ותחבר אליהם להיות יודעת קבת מענייני ברואיו ומסודות כריאתם
 זאת הכפח לא תמות כלל אך אם תחלם זאת הכח תתיהם בה אולת וברדוע כי זאת
 הכפח תמות כאשר תמות כפח הכפח ועל כן לא כאשר כי כפח תחכם כשיקיה
 דפח היא נקראת כפח יודעת כי אין כופדו לחכמות הדורות כי אם אל החכמו'
 שישרת אשר יתמד אדם מהם דרכי האל לזה יקרא חכם וזאת תתיהם ולא תמות
 כפח כלל ועוד אומ' אחרי אשר שתבאר כי הכפח היא פועלת בעצמה וכזולתה
 פי כאשר היא יודעת זולתה תדע כפחה וכל מה שתפעל בזולתה אם לדעת
 זולתה או להודיע דעת זולתה כי תוכל לפעול לעצמה לדעת עצמה ולקודיעה
 קדעת והכח יאמר דרכו כי המקחיל כמו שילמד לאחרים ויכל ללמד ולכפח
 ולא יבטוף לזולתו פי הכפח היא סוף הדת והמיוחדת וכשכל שים בארס הכח
 הזה שהוא יכול לתאזר כפחו שתחייב לקבל עושה על הרע וסכר על הטוב
 עשיו שיש לו בה להוסיף עבמו ואין כריך לזולתו כי הכפחה לא יוכלו להיות

yende e
 patiente

דיש
 גב

נשנו
 חכ

לעשות תעבורה לברו כי אם כחברת שותפו תראה המלאכה היתה מעורבת
 בין טוב וכוין רע אבל אם יהיה לאי מהשותפין כח ויתרון על הסבי מראה
 שגולתו יותר מבעולת חברו אם יגבר הכביל יראה הגרועות והחכרון ורוע
 שתיקון גובר במלאכה שהיא ואם יחזק החכם יראה - במלאכה היתה התיקון
 והישר והיופי גובר על כן אומר פי' שפי' כח הנפש או חולשתה יראה מכחה
 המחשבה ואם תהיה המחשבה נוטה לרברים עליונים והיו בעולות הכחות
 מכחה נוטים לחיירות וליושר והיו בעולות הרגשים והמחשבה אשר זכרנו
 ונמשכות ליושר ולחשירות ואלה החמשה הרגשים כן כמו בעולות הגרועין אשר
 בתוכם ילך הדם להשקות כל איברי הגוף ופי' אלה הרגשות הם בעולות ילכו
 הם כחות המחשבה להשקות את הנפש ועל זה אמרו ולא תתורו אחרי
 לבתכם וכי - אמרו רבותי אל יבא ועיני תרי פסוקי דעכירה כי נאסר
 ובעיתערכו חמשה הדעים בכפם יאחזו בעולותיה עד אשר יאזרו ומצאנו
 באשר יש זיתו התעוררות מעשה הגוף בן יאחזו המחשבות הרעות מעשה
 הדם ומעשה הנפש הוא הרע והסכל והרברב והעכום והידאה והתקוה וסוף
 כחותיה הטובים וכשתתערב בה התאמה הרעה תפחיתם כלם כאשר יחזקו
 התעוררות מעשה הגוף בן תשחית התעוררות התאמה מעשה הפשמים ועל כן
 אנו גריכין להפאת זם החולי על דרך רפואת הגוף וכאמר באמר החולי הנא
 מתעוררות הדין כחלקו רפואות משלשלות משתדל את הנגע מכפנים ואז
 תועיל הרפואה מכחן פי' אם תתן לו רפואה או משיחה או תחבובת והכנע
 עומד בעיניו לא תועיל הרפואה רק להתחבר התעוררות ותוסיף על החזק
 ב'א' וכסף גם הוא על שוכאיכוונעור מה תוכל הרפואה לעשות תכחזן והאורב
 יושב לו כחירו וכפי אשר תקון הוא יקלן ויאמר הגוף גין תלחמת פכיתש
 ועל כן צריך לטפל בגוף וכעיתות כפי או תועיל הרפואה כמו הדיעה
 תחטובת את תרצה ללבוש אותה לא ידבק בה הצבע מפני הטובים עד
 פרחיות שיטב ותהיה כפי' וכפי שתהיה נקיה תקבל הצבע היטב וכן הנפש
 פסכיות ומחשבה חל' המחשבה הרעה והתאמה הנבעלת או תדבק בה כח
 התעוררות כמו הגבר הרגון ועל זה אמר שלמה המלך עש' לכל עת יהיו בגדיך
 לבנים רוחו לנקיון הלבוש כל' תהיה סומכתך בכל עת שתחיס לנך כד' ואז
 תוכל לקבל המעשים הטובים וכן אמר בתשובה יעזוב רע דרכו ואיש את
 מחשבתו וישוב אל ידמותו ואומר כי שחלת הגוף נקח רפואה שתהיה

המלאכה
 המעורבת
 המעורבת

המעורבת

גור הרעיונות

המעורבת
 המעורבת

המצוה כנגד חולי הגוף וכפי ריחוק החולי מקו המיסוד לנד אחד יהיה החוק
 הרפואה לנד אחד כגון אם בא על הגוף חמימות מעט נתן לו רפואה קרית
 מעט ואם תהיה החימות רבה תהיה קרירות הרפואה בתכלית החזק כי לא
 יסוב החימו' לקו המיסוד כי אם בקריקו' שיקרר אותו כפי רחוקו מקו המיסוד
 הרפואה הנפש אשר תפליג באהבת ממון ירגיל האדם נפשו בצדקות ולקטני
 התאוס והכצע וזה יהיה בשמחתו בחלקו וסי' יסוד כי הכל יאבד וסי' חסוב כי
 חמות יבואהו שתאוס ויתחבר להולים ויתבונן במתים ויעמוד בבית הקברות
 זיכיר כי מחר יהיה כאחד מהם וכן רפואת הנפש מאהבת נפיש למאוס אופס
 מיאוס כפי אהבתו ולזכור את מותו ומדוהב הרעות וכי הרשת לאדם
 וכשכלם ישמח עבודת אהים וכן רפואת הנפש מן האוהה יהיה בהכצע לכא
 דאם — חוליה ברשע וחוכף תהיה רפואתה באמונה והנדק וכעשותו
 רפואה לאחת מאלה המדות או זולתם ירגיל הנפש על הרפואה מיכרבים
 פי הרפואה לא תסיר החולג כרגע אחד כי אם בימים רבים כשיתמיד אותו
 ויחד טנה בכל יום וככה רפואת חולי הנפש והנה לך דמיון לרפא הנאוס
 ירגיל נפשו בשפלות הלב ובהכצע לכת ופאלת שלום לכל אדם וכמוכעם
 לכל ידבר באוהה ואל יקבאה על עבדיו ולא על שפלים ממנו ואם שמע
 מדעתו ממנו ידוש ואם יזיקוהו יקבל ויכצע לאל כי ככל זה תכצע האוהה
 ותסור אך לא יום אחד ולא ימים כי אם ימים רבים וידור ברך לשקוד עליו
 ויחזק קצוב כמו שזכרנו ואם יתגבר עליו היצר אפ' אחד יתצנע ויתן בדיקה
 ויתורה חטאו ויוסף על הזמן כדי שיהיה לו למשמרת בפעם שנית
 ויחזר מן שלוט בו היצר וזה יאקוד על המצוה עד שתשוב לו למנהב
 כאמר אמר החכם מבערי הייתי עו' פנים ולא ככל מתי מעשות כל רע עד
 אשר קבאתי בחברי והרגלתי כפשי בעבודה ולא היתם מל' ש' אסבהכרת
 וכשכועה וכאמר שקדתי עליה ימים יר' ייתי כע' מותיה חשקתי בא ודכקתי
 בפני אמריה ויבא שמי כחכאי דודי כי הייתי בתכלית העכוה וכן אמר כו
 שתאוס היא מן הסליים הרעים המומיתים כפם האדם ועל כן אכנו נדיבין
 לזכור כל הדברים אשר בהם תוכל התאוס להתבטל ואלה הם כשיהיה רגיל בזה
 אכילה ושתיה וכחצרת הנשי' גם כרוב העו' והכבוד גם כרוב הסלות
 נקדקקו וכרוב הפיתות וחמרן הסכל וכרוב התענוגים ותצרין חכרת
 שחכמים והחב'דים גם

יורה
 סג' סג'
 סג' סג'
 סג' סג'

בל' ענין
 סג' סג'

הוא חכמת אדם בלעדי ואנשי רשע לפיכך תהיה הוצאתם להמעיט אריות
שהחל כדברים האלה והיה מחלנו וסתיבתו כמשפט ולא לשוכנע ולא יאכל
יבא חנן חנן בתכלית כי בזה תחלם תאות המשגל וימעט מחמת הכניס
ומגלה חן עם זם ומלקוח ספרי החטק. וזכר יכל מוס שים כהן וכו' תחלם
תאותו וכו' רגיל בזה תחלם תאות המשגל וימעט מחמת העשירי וקשר
וכו' תחלם תאות העושר ושכרים וימעט מעסקיו וסחודותיו.

ויזכור כל מוס שים כהן וכו' תחלם תאותו. וכשרגיל
בזה תחלם תאותו מן העולם ומעסקי תכל וימעט מלבוש בגדים כמים
מחלכא לביית המשתה ולטייל בגנים וכו' תחלם תאותו מהמענוגים וימעט
לחלול מימים ימיים ממנוי המענוגים והחן. וכשרגיל תחלם תאות החכמה
וימעט מחברת אנשי רשע. וכשרגיל בזה תחלם תאותו וימעט מהכרת
שם סכרין למעט מן סדברים המגדלים התורה כן נרץ להרבות בדברים
החלשים את התאווה וזה פירושה אם תהיה תאוות חזקה כאכפת נשים יכול
לזכור רטאות קרות ויבשות ולא תמעט תאותו ככשים ויהענה ימים בשבוע
כמים תעביטו יאכל פת כמים בלעד. וכיום תחלם מלאך תאות האוכל.
ורגיל ללכת לבתי המרתים ויטבטם עד שיהיה גדולה לבדו וכו' תחלם עד מאד
תאות העולם. וירגיל לסתת בריתו ונעשים ולקדוהו ולחלוב. וכו'
תחלם מאד תאות העושר והסבור וירגיל תמיד לקדוהו דברי אהם ומראותיו
נכסות ויתבונן בזה יקרא וישיחן הסתובבנות לאינו ונכסו ותענומו
ומשפטו. וכו' תחלם אכזריות לבו וקסי ערפו. ויפחד מלאהו וירגיל לקדוהו
דברי רבות ללמוד דברים וחכמתם וסודותם ויכיר וידע המצוה וכו' יכיר
פתייות לבו וסבלותו ופסקו עלינו וירגיל להלכו תפלות ותחמדי יכלים ובהם
הגלה וזה יקרא מושב ודומה. וירגיל להעביר על לבו כל הסבלות הבאות לו
הסוד התאות הרעה. וירגיל להעביר על לבו תמיד הרעות - ומהומות אשר
יאמרו בו כשירדוף אחר הקאום וכאשר ירשא האדם על הדרך הזאת - חולג
יתרה כן על דרך זאת ירשא מלי תבעם והענין קום שירגיל חרם נכסו וכל
ענייני החלשות את הכעס ואלה שנות קנתם כיהאם יגדל כעמו כשישתכח
ענין חכמתו יבא לו היזק ומקום הטוב אז ילזם מחקם התקות חן ויחלדו
דברים חסד רצונו. ויאשים בלם מאדם כטאתו או כשריה לנאן חלשות
ויפחד לו לא ישיח כפי אפתי יאנירו ים חקם וימעט בעים ויכונ לבו
כעסו וכן כשתחבר לזו רשעו פריה ככה נאמר כי ימעט הכעס ברוח
החכמה ויבא מחמת קו ומארגו וימעט חסרנות המאכלים. וירגיל
החכמה ויבא וירגיל לזכור ויבא עשירי ויבא עשירי ויבא עשירי.

על אלה יבא
ספר

ולקדוה הדברים אשר ישחד בהם מאליהו ויחמס פי העולם כאן וכל עיניו וכל
 טוב וכל בן לא יכיר כי הוא חסדו או יש נכסו עשקיו וכשינתקו אדם נלא
 שדברים קציר יצא עמו וזו הוזהר רפואת הנשמה ורע כי מנחמת
 רפואת הנשמה כחלק למי חלקים חלק המעשה וחלק המעשה וצריך
 לרפא תחלה חלק המחשבה ואחר כך חלק המעשה כי בן חול המעשה
 למי חלקים חלק חוליים המעשים אשר כבוד הבנה וחלק חוליים חוליים
 וכמו כן נכפז חוליים בעלמם בן הקבא והמטמנה והמדתה וחכמה
 והשעם והתאום והחוליים החלום הנכבד והרבות ולרבר ככלה וחזרת
 והחכמות ומקח שחר ועל בן האדם צריך לטפל בתחלה הכחות אשר גרמו
 אלה חסדי חלקים ואחר כך לטפל חלק המחשבה ואחר כך חלק המעשה
 ולהגדיל הכתם ימים רבים בום ובסירגיל הכתם ימים רבים בום צריך שיסקל
 כפאו לרצת אם הוא צריך או רשע וישם כפאו חנו לשון המסקל בין שתי
 הכפות ואם יראה אותה פי כחלמה חלק חן העבדות הקדמוניות ואינו ככסף
 להם ככחלמה וואו ככסף למעשים הטובים אשר החל למוד ואימין יודע כי מנחם
 בעיני אלהיו חן ועלה ארונו לעובד וכלל הכת החסידים ואם יראה כי עוד
 התאום החוקק לא כחלמה וככסף אלה עוד והמעשים הטובים לא ככסף אלה
 רע כי לא מנחם חן בעיני אלהיו ועוד לא כפתחו לו פערי תשובה ועל כן
 יסתדל וינסוף עבודתו

חן המעשה
 חן המעשה
 חן המעשה

שער ח מעניני דעת ית כל

קרובה לעבוד הבריה ית צריך לדעת מה הוא ואי יודע לעדו וכל הרוע
 לדעת אמתת הבורא יחשוב כלבו הכחות אשר בהם יהי מודע כל דבר כבדא
 ובהם שדברים הם יודיע כי יא בורא על כל ואחר כי הכחות אשר בו מודע
 לכל דבר הוא מנחמו וצמיתו וכן איכותו וצמיתו וגר כל דבר
 הוא כחול המעשה על חסדו ומנחמו עליו באומדן כל מדבר אדם וכל
 אדם מדבר וכאמרו כל מעשה זוג הוא חלק בום וכל חלק בום הוא
 מעשה זוג וכאמרו כל אכל חנוכל חי אוכל והאיכות הוא באמרו איכות
 זאת הרשעה חמה או קרה וסמנת הוא באמרו כמות זה המון כך וכך
 אלוים ותבניתו באמרו זאת התבנית מנחמו או מרובע וכל אלה הכחות
 לא היו כי אם צמיתות אלה קודם תבניתם לא היו ודמיון בלועל עשה
 חן ים או יכונם דמיון או מקנה מים ותבניתם ליו ימימי הים ויהי

חן המעשה
 חן המעשה

חן המעשה

יתחיל סגורו תחשוב אל ארשת הסוף כמו גבול הגדולה והמיני אשר דברים
 הוא דמיון לנכראים והמים אשר בים דמיון לאשר הוא מחוץ לכריאה ותוכל
 לחלוק הדברים הסוף למחם חלקים שתדנה ולרעת עמקו ורחבו מפני שהיא
 תוכל אל המים אשר הם מחוץ לגבול ההוא לחתול לחלוק אותם ולא
 לרעת עמקם ולא תוכל לעשות בהם דבר מכל אשר עשית בהקט מפני שאין
 להם לז גבול ולא תכלית והסוד הוא קודם הכריאה אתם בין הכמות והאיכות
 והגדר אינו כן ועל כן לא ירע הבריא אתם רק כאשר אחרי אשר חלק הכמות
 לא כמבואר לא אחרי הכריאה הלא היו קודם הכריאה כאשר בני הפסח יהיה קודם
 הכריאה כי כל דבר יש לו הפך כאשר יש לבשר את כבדו — והוא הפך וכל
 אחד מהם בתכלית הרחק מן האחד וכאשר כי אלה הכמות או היו קודם
 כריאת העולם או לז היו ואם תאמר כי הנהאין בין שעת הכריאה לשעת
 הקדמות לה הפסח כי מה שהיה קודם הכריאה הנה היה אחרי הכריאה אם
 בין קודם הכריאה לא היה ואם תאמר כי לא היו עם הפסח או אפיקתם
 וחס היה הפסח או אפיקתם כשנחקרו ע"י מצאנו בגבולים אשר גבולו לנו
 מניחית סגורו ולא מקאותות שהם מוכיחים על מציאותו לא מוולתם ונאמר
 אליו יהיה אדם כבדו עוד ומסותו לא דאם אורח יהיה חס ומתסבל יודע כי
 הם בעולם אורח ואינו משיב אותה ולא ידע על אי זה ענין הוא או זה תכניח
 שיהי רק ידע כי היא הסך מנחם שישוב כי בענין לא ישיב דבר אך בשביל ידע
 כהות האורח ואף על פי שמתנה אדם ויאמר לו פי ים אור לא יוכל להורינו
 וראיה — ואם יאמר לו היה שמים לכן יודע וכתום לא יבד מה הוא אך כי לא
 דאם תימחד דבר לכן ודך וכהיר, ואחרי אשר לא יוכל להכיר השמש כי לא דאם
 דבר לכן ודך ובזיר ומה ששם מרות השמש ותארו לא יוכל להכיר השמש ואלו
 היה יודע מהו דבר לכן ודך היה מוכיר השמש אע"פ שלא דאם אותו מימין
 אם כן סבה מודע לך כי חסיון ידיעתו השמש לא בא אליו אלא מהסיון חכמת
 תארונו, ואלו היה יודע תארונו היה יודע אותו מידי, וכן הנחנו מדע כי
 כל דבר יש לו כחות הם תארונו וכן התוארים הם ידע מדדוים הם ומי
 שלא יבד התוארים ולא ישיבם אי אפשר לו לקיים מהות הדבר, אם כן לא
 פגית האורח מפני שלא כשיב כחותיו שהם בתוארים לנו כן, ואולם לא נטב
 אותם מפני שאין כי יכינו וכי יקום חס דמיון ושותפת הענין ההוא כוונתו
 פכריו יאין לו בך והנחנו בעליו גופים, וסוף אחד והנחנו דברים והוא
 קיים והנחנו אחרים, אם כן לא נוכל לקשורו כי לא ישיב דבר לדבר אחר רק
 פקנת שותפות דמיון שים בין העין והאורח כי האורח שיהי לנכח והפסח
 יש בו אור כונן, ואלה הם כמותם מנחמים כמותם וכל אחד ועל

ג' גלגל
 4 סוף
 ב דה ט"פ

בגלגל כוונת
 ג' גלגל
 כוונת

בגלגל
 ג' גלגל
 כוונת

ועל פני תשוב העין האורה מכלל הסתות סביבה , וכן חיד לא תשוב כי
אם בוקר כחמה מצני שהיא גוף ויש סביבה שותפת והגבול כל דבר הסוקר מכני
שיש בה כח מנוכסת מקדירות ומחוס בקדירות אשר בה תשוב הקור ונחתימו
אשר בה תשוב החוס , וכן תשוב כל דבר לח ובעם מפני שיש בה שני חלק
שכחית מנוכסת וזכסה לחה מצד ולא יבטח רק במישוב ועל כן כלחית תשוב
כל דבר לח וכן כשפת כל דבר יבטח וכן הלכות תשוב הדברים אשר בינו
וכיכסה שותפת ודמיון כי הלכות לח ועל כן תשוב כל דבר לח ולא כלומר כי
תשוב היבטח אך תשוב חסרון הלח מן הפד הזה יבטח היבטח ותשוב הסתמים
נפלי שהיא רוב הדם תשוב המתוק כי הוא הדם ולא כלומר שתשוב חסר צוף
דכסף רק תשוב חסרון המתוק בפי שיתפשט ויתחלחל המתוק , ויתקבץ
ויתנגב כמירוק ותשוב טעם כל דבר ושמן מפני שיש בה קצת שומן ותשוב
כל דבר חריף מפני שיש בה הפך המתוק וכן העין תשוב המראות ותשוב
האכזריות וכתלות תשוב המרקה השמור כי הוא דמיונה ותשוב הלכות מפני
שהיא מוארה ותשוב האדום והירוק מפני שהם מורכבים מפני חלק , ואחרי
שהתואר כי מכל דבר לא תשוב כי אם דבר שהיה זכיהם שותפות ודמיון קדע
כי חלקו היינו מטיבים תואר מתואר ספיראית היה זכיהו וכן התואר הוא
שיתפת ודמיון דעור אם היינו מטיבים תואר מתואריו האותיות היינו מטיבים
אותו כי אין הדברים זכיהו כחמתו דהוצרכו אל לימר שיש שותפות
זכיהו זכיהו אם כן האות השמית על שיותו בגב מהפנת יבנה חלופני סוף
שיתוף ודמיון בין מותיו וזכיהו כי הוא כורא ואכחכו בכריס , וקורא חן לו
תחלה נסוף ואני יש לנו תחלה וסוף והוא שייך ואכחכו אנכדים , אם כן סוף
דרך להשיגו ואחרי אשר תתבאר כי אין דרך להשיגו קיים האות על מציאותו
כח אנת מציאותו כי העדר ידיעת מציאותו יחוייב להיותו כמציא כאשר הבר
מציאותו יתחייב לכל קיים מציא כי חלו נקמה מטיבים אנה - תקיה מציאותו
דומה למציאותו היא מקדית והיא חולפת ואכדת - אם מציאותו הפך
מציאותו אם כן כלומר כי הפנת מציאותו היא מציאות האמתית ואחרי אשר
תבאר כי בערית משהלכו מציאותו באופן כי הוא האות והמופת על היותו
כמציא ואחרי אשר כשכסת ממכו המתוק באלה - כי האות הכריד על החכמה
הכחית אשר בו , וכן אחרי אשר כעלמה מכהכו לענות באחד כי הוא האות
אמת על האותו כי חסרון הספיראית לכל חלק הכחות הם לאות על שמותם
כמציא אל היינו מטיבים אותם יספיראית על סומם בערדים

אם ישן בראש
בבית אבי
אין בלין סוף
דחול לואו

עין
האור
Empora
עין
האור
אין עשה
עין
כדור

ולמה הטעם
אם אין שם
בפי אמצע
אין

אין עשה
אין

פי על מה שאנו משיגים הוא כמדד וכל מה שקטלנו ¹¹ פי הסגנתו היא חזקה
 לים האין וסופו לחזור לאין וזהו הורא הוא בתכלית המרחק מן הענין הזה
 ובשדכיה רבע מדות הכרח ית' וכחותיו ותארי' בלאמר כי הכרח הוא בכל
 הכל ואחרות והיכו נולד תארי' וכחותיו ומדותיו אם כן אין נריך לנו להקור
 שא על מצוינותו לכד כי כשיחקור הדם על כלו של דבר ידע איותו אינו
 נריך להקור ער פראיו הסכנלים הנוכח כי כיריעת הכלל ידע הפרטים וכן
 הכרח אורי אשר אמרנו בחלקו כוללת כי הוא אחד אחרות אחר נה נביגכך
 באור כי האחרות היא כללת מצוינותו וחכמתו וכוונתו וקיומו וכל בחותיו
 פראיים לו והוא כונו לחמתו באחרותו מכיון כחו לכל דאמין כי הוא כחלקת
 או מרבה

כו
שער
 בסמיני רצון הבורא

וכאשר יוכל אדם להכיר אם מצא חן בעיני אהיו ואם קבל מעשיו **רע**
 שכל הרצון להכיר אם אהיו רוצה אותו יסקול בפשו באמר
 אהיו בין הזכויות והצדקות ואם יראה כי בפשו נוסה לתאוות הרעות ולרדוף
 אחר העושר ותאוות הנשים והכצע והכול והתעבוגים יותר מאשר היא נוסה
 לעבודת האל והתעלה ולדקנות ולמעשים הטובים ידע כי הוא רעע וכי הא
 אינו מקבל מעשיו ואם היה נוסה למעשים הטובים יותר מאשר — הוא נוסה
 לרעים הרעים ידע כי ע'ם זכרונו לטובה וכאשר ידעה האדם לעשות דבר
 מצוה ותירמון ותקרב לידו ולא כודמון לו דבר מעכב לו ידע כי מצא חן בעיני
 אהיו ו אם יראה כי ברנותו לעשות עבירה לא יזדמן לו דבר מעריר או מעכב
 פכצאותו דבר מצוה יזדמן לו דברים מעכבין ומע' ידע כי הכרח מולאם
 בו ואינו אלהב מעשיו סך וכו' ידע כי סכסם אצלם עיני תכס ועוד כשיבאן
 על אדם ייסורין וחליים וצרות או יגלה מאדני ידע כי תקורא אהב אותו ויפסדו
 באשר ייחד אהם את כנו ואם יראה כי שקט וכוונת כול ייסורין וחליים וקוא
 עומד באלות ולא עברו עליו כפיות ידע כי אין כבודא אהב אותו ועוד
 כראותו לכבו קשה מצעות דקדקת ונולדת עבות ומ' ז' וכו' יוס הדין וכראותו
 אכזבים יתומו ולא יעבור על רבו יוס המית' גם לאות ברול כי טח מראות
 עיניו פן יראה כפיו והאכזבי יאמנו ולכבו יבין וטכ ורשא לרובן כשתבא ברת
 על אכזבי עיר או על מפשחה וימלט היא תחנת ידע כי הורא אהב והראת
 לו היתרון אשר לו וכן האכזבי הא' וכן כשיהיו אכזבי עיר או תפסחה
 כש' דם יום והולכים כמריו ות לכס וית

אהיו רע
 אהיו רע
 אהיו רע
 אהיו רע

סאים נפקחו עיניו ויתעורר ופתחו ולא פנת לאלה הרשעים ומרר לעשות
 תשובה במורח זה לאות על רצון אלהיו כי מצא חן בעיניו וכן — כשהיה
 משליב המעשים רעים ועשה כל תועבת הסס וסנעס — הלהיו — ואחר כך
 התעורר ועזב כל המעשים הרעים חסם ועזב הכל מלבד מבני מורה כי אם
 מסחד אלהיו או מכני פה יחזיר אתה לאות גדול על אהבת הבורא ית' וכי
 יחגול עליו בהסירו את לב האבן מבשרו וכתן לו לב בסר ואם רוחו נתן בקרנו
 ואין טובה למעלה מזו וכן כבא עליו הולי ויגיע עד סעדי מות וחסו כן
 כחלט הוא לאות על אהבת הבורא ית' וכי יחמול עליו וכי רצה להדוסינו
 למען ישור מעצתו אך אם סאדם עושה כאבות וכל בימים — ועודנו לא ישוב
 רק מחזיק ברפעתו — וכל אשר יבא בימים ויקון יופיפו להתחדש תימותיו —
 ויתחיל נכבות בתיס ולעשות פחורות רבות ולקבץ ממוץ מגול יותר ממס
 שבעה בימי בחורותיו זה לאות גדול כי הבורא מואט חותו — ועל כן לא
 יעריחו ולא יסדרו רק יסליחו באריות לבן כאשר חמר ואסלחוקהמי ימות
 לבס ילכו כחונכותיהם וכן בעשותו בדרקס או רפר מזהב ויתקרט עניה וכל
 סכן אש יסיה כמנות הקיא יגיעה ויקון על עמותה יחרי עמותה זה לאות
 הגדול כי אין לב אלהיו עליו ולא ימנע חן בעיניו ויגענו לרקן וכן בעשותו
 הצבירה ויסליחה ימחה כס מאד ולא יתחדש רק תחנתו לעשות ענייה זה
 לאות כי הבורא ית' הסתיר פניו ממנו אך אם יבשה דבר מזה ויסחה כס
 ויחשוב כי ^{ענין} מבלא דיו — אעפ' שהיא קלתה ואם יוגע כמזקת הקיה במח
 מאד כי גיעתו ונתמתק מאד לחכו כאשר תמתיק סמכוס לכביל זה לאות כי
 הבורא אותם אותו וכן במענו דברי אלהים וככע לכבו ויסחד מאד ואעפ'
 שהוא רשע יס תקום לאהריתו ויסחור בתשובה כי ריח היראה היא נפוכה
 בלבו ועל כן מדע כי בפתחלם הקאות סתעורת עיניו אוכפסא בימים — אז
 יתעורר לו היראה סתפונה בלבו ועל כן הוא איות כי יס נבורא קנת אהבתו
 ועל זס יס לכל מסביל למקול נפשו באלה הונסקליס אשר וברכנו וסבידי מהס
 כי הבורא מואט אותן ויול כחל דמעה על רוע מזלו ואהריתו הקיעה וסס יסיר
 תעס כי סבורא אותה יסחה ויאמר אסדי מה טוב חלקי ומה יסיה גורלי וייתחד
 לתעורר ולבורד סג האהבה

ס' א' ה' כ' ט'
 ז' ח' ט' י'
 י"א י"ב י"ג י"ד

ס' א' ה' כ' ט'
 ז' ח' ט' י'
 י"א י"ב י"ג י"ד

שער
 בעניני החשובה

כי שתאכה הנמר יז לרסע תעריכו מכל ססאתיו ויהיה כבן יומן וכפאפי
 סילוד פקי יחל חטא אכל אין לו סוט זכות כן הרפע בעאתי תפוכה גמרה

של הדין
בא ענין
מב חשבו
של יצא

הוא כפי מהלך הואתיו וממלש מעונש הכורא אך אין לו זכות ולא יוכח
למעלת הדריקים העשורים אשר מייתהם לא עשו עבירה כדבר שוי לפני
לשני חכמים ממערת המלך האחד כאמן מיום היותו לא כמאצ בו ערית
דבר והשני קשר עליונות עיניו ומרד בו ואחר כן כסע אליו והסידר חסו
כחו מעמי כן ברא בכחו מתכבד לכבוד דוד המלך עם כדורו אך על כיו חול
לו המלך לא תהיה מעלתו בעיניו כמעלת עבדו תכאמרו וסכל יורו כי מנסה
כן חוקיקו עשה תשובה אשר במיה לא עשה איש וסלוג כסעו הבינו בעבוד
סאל כל ימיו לא הגיע למעלת משה רבינו ע"ה ולא למעלת דוד מלך
ישראל אשר היה מעבדיו ירא אהים ומה שאחרו רבותיו ול במקו סבעלי
תשובה עומדין דריקים במורים אינן עומדים אמרו הם אמת כי כדורו
סעדיקים והכיבוכים יש לכל אחד מילה אצל הכורא כרוך הוא זה למעלת
מזה ועל כן אמרו רבותיו ול כי כמעלת בעלי תשובה לא יעמדו הם
הדריק כי אינו מקוים ולא יבט בהת בעלי תפיכה אלא במקום אחר ועוד פ"ה
כי הכורא יעשה סכיל בעלי תשובה יחד מזה סעשה כסכיל הדריקים
כאשר עשה העבור אנשי כינה וכאשר עשה כסכיל אחיב והאריך לו אמו וכל
זה כדי לראות הדרא לראש אהבה סעצלי תשובה וזו היא ירו הפסאנות
לשכים למען ישבו מרעתם ועל זה יעשה להעמיס לכעלי תשובה כסים
אשר לא יעשה בהם הדריקים ולא מפני סמעלת בעלי תשובה כמעלת הדריקים
אך מפני סכעל תשובה אם הכורא לא יקבל אותם ולא יראה אהבתו להם ישבו
מיד לרשעתם אך הדריקים מפני סחכיד הכורא את לבו על כן לא יגלה לו
אהבתו כי ידע הכורא תום לבו וכי לא יתן תפלה לזהים ולא יתקדף
על דרכו והמשל על זה כמלך שיש לו שני עבדים אחד כאמן וה' כי חקף
והחנף הבעים למלך ובעה לו כל הרעות אשר יבול והמלך קדף עליו
והסליכו מעגליו והאחר כן חזר זה החנף לבקש רצון המלך והסתכל לרבליו
והמלך חמל עליו וקבל אותו וינס אחד בקס מעמו זה הכמן סאלה והחנף
בקס מעמו סאלה אח' יצוה למלאות סאלת החנף ולא יתן סאלת הכמן
בסבור אשר יביר תמימות לב הכאמן וידע כי לא יחשוב עניו רעה ולא יחרף
לכסו מאונכותו והחנף מפני שידע כי אם לא יתן סאלתו ישבו לקדמותו לרעתו
ויחשוב על המלך רעה הרוע לבו ויחכם על עבודתו ויאמר לחבדיו אין
ראוי לעבודת המלך הוא כי חלתי מפני הדבר כקל לא מלא סאלתי וכמה
יכול אדם לטעו בו וכן מלת הכורא עם בעלי תשובה פירוש אחר והוא
כאן כי יש בעלי תשובה אשר לבס כסון כל סעדיקים ואלס

ב' אהרן חן
ב' אהרן חן
ב' אהרן חן

ב' אהרן חן
ב' אהרן חן
ב' אהרן חן

ב' אהרן חן

ואלה הנקראים בדיקים כי בתחלתם ישרה היו ופגו או כודמן להם פגור
 וגור ע'יהם היצר ואחר כן טבו לקדמותם וליטום וכפלה נדקתם ועברתו
 בעבור הטמא אשר עשו ואלה הם הנכבדים מהדריקים כי נדקתם כפלים
 מנדקת הדריק אשר לא הטמא ועל אלה יאמר נחמקם שכעני תשובה עומדים
 ורע כי התשובה יש לה תשובה עתים אשר בהם יוכל אדם לעשות
 הראשון תחף העשות העבירה והשני אחרי אשר יאריך
 ימיו ברעתו והשלישי כשיחברו תעמוריו ולא יטיבם והרביעי כשיהיה
 חולה והחמישי כשהיה נכרה גדולה או בקצור או בוד איכיו השישי
 כשימצא מזירת ומורה השביעי בזקנותו וככלות כחו השמיני
 כשעת המות ומבחר אלה העתים קצת הראשון אשר זכרו וזאת היא
 משוכת הנדריקים אשר נעלהם כאמר במקום טבעני תשובה עומדים
 ופחות מן העת הראשון היא העת השני כשיאריך ימיו ברעותו ואחר כן
 התעורר יקץ משנתו ויביד כי הוא בחסד ויקטר נאמר לכוונת אהרן הרם
 נפחות מן העת השני השלישי כשהיה הקדש בקצור יד ולא יוכל להשיג חפצו
 יאוב כבשת פנים ועם כל זה יקבל אונתו האלהים אם תהיה עבודתו תמימה
 הרביעי כהיותו חונף אז יכבש אונתו דיקה ויתחכן לכוונת מדוי נדר וכאשר
 יתרחש ילדים קצת עכיו ולא בהם בכל זאת חס יעשה תשובה בזה העת הוא
 מקיבל ופחות מזה כשיטול ביד איכיו או יטוב נבחרת אהרן הגדול אשר
 אשכחה וכל זאת אם תשובתו גמורה תקיבל השמיני כשדמנו לו איש השיר
 יורשו בדרם התשובה וירגלוו השביעית כהיות אדם בזקנותו וכל תכחו
 וירצה להשיג תעמוריו אבל לא יוכל חכמי בנות כיו ואז יטוב לכוונת ופחות
 מהלם כשיעשה אדם כל דעות שיהיה ובעת הביעור למות יעשה תשובה וככל
 זאת אם תהיה שלימה תקיבל זה הג' כי אין טעה בכל חיי האדם אשר יעשה
 בה תשיבה גמורה אשר ל' איתקבל תשובתו ותענה עתהו כי תבורא אינו
 ככבודו שיהיה לעולם ויטור לנבוא ב'ה' לא לעולם ארבו ולא לנבוא אקבוקף יאוי'
 כי הסיד חיי האדם לא לא חמור לעולם ועל זה אמר דרשו ו' בהאמרו כלומר
 עתים אשר ימצא בהם דול בעבור שהחדשו ורע כי שיעוש ככרא
 מ'ארכש יסודות וס' עמודי אדם והכל תלויין בהם וס' אלה
 נחיים רוח ועפר וכאשר ח'אלה הג' פות יתכדו רגובת ייתערכו כן
 התשובה עמוד העולם וכל ח'לו בה וס'א כעני' מ'יו בע הדברים שח'וב
 קח על השקף ע'יכה בג'ים ג'ארכם

תשיב
 אע"פ

כ'אמר קובץ
 ב'ל ע'

ד' תמוז
ה'תקפ"ב

ל' טומו

ה'תקפ"ב
ה'תקפ"ב
ה'תקפ"ב

יתחכם על מה שצפה ויעיר לפני בוראו לכל ישוב לעשות מה שצפה ושיחודם
 בפתי כל מה שצפה. וסקרם לאלה הארבעה כמעלה היא עזיבת הטוב
 וז"ל כמות אש היצולה למ בלה וספרדה מחקומה ולא תשוב לעולם והסמי
 סיכסם עו אשר עשה ויתאבל על חטאיו כל ימיו ויחזיק בהם תמיד כמו
 האור המסובב תמיד סביב לעולם והאלוהי שיעיר לפני בוראו לכל ישוב
 לפתוחו כמו המים הנבריים ארצה אשר לא יאספו והרביעי סיגורת
 האור בהצבת הסעם ושמיל עכמו ויכבד העפר אשר הוא מדרך לכף רגלים
 וידע כי כע היצופה אה הארבה יהיה במולו ארבעה טומו. הראשון
 ספ טוב בעולם. והשני כי ימלט מעונש הכורא. והשלישי כי תמחך טובתו
 לזו עו אחריו. והרביעי כי יחזק לעולם הבא במולו הטוב ויבה לראות פני
 הכורא יתי. ודע כי התשובה אשר יעשה איתה האדם אל החסום כי תכף
 סיכסם ויקבל עליו שלא ישוב לחטאו כי תכומר חטאתו רק באורך ימי
 עבודתו תקיבל תשובתו כילא יכבד הלב ביום אחד. ולא בפנים אלא במים
 רבים בארבען מהן חוטא למחך. אצתי זה עלך חמיל עליו וחוטא לעשות לו
 טובה לא יראה לו פנים ימות אלא אחרי אורך עליו עכמו וצערתו. וכפיתו
 באור עשה דוד המלך עת לאבשלום אש פ"י. תרבה להכניא ליו ולס עמד סמי
 סמים ופני המלך לא ראה. עד ככני לברו וכן מהבנ בעלי תשובה
 להתחנן ימים רבים ולצדיק וזו תקיבל תשובתו כמו ס'אמר אהי אקרא יומם
 ולא תבנית ולילה ולא דמותי לי. ואמר חבקים הכניא עת עד אנה סועתי
 ולא ת' ת' וזה הכניא ימים רבים כי אם
 אחרי רוב עניים ושוועתם וצערתם ותחתם וכל ס'ן אים חוטא
 מוצעל ברעי עכמו. והסכה בגרמית לוח קיון תלכי ס'כ אש
 סוכתי כנסה נדך לסכנינו ימים רבים בעב דה חזקה וכתענית כנסו ובהי
 ואז יכבד הלב הערל. וכעת יכבד אז יהיה נקי וכל אשר יהיה נקי אז וקבלתו
 ס' ארא כמו ס'אמר כילא לפני חנף יכא. וכאמר נ' יעלה כהר יא ומי יקום
 במקום קראו פקי כמים ובר לכב

שער במעלות הצדיקים

ידענו כי הכורא אחד והנבראים
 רבים. וכל אשר ירחקו הכורא אים מן הכורא ירבו וכל אשר יקרבו ימעטו
 באור העכמים רעים והע קר אשר וכלא. דו רחוקו העכמים מן העיקר ירבו
 ויסתדרו וכל אור יקרבו ימעטו. ודע כי הכוראים רבים ולמעלה
 מכלם הננס והגבול ותצדע וקם אל זה ולמעלה מהם חספן ולמעלה

ה'תקפ"ב
ה'תקפ"ב

והוא תבורא ועל כן נמצאו הדמיונים רבים כפי רחוקו מן תבורא ית' והצדקים
 מעשים אפסי קרבתם לעיקר ועל כן הכתיבם אמצעים וכעבור זה צריך
 אדם להסתכל בהוצאת המדק ולהיות אהמעינים כי כל אשר תמעט חכמתם
 הוא לאות על מעלתם וקרבתם לתבורא נשים לנכך למען זה והכן איתנו

בסודות העולם הבא

שער

העולם הבא הוא חוצה מהגבלים המשוככים עלינו והעולם הזה הוא רחב ככל
 קבוצת עלי אכיל רחב כהר גדול אפס לא תדעת לאור היום ואין עם מעלת ימנה
 והגבלים האלה הם מחיצה בין העולם הזה והעולם הבא והעולם הזה דומה
 למצודה במדבר תחת הארץ וזאת המערה יחפז חסוכן בה כי אין עולם אחר
 יולדת אפסי מה שלא ראה עם שום בחן ואלו יבא עמם סוף רחוק ארצות רחוקות
 ואלו יבא עמם סוף רחוק וסמאות וסוככים כן אדם בעולם הזה יחפז כי אין
 עולם אחר ואלו יבא עמם סוף רחוק וסוככים כן אדם בעולם הזה יחפז כי אין
 גדולתו ורע כי הכשמה אצל איתת תבורא מכת ונכח איתת בגוף
 אחרו הניאם בעולם הזה בתוך הגבלים האלה

עב לבן

(אין גימט) איתת בהמשכה

באשר יסברו הרוח בתוך הארץ ועל כן כשתכיר מן הגוף אם תהיה חפיד
 כקיה תשוב אל מקומם ותעבור מן הגבלים ותבא לחן כעוף העופות
 במצודה רעב וכאשר יאלע ישוב אל קבו אך אם חכמתם תהיה חפידת
 כמו העוף אשר אברתו קצונה ולא יכול נשק עופף והוא מקוץ בעברי פי
 פחתו וכל בתוך פומה עמוקה ולא יוכל לצאת ממנה עד אשר פנמו אברותי
 ויועל לעוף בן הכפש החפיד לא יוכל לעלות מפני כבד העינות אשר
 יכבדו עליה ולא יניחו לעלות אל מקומם ורע כי העולם הבא
 הוא מעמד כשנות הצדקים ותהיה קרבת

אלהם בשמות

אין הלוי

הוא מעמד כשנות הצדקים ותהיה קרבת
 מעלתם אין כפש הדמיונים לא תבא מן העולם הזה עד אשר תענם ותטהר ולא
 תקל לעלות אל מקומה כשירצה אלהיה והכשפות העולות לעולם הבא תהיה
 מלא חס ומלאכת סמלכים מעת הפרד מן הגוף עד אשר ירצה תבורא
 להשיבם לגנותם בבתחלה וזה יהיה צעת תהיה המתים וכאשר יגזור על
 קצתם לשוב לגוים יתחדש העולם הזה מפי חידוש אפסי ועל זה אמר כי
 הדני תורה חסידים ודמיון כי כל דמיון תבורא הגויות אחרים תבורא
 נלונם ונשפיות אחרו עלותם כן יחיה כפיתם הם אחרים בהשפיות ט

וכן יחדם בארץ כח אחיה האנו מעשה המלך בריעותו לבעשות סעודה לאנשי בני
 יקח לפנות להם ביתו ולסניף כל מה שיש בו כדי נחרם אותו ולע"ח אותה
 ולע"ח אות כח סביבת גדת לכבוד בעלי ברייתו קבא לבעודתו וחס קע"ש אחרי
 ותחרם בעצת תחיות תחתים בקרא גשן העולם הבא ויעמדו בו חסידיו האל
 וקדושי בני רכבו לכבוד ולעבוד אותו ולעול לפתו וללארז חכמות חרמות
 וקדושות כחכמת הכבודות והדומות להם ולא ישנו אוכלים וסאתים רק כהמר
 עמד חנוך ואלים בלא אכילה וסאתים כי בעצם רבינו ע"ה אשר עמד ארבעים
 שנה בלא אכילה וסאתים כי האכילה והסאתים הן תערוכת רעה בגוף ואל
 כי זים זים בתבנית החסידות וקדושת בעוד שהיא אוכל וסאתה כי האכילה
 וסאתים אינם נכרם רק ימסכו אחריהם שאר התענוגים הרעים וימסו אחריו
 שתענוגים המציקים והחכמות והחכמות ובהסתיק האכילה והסאתים יכירו
 כל אלה המציקים ועל כן אמר התיב את יוחי אתן בקרבכם
 ואם יאמר אדם אי אפשר לעוף סיתקיים בלא אכילה וסאתים בלא כח ענייני
 הגוף אלה שלם יהיו על מעשה כח בגוף מדוע הסמים ואחרן ובגוף תחיות המתים
 אשר אינו יודעים פי אין כח בגוף שיהיה אחר גופו אלא כחפלות הכוונת
 המיו שאלו כח סמוחה כח סיתקיים אחר סיתקיים וכמו כן יוכל הכוונת לקיים
 הנאות בלא אכילה וסאתים ללא סבות האמת לשיות קדושתם באוויר כמו
 תעלבים ותמסו להכריל בין המעשים הרעים הנמשכים יחד אכילה וסאתים
 וסאתים ללא ימותו כי סבת שיתקיים האכילה והסאתים וסאתים וסאתים
 הגדול יהיה בין זמן זמנות המסות לזמן יציאת מדרים ובסיתים כן קדור כל
 בלא יחיה עם אכילה וסאתים והיה זה סבה שלא ימותו כי אין להם דברים
 מחליטין הגוף וצחליטים במחליטים ומחליטים אותו כי כאשר יבא הבריאות מן
 האכילה והסאתים כפי סודן וזים סבת החליטים וסאתים או מתוכף או מחסרין
 אכילה וסאתים או מעשם תמוז אשר לכם ואחרי אשר תהיה הכחה הגדולה
 סתומים וסאתים יהיו המוח עלאבים עד סירבה הכוונת לתענוגותם

עוף מן
 בנין בנין

במן בנין
 חלוקה
 חלוקה
 חלוקה

כח אכילה
 כח אכילה

שער יג
בבל עניני העבודה

כל תבא לעבוד עבודת האל ולקבל עליו על יראתו באמת ברוך תחלתם הן
 לזכור בולל זכרון כפלאות סעודת ה' ויראתו ותעבודו ולכבול כל כל העסקים
 אשר הם זכרון עובדי סעודת ה' ויראתו וזכרון עבודתו ויראתו וזכרון
 עבודתו ויראתו וזכרון עבודתו ויראתו וזכרון עבודתו ויראתו וזכרון

כח אכילה
 כח אכילה

וכל המצויים אשר אחריו ושלנו לחזק שזוועה לקרנתו כעם אלהת כבודו
 כמדת וכוכה וישים לבו לכל עניניו כי הוא יהיה נט. טפות נק עיניו ונדק
 ובעל העבודה לעשות קורס סוקרב אל העבודה תשובה שמה על כ. נעמתו
 אשר עשה ואלוהיהם העבודה ככוכה כי מאת העבודה נחלקת לפני ח. קים
 האחד לטור אדם לבט משעיו ודוריו אשר עשה ויטיב חמוכתו ויהיה
 לכבוד וך וכבר וכלם גי תעובות אשר עברו וכאשר יהיה נקי ויחזן במים
 טהורים ויטהר. אז ילכס בגדי קדש לשרת בקדש ואז יוכל ללכת בדרך כי
 החסידים ולהתקרב לא וזו החסד סמני אשר לא יגיע חליו עד ע. ותו החלק
 הראשון והכה טובור לך כל אחד מהם. דע פי החלק הראשון הוא
 להחמס אדם מאעשיו ולהזכיר ביה הטא
 חטאיו בכל רגע וידור בדר לכל ישוב לעשותן עוד כל ימי חייו ואחר אשר יתגה'
 ויתורה וישים בלפניו לכל ישוב לעשה תם כל ימיו. הוא קודם צריך שיכנה לשמו
 הטובות ית' כזם וטבי ונדקל ולקום בחני הלילות ולומר דברי תהנוכי ונכנסת
 מחילת עליהם בלב שלם ופונת באורה וירגיל בזה סכה חר פכתים נכסונו
 בן אז יטא פניו ממוש וכשלא בו ותהיה תשובתו מקובלת ואז יהיה כבן יומר
 בקי וכל חטא איכל לא עלה בום למעלה החיובים ואחרי אשר יכיר כי לכו טקור
 זכאי צריך לו שיאכל חבורא לא לשחר עונם ולא לתקות שכר לא אפני ביד
 גרלתו וכי הוא ראוי לאהבה אותו כל מי שיפירכו ולדעת כי כל חובה דטר
 הוא ממינו וכפי אהבת אדם לטורא הוא לאות כי בפניו אהית ודעה לזדמות חליו
 במחלכיו כי הפורא חסיד והיא תשתדל ללמוד זאת המרה ולהיות חסד וטעורא
 צדיק וקט. גדל להיות סן. וטבורא תחיל והיא תיגע בפל כהה ללמוד זאת חמס
 והטורא רחמן וסמו סן תלמוד היא להיות כמורה והטורא מוחם באכטי רבע
 וכן תדגל היא לחאום אפניו רשע והטורא טהור עיניו מראות טע וקיש
 דחוייה לחדמות חליו. זאת הדברים הם דרכיו ואז הוא החלק השני מעבודת
 הא ית וטורא חלק החסידים וכה יעלה אדם למעלה העליונה ופירך כל אדם
 יטא לעבודת הא לשמור כל אה התפאיים אשר יכניז וכד כי הם עקרי
 העבודה פירך שלא יעמוד יום אחר שלא יקרא בו דברי תורה ודברי רזן. פי
 דברי תורה הוא אומר לא ימוש ספר התורה הוא מפיך וחגית טוימס וילת
 זכס יראה ככלאות הפורא ית' וכל נועשו ופדרכי רזן יראה פי עניני האבור
 לשמור ויטפו לו סיג ולא יביחמו לערוך גרר או לעש ת עבדים כי הם
 חזולטים ומכאן יט יתקד מדברי תורה ודבריו תורה שתומים וחתומים וקנה
 כ"ך לתרגיל כפשו בחברת החסידים והחסידים

טהור נט
 לך ולקיים

חסד

חסד

(ב.ו. כ.ו. כ.ו.)
 אע"פ כ"ו

וקראו ויבא ויחזיקו ויחזיקו ויחזיקו ויחזיקו ויחזיקו ויחזיקו ויחזיקו ויחזיקו ויחזיקו ויחזיקו
 תאמר אזכרו ואל לא יוכל לפרד מהם מכי סוף צריך להם צבורי מחייתו
 יתביט מחברתם וקחים חברותם פניו וכשתינו ולא בלבו ויחזק להשלים עסקו
 ולהחריק מעצמו וצריך להרגיל בפשוט לסתכל בל היר פועים המבטלים ו
 תבדירה אשר וכרכו וצריך להרגיל בפשוט ולקרא עניניו התוכחות אשר בתורת
 וכתיבאים ועניני עולם הכוראית ועזוון ואם והכיסים והנפלאות אשר עשה
 עם עבדיו וכוראת הריאת שמים וארץ והיו כתובים לפניו במלים קנרים
 כוללים להביט בהם ככל עת צריך להרגיל בשמו להיות תפלתו כבונה גדולה
 ואל לא יוכל לפנות לבו מן המחשבות יבקש ענה כגון שיחשוב בעת תפלתו
 כי הכורא ככה כגדרו ומביט מוכא פתיו המו פכאמר ממכון שבתו השבת
 את כל ישרי הארץ וכשיאמין אדם בזה הדבר אז יחדר ויפכה לבבו וצריך
 שיסגור עיניו בתפלתו כיון יעזור על הזונה וככל עת והיו בדיו לבכום
 ויתכונן להיות גופו טהור וכפי מבל טומאה ואם יקר לאשתו ויוכל לרחוק ולטהר
 במוט ככל פעם או יסיל לעשות כי כקיות הגוף יחדש כקיות הלב ופינוף הגוף
 יטכף כמון סלם ויתכונן בתפלתו להיות מן הכאים ראשונה והינלאים
 באת זונה ותהיה תפלתו ככחת רוח וכל כשכר ואל יהיה כמון עבוד המדבר
 ולא ידע מה אומר רק צריך שיאמור המלות היכאיות פניו ויתכונן לכו
 לעייניהם ואל תהיה תפלתו גוף בלא כשפי המלות הם כמון הגוף והעניינים
 אשר הם הם הכפס וכשלא יסית המתפלל לכו אליהם הגוף שלי כשם והכפס
 אשר באדם לא תקיר הכורא במלים רקים כי אם במלים חוקים וצריך
 פיהיה בתפלתו כאלך מתעטף בביצית ובתפילין וכשיראם ויכיר שבגונו כי
 הוא רומח למלאך אז יכו בעיניו לסלוח יד בעבירות וכמעשים רעים וצריך
 להרגיל עצמו בתעניות אך עם תעשים טובים וצדקות כי המתעבה ולכו
 מלא תרימה אין לו מתעביותו כי אם עיכו והרעב והצער ואין אדם ראוי
 לעבוד כפשוט בצומות בלתי מעשים טובים כי המעשים הטובים והצדקות
 הם כמון הכפס והצומות הם כמון הגוף כאשר וכרכו ועל כן לא יועיל הגוף בלא
 פפא וירגיל עצמו לתת מעט צדקה ככל יום כפי אשר תשיג ידו וככל
 סום אשר ימן צדקה יבטח להכפל מחייתו משוכה כמון שכאור וצדקה תכל
 ממות או להאיל עני על מלחמו כי הוא יכבד מלחמו כמון שאמר
 הכס פסרצה הכורא לשון מנחה לחסידיו ימזין לו עני על שער הכסף
 וצריך בעבודתו להתקנה כגונו

מורה נבוכים
 חלק א
 הלכות

ענין

בכ"ה

וימתינו כל עמיתנו עבדוהו ויבנו אדם כי אז יוכלו ספרו ויפלו מלעב תלמידי
 וכה יודע כי אינו בוכד דעת הכריות כי המגלה נקמו ועבודתו אין כבוד
 כי אם להללו בשעדים ולתת לראש ולכמוח בו כי סכסלים כרי פוכל למנוח
 חזיו מהם ואלו זמי רומה **ספר המלאכה** כלילם ורמס כי החתול כשהקין וקבר
 ידו לטורף טרף וכעשה כזיר ושמחו בו החיות היראות מחכו עד אשר נכדו
 ברשעו וגרם עבמותם וצריך לנלסקול מעשיו בכל יום ובהל חרם ובהל שבת
 לראות מה שצין מעשיו בשבת זו ובין השבת שבערה ואם יראה כי סוקף
 מרות עובות ושמח זיגיל ופיר כי כעשו חכמה ואם יראה כי לא הוסיף ולא
 תחפור יביר כי כעשו חלוטה וכי היא עייפה מלרדוף אחר המנוחה והיה לחות
 על כי איננה מנוחה ואם יראה כי החסיר בשבת זו מן המעשים הטובים
 שצדק השקם שבערה יבכה על אחריתו הרעה ויחש מלהסיר רננו אליהם
 לבד אם תעוררו כפשו לתפור מהרה מה שקו עולתקן את אשר עיוות וצריך
 לחסר מעט מעסקי העולם ולהכיר מרוב השחרות והעסקים וצריך כשיבא
 בימים להתפלל בכל לילם ולערוך תחנונים ולהמכז מגשת אל אלה ויחשבו
 מלאכול בשר ולשתות יין ויתעסק בברי עניו וחוליות וילות מתי לקבורתם
 צריך לקברות המתים בכל שבוע ויעמוד לברו בהם ויזכור לכפשו את המעמד
 שהיה כאשר היה עושה אים אחד שהיה בתכלית הרעע והכריות והיו
 פוסתים תועבותיו ולפני המלך ויען אים אחד מהם ויאמר ארזי המלך
 דע כי עתה חפליג לעשות מאשר עשת מימינו ואכי חמיד לבניך כי שמעתי
 אוננו כחצי הלילה תולך לקברות לגנוב תכריכי מתים כי בתי בקר החוזה
 ויבו המלך לשמים מבאמינו לחקור הדבר והלכו אחריו בלינה עד אשר ראוהו
 כי כבסו בקבר אחד וחצי א טלמלת של ברזל וקשר אותם על גוארו והיה מונח
 אותה בידו בחזקה והיה אומר איך גוף בגוף וצניה עניית וכעמם כעמם
 ויחידה גלמודה ושכלם סכל ולאום אנוש ולדש מאדמה מה תקותך
 ומה תהיה פסוכך כיום פסכך במקום קום ומה יהיה מערך האויב
 לכפשו העובר רכשוו מדוע התמכרת נודת וכמעמד הזה לא חשבת
 ועל מי בטמת איח עזוידך ואיח אוהבך וכאחיך ואיח ארבע חכידך יקמו
 אם יטעוידך כבת דעתך אתה עשית ואתה תשא אתה ורעת ואתה תקנור
 אתה מאסת ואתה גיית כחאם שכנטי כעש חולת אפר כורה מפבלת
 וטורה מאלת דפי יסודך והכירי בשך ראיניך וברידך גום
 ודמת יכרעוך ומולגים יחלקוך ורפי

כמה

חכמה גמלה

למה
 עשר נאמה
 ומה
 ומה נאמה

כמה

ורשתי אש שלמה בלילך ומש תבטי כקוויך במקום הזה בית חסד וצלמות
בית חסד וסוף בית גן נהרן ק יסי יתקדו ענין ושמתי הסד
לחסד ותיחל לרפ ושכבבים יאספו חזק נהם אלה תמרחי או אלה תמלטי
זה הויך וזה מעוכך מהלך לבתי גרים וקבלים כפויים ועל זה מרעיתם
חשבת אלהיך חלפתך וירונתך הלא ידעת כי כאשר יבאו משה שוכניהם בן
תבאיש תלבי לבי ראה ביתך בר ואופל לך הנה לו מאורו דועפם וכו' וירי
בזכרים פס תסיה באלו לא היית ותחת באו לא תיית דילך מכל אשר
עשית ופוכ אלחיד זכור שמעך חסד חלו היית יכול להמלט ממנו
היית ראוי לעשות רעך וגם אני אורך ב תושיעך ימיך אלה אהרי אשר
סוף למעמד הזה ומה תשכבי למענה דע כי אין לעונך תבונה
כי אם תענה וכל אשר כסוע הדבר למלך תמה וכלא על
תשונתו וכדע שאלך מעשיו הרעים הוא ואבנים רבים מפריני עמון וצריך
לבעל העבודה לחלק היום וחלילת והפעם הראשונה והאחרונה מן היום תהיה
ליתן ותנו ומעשה טביתה עד חצי היום לעסק ובשביעית ובשמינית לאכול
גלישן והתשיעי להיות נמה הלימות ביתו וצרכי בניו ואשתו וסאר היום
לקרנות דרכי א הים וכן הוא צריך לחלק שבות חלילה ונתחלת הלילה למד אם
תהנה למד נאמר כן ישן עד עכור חנות חלילה ואז יקום מענתו בין יהר
כוכבי עקר ויעמוד בתחופים לשבי פראו עד תפלת השחר וכל המרגיל
עמנו בזה יוהיף לו סיב מעשיות ולא יהיה לו פנאי לחשב בהם וכ'ם
להתעסק בשם וצריך כעל העבודת אם יהיה ותעסק כשחיות להסמוך מן
האופאה ועוסק גבוליה והחיות והרבות והשביעית ונעשות עול בודה
במשקל ובתורה ולא ישתתף עם איש כל על ובעל שבויות ונעלה להן יאל
יתקנף בראותו חכירו יפירו ויצאו ואם יארע לו יפסיד אל יכעום דק
יחשוב כי לעובתו ולפדיון כפשו אירע לו ואם פסיגה ידו הן עתק אל
יקטף ידו מדת מיעונו תבאר וצדקות וצדדים וברכות כי בכתן יתה
שכפאר סמוך וכה החסרן יתה שלמות תוכיכאם ברית חמילה היא הכרון
קצת מאיכריו וכחסינן החוא יתה שלמות האדם ואם לא יתקדו יזים חסר
כל ימיו כן מתת הצדקה וצריך לכל ישמח בו יותר מדאי ולא יבטח עליו כס
לא ידע אם יסאר לו או יאבד ועל כן אם יאבד לו והוא לא בטוח עליו ולא
ידאב על אבדן רק יצדיק דין אלהיו כאשר אמר איוב יא כתן

ה' כ' רשע
ב' ע

ה' כ' רשע
ב' ע

למך כמלך

למך כמלך
למך כמלך

למך כמלך

ואלו לקח יהי עם לא מבורך ואם יתבסק בעבודה המולך הוא צדיק נהקדיח
 על עבדות המולך עבדות פולך מלכי המלכים ואלו יתגלה לנו בכח המנכות
 ואלו יזיק לנו אדם בכחו וברכו צוריו כאשר אמר איוב אם הניסו אתי על ימתי
 ידו כי ארסם בשער עזתי ויהיו נזיכר הפעמים ומכניסם ויליץ טוב על
 כל אדם וישמור בדרך למינים להרוגו וכל לקוחים למוות וישמור הוליס למען
 הכבוד ית' ולא למען שית' לו עם גדול ואם יתעסק בדפ' אלה חוליס וישלאל ידו
 אל יקבל פכר מהוה וישמור הסכל הגדול ולא יאבדו כספ' הנקל כי כוש
 יקנה חיי שפולים הבא כי הוא כמזיל לקוחים נמות ואף על פי שהכל יד
 הגדול ית' אחרי אשר בוכנו לטוב ולעונו חסוה וזה הצילו מי עמו נחשב לו כאו
 חלבה ממות ואם לא הטיג ידו די מזוכו יקח מן העבדים כפי אשר ידע כי
 יפסיק לו מולקח מן הצניים ויבקר חוליס המסוככים שלפס פעמים כוס
 זה הצניים שפחים ערב ובקר וידבר על לבם ויבטרום בשלום ואם יתעסק
 בחכמות חכמות אשר מרימו מהם כריך לגמס עסק אחר שתהיה מחייתו
 ממנו וישלך את העסק אחרי גו פי יותר יהיה הפחוק הכא עליו מן
 התועלת אשר ירווח בו כי כל חכמותים חמנותם המאבדים
 תקותם מן הכא הם אשר דבקו בחכמות החינות ואשר התחברו
 ללמודים ואם יחשב בפסו כי הוא חסיד וכי לא יוכל החכמות לשגות ואיכנה
 אין חכר באשר ידמה אבל הוא מתרחק מעט מעט מן האמונה ואינו מרגיש
 כאשר אמר פמפור כהו בעולם הזה בכובים אשר השפ' וי' וס' פענ
 ויחשוב כי הוא מחזיק בתומתו והוא לא ידע כי הוא רחוק מירכס מלך ואם כי
 אין כי יתנו כי אם לשונג לדעת יחוד הנורא מדרך חמנות אין לו די בקב'ם
 גבדברי רבותינו אל ויהיה כמי שלא יס נפק בחלקו וירצה לבקש גדולה וכלאו
 ממנו ולחתיבר לגלבים ויהיה סכה לאבד ממנו וגו' ואם אן אחרי צער
 גדול ותנאות קמות אשר יעברו עליו ואם היה מקתפס במה נר נבו אהיו היה
 עומד בוונחה ועל כן כריך האדם לכהק מהם לגמרי אלא אם יסו לו חיות
 ש' חיו בו שתי מדות סיהיה בתבנית החסירות וס' הים נקי כח אפס הדיא בו
 במדת הח' ותיכמוד לת' מידיו בכל עם מן הסכקות הש' ובעכו
 שאז הקי' אותה החכמה כיכר מקום המכשלות וזהו לתל' ידו לכל האמין
 ק'ם ויבא לו ראיות על כישולם כמו פיעה מנה הדרך לתועי' יקדם
 וישתירם

לכונן

למען אבא
 מ' אבא רע

מהם פעולת
 כמכבי' א' א'

ע' א' א'
 הכנה!! ואלו
 מכאן מ' אבא

ובים

לוחי יפה

וכו' יוכל אדם להשגיח אחר צדו וצדו יתקן לזאת החכמה ולא ישיג
 מתעסק בתלמוד תורה וללמוד תלמודו אחריו כי הוא העסק הטוב והישר
 אשר אם יש בו ישיגוהו ואם פתח יבדוקו ולא ישיג ישיגוהו ואם יהיה רשע
 יבטל ברשעו וידקוהו ומוטטו סוף העסק בלמוד תורה הוא טוב במקצתו ומחוקק
 בדעתו דע כי כלו היום מתעסק בענין אחר היה רשע כפול ור. תו פי פנים
 ופ' בן צדק לעשותו כד' תורה נהיגת כהר בחפץ זהו אשר נתן לו הבורא
 עמו וטעם חפצו עלי נהיגתו והכחותיו כמו שאמר חכמינו ז"ל על
 העצם עמוה לשתדל בעס ולא קידוש לחפץ בעס וכאשר ירד לוולתו או
 יסר לתלמודו או יפסח לומר נפשו עמו ולמדה כי לא נכון לראש לומר
 לוולתו כמה שאר עושה וללמד מש חפצו מאמין בו כי כל דבר יוצא מן סלב
 יצא סלב וכל אשר לא יצא בו אם מן סלב לא יעבור אלוהי זה החכם אשר
 בראנו אדם ובהנהגה להסיר אדם עמוה ומה שכתבנו הנהגה להסיר
 מנוסחו הנהגה וזה כפי צרכיו אחרים בכל לבו ויכולו מאדו הוא
 מוכרח ואם כפי לא יעשה לכה לרצונו ולא ספקו לרצונו כפי ארצ
 כי מוכרחו כי אם דבר שפתיים ונדק להתעסק בעניני העניים ויצא
 לכתובתו כי יש לו דבר שפתי טובות הראוין סכר סכורא והסני
 עושהו ואלו ופסוקו וצדק לרוב על לבם ולעזור אותם מאשר תשוב
 ידו ואם אין לו כל יעזרם באצרו פיו להלץ בעד שטוב ולהתעסק כחל אדם
 צדקו לבטל טובה תחת רעה לא יזכיר כפינו לידו לא ירצה להקסם רק
 יתחול להם וישיב אליהם יותר מאשר היה עושה קודם לכן וצדק בהתחילו
 לבוא אל עבודת אלהיו לכל יחסכה המלאכות אשר אם יקוץ כפי ויכחם אין
 לראוב ע יו רק הוא צדק וביקרם לעבודת אלהיו עד יסכים עם לבו לסקוד
 עליהם כל ימיו ולהתחיל במועט ממנה כדי להוסיף בה ככל יוסכמו שאמר
 דבתינו אל מעלין בקדש ולא מורידין וצדק לזכור לכפשו כל הקאי
 העבודה ואם יכיר תלבונו כי לא יוכל לסבול כל זבאים יקח מהם מה טוב
 לשלם ומוט לו העצם התמידות הדב אשר לא יעמוד וצדק לו כדוא בעבודת
 העדא אם יהיה העבודת המלכית להכיר מעל בוארו עול עבודת בני אדם
 כדי שלא יהיה לו ארון אחר כי אם הכורא יתבדק ואפריו אם יצא מעבודת
 עבדים ויבא בעבודת הנולד ברוב אשר הוא צדק להתקדש ולשמש כי אין
 לבוא אל אשר המלך בלבוס רות ומעשה עבדות ובעבודת בני אדם הוא
 עבד עבדים ובעבודת האל הוא חפזי ומה טוב אמר שאמר עבדי ומה
 עבדי עבדים קדש עבד אלוהי לר' חפזי כי מי שיש לו עליו עול עבדי אדם

למק

ש
 ש
 ש
 ש

לא יבא רב בעתו לא יתפלל ולא יעשה עבודת אהיו בעתם ובאשר לא יתם
עליו עול ארון יהיו חבצו ברשותו ויתפלל בכל עת סידרה ויהיה באלו ולא
יירא מאימת המלך ולא ימסור רשעים ויקח לו פכאי לניסוק בעבודת אלהיו
ויהיה שפל ועביו ורבו נסדר כי כל מתחבר למלכים ולשרים תיקר כפסו בעיניו
ויתבאם ולא יכבדו יצרו לעבודת אלהיו וכן הוא צריך להסיר מדברי ליצרות
ומרכיב ככלוב או לתת דופי עבדי אדם ולהסיר מן השבועות קן לשא
קן לאמת וכן הוא צריך לכתוב המעשים בעת מותם ויעמוד עליהם
בשעת יציאת נשמתם ואז יכבדו על כל עבדו עבדו על לבי חרדת המות וכן
צריך לו אסיה עמיר לכל ילכש בגדי רקיע כי אם בגדים בינוניים וישם
אבילתו ושמתו ונסתעבבוו במיטור ובמפטו צריך לו אסיה קון
עתק לכל ידכה כבייני ולא יהיות ועבדים וסחורות כיהמרכב וכל אלה תגדל
כפסו ותאותו ותדל עבודתו וכן הוא צריך אס יבואו עליו ברות או יענו
אותו או יבואו עליו סודרים או יאסירקו בכחוסת קס או ימותו ככו או
חורשיו או ככו ויאוהבו לכל יתקצף ולקבל הכל בסדר פנים יפות ואל יבצום
על אלסיו ואל יבטל ענין מענייני עבודתו רק יחזיק בצדקתו ואל יתרפה ולא
יחרף לכבו וכן צריך לבקש רחמים בתפלתו מאלהיו לסנינו מן היצר הרע
ולמלטו מנחטוא לפניו ואל יטעהו מדבריו ואל תהיה יגיעו לריק
ותקותו למח כפס ייחבור כיש אלגים גיעו בעבודת ימים רבים וכסוף
ימיהם עמר טון למיכס לגבר יצום עליהם והשמותו כל מעשיהם ויש מהם
שיבאו לעו ומהם שחזרו לקדמותם ומחו ברשעתם וסיה יגיעם לריק וקלכו ו
לאכרון ועל כן צריך לכל אדם לסחד על כפסו ונהתפלל בכל יום אל אלהיו
להצילו מתוקף יצר הרע וצריך להתמסק בדברי חזמים ובדבר בתורת יומם
עלילס וצריך ליסדר שופעים כמטעויו אחרי אשר לא יישר כפסו צריך לתת
מעט מחוכו וצריך לכל יחפר מעבודתו ואם יחביר אל יבטל אית הלבמי ו
יבא עליו מאורעות רעות וכן א עליו חרואים טובים וכלכתו בדרכים
ובסיותו חולה וכי תתקפמו זקנה וכן אס הוא צריך אס יסיע לו בניס לומר
אותם מעבודתהם לדעת את א ולסר חקם מחברת מתי רשע ומלמד חכמה
רעות אשר ישחיתו אמתם וליסרם תמיד כדי שתהיה יראתו על פניהם וכן
הוא צריך אס תאזיני לקח לו אס לחיות לו עזר כגברו ואז תבין עבודתו
יצלם מחייה קאזה סרעה ואז תחיים עבודתו כקיים ועמימם
צריך ככו או בעבודת אלסיו

Castanea

לשון ולתקדש לאיש חסיד וילמד תעשיתו אחי יקח לו קבר ויהיו שכינת מכתתם
 בעבודתם ויקנה אים בלחינו ויזכר אים בלחינו וכוונת הגדול ותוסיף תעבודתם

שער יד בחשבון האדם עם גפשו

ים לו לאדם לזכור בכל עת סגפדים וחנפים אמו יעשה סגפ' עם חסידיו
 כגון כורחות סיק ומנצרים ובחיות עמו בין מנות להייב הסף זרוע קדשו וכלם
 עם אויביוס באף ובחמס ובקצף גדול והורידטל באר שחת וכאשר עשה
 למלכים חאיריים אשר הבניע באוכס מפני עמו וכאשר עמיר להם הפחם
 בחצי השמים עד יקום גוי אויביו וכאשר ענה לחזקיתו בחליתו ושמיט סבלתם
 וראה דמעטו והאריך ימי חיותו וכאשר ענה ליוכה במעי אדגם אשה חנפן
 שאול עכשו ומחנפתי תקום הצלחו ולאור עולם הוביאתו וכאשר לחנכים
 מישל ועוריהם באם חכמתו ואשר טלח מלאכו והגילט ולא טלטם בנס האים
 ואל אשר בטחו בו הראה כחו וקדם שמו כרבים וכאשר עשה לרביא בנבוא
 דאיריותו אשר טלח מלאכו וסגר פי האריות ולא אכלתו ויתן כפרו לאויביו
 אשר למות הגבירותו וכאשר עשה למרדכי ואשר ראה העניינות עכית'
 ותפלגם ויכמרו דרמיו להם והס' מחטבת הון על ראשו וכאשר עשה
 לאנשי ניכוח אשר ראה תחבתם ומרירות נפשו וחגילט ממות ואשר דבר
 לעשות להם לא עשה להודיעך כי דברי הרע נטינו שתטובה לאחר תשיכו
 ואם יהיה בצורת טובה כל אשר דבר בא יבא למען כבוד תוה המלת לטינו
 עליו כי דברו הרע בטובה ואעמים טובים לא ימינו מדבר הטוב לעולם
 אומר לא ישיכונו וכאשר עשה לאחאב בהכעור לטבית ולא הכיא פרעם
 בחייו וכאשר עשה למנחם אשר ראה בצרתו ויעתר לו וישיכונו לירושלם
 וכאשר עשה לאיוב אשר בטחו להראות כדקתו ואמר בן חמל עליו והגדיל
 שויכתו באהבתו ובהחלתו כל ים ים לאדם להשיב אל לבו בכל עת ולא ירע
 ויכיר כי ים לו תקוה טובה בכל אפ אים יעשה באעמיה ואל יהי נאטם מרחמי
 על ואל יאמר אחרי אשר הגדלתי לעשות כל רע איך אעשה שתטובה ויעביר
 על לבו אכמו ניכוח ואחאב ומנשה כי הגדילו לעשות רע מכל אשר לפניהם
 ולאחריהם וקטפובה קבל אותם קטם ית' ורעה כדש וחזילתם מרתם ויש
 לאדם להבטי ישרי הבורא יושמים וקארן וכל באים ולרעת כי לא כנבואה כל
 כי אה בעבוד אדם וים לו להבטי למאורות ולכסביז לרעת פי לא כבדאו כי
 אה יקדו ללכי אדם ולהאיר להם בגילת וים לו להתפוק כרחות טגוסות

מתכוונת
 לים גמול
 חסד וסוד

כל ענין
 ענין
 ענין

שבענין והבטחתי וידעתי כי לא כבודי כי אם להיבטחם ויש לנו להצדקת רצון
 צדקה ועוף קטנים וחיות הארץ והמים וצדקה וצדקה והמקום וידעתי כי הכל כבודי
 להיבטח בני אדם ולתועלתם ולהכאתם מהם רבנות ומתם מזונות . וכן
 יתבונן בכל טובות העולם וסגולת מלכים ולחברות המזכיר והמקום והפנינים
 ופלאים יקרות וידעתי כי הכל לא כבודי כי אם להכאת בני אדם ולקחתם נגדם
 וכן יתבונן בברייתו העולם והכלי העולם והרמוביו והעיריו והכבוד והעליות
 והכבודים ויכיר כי כלם לא נבראו כי אם להיות מעוף לבן אדם ובית מכות
 לקחתם כבודם ויש לו להעביר על לבי החכמים כי שיה יקרה מפנינים
 יוכאשר כן התורה לישראל כי היא יקרה מפנינים ופי לא בתנה הכבוד כי אם
 לתענו ידעו אותה וילמדו מכותיו ויעשו רצונו ויש לאדם להזכיר אל לנו כל
 הכמות שבאות בעולם אשר יגיע אדם לשפיר עות ואחרי כן ירחם אלוהים
 ית' עליו ויכיאחו מנה לאדם ומאכלם לאדם גודל ויש לאדם לצבור על לבו
 כל הטובות והאחיות אשר עשה בכל שעה ובכל רגע ולא יגמלהו של פונעשת
 כי יאריך לו ימיו ויש עת אשר ייסקרו כאשר ישר איש את בנו אבל לא יעשה
 בלוי ויש לו לצבור פיתרון אשר כן הכבוד לכבי אדם על שמה כדואיו בשל
 ודבר עו ודבר עו ובהכרת העובד קרע כי יש לו לצבור פיתרון עגול אשר יתן
 יכבוד לעבדו על כל העמים אשר להם טובותיו ומקומו וקרע להם את שיש ודבר
 עונות פנים אל פנים וכתן להם הנה וכתה להם בית המקדש וסקים מכות
 סכמים מכהים לכביאים ומלכות כהנים וגוי קדוש והקים מזרעם סכמים
 קדושים אשר היו אור העולם והאירו תורתם הקדושה כאשר התורה היא חיינת
 ויארך ימיו כן רבי זל היו חיי הפורה וקיומות פי בראש כתקנות וכתחשית
 עשת כראו ספתיים ונבלו תבלותיהם . ואחרי אשר ישיב אל לבו כל הגדלות
 והנוראות האלה סבוליים רוב עניני בני האדם יש לו לחשוב אל לבו הטובות
 אשר ע'ם הכבוד צדו לכה מיום היותו יש לו לחבור בראי וכתחשית אלה
 בעלמו כי סודו אל לאור העולם וכמה וכמה צדו ובידיים סובבותו ואמר
 כן הגדלות והכל טוב הכחיליו ודרך טובות חודיעשו וישלם לחבור חסונות
 אשר נצלו כי יתני אל לחן כביי אביו ואמו . עד אשר תשקרו יעד מכהים
 וישרו

יניח סוד
 על פ' סוד
 ובפ' סוד
 סוד

ענין סוד
 סוד
 סוד

ויסירו הלחם מפיהם ויאכילוהו וימשיטו עצמם וילבישוהו ויענו כדעם ברו
 שישיעוהו ויש לו לזכור כי כאשר גדל וקנה שכל כתן לו האל לחם לאכול וכבר
 ללבוש וכתן לו הון ומצבים ועזרו לקנות לו בית ואשת לחיות זרע ואנשים ויש
 לו לזכור כל התלאות והמאורעות אשר סבבוהו ומצאוהו מיום היותו והצילו
 האל מ-נ-ם יש לו בתחלה לחפש בלבו איש במלט ממיתה משונה ואם במהר ביד
 אויב-ה-הצילו אלהיו ואם עבר על מקום הסנה ומחלש או אש באו תלאות
 ומאורעות על חבריו וכיכלו בין כלם ויזכור אם חלה וסגיע למוות ויזכור
 שעלה משאול כפשו ויזכור אם היה בעבודתו אביון ורש ואשר בן כתן לו
 קאלהים הון ועושר או אש היה שפל ובויו עם ועלם למעלה גדולה ויזכור אם
 היו עליו חובות והכורא הרחיב לו והעביקו חטובו עד אשר פרע חובותיו
 ויבא מעל מנוסקותיו ומחשב כמו בן אש יצאה עליו גזירת מלך ליהרב או ליעבש
 והצילו האל או בלקח בטחי או כאשר בבית הסוחר וכיכל ממנו או אש חשב
 לעשות עבירה והכורא הצילו מעשות העבירה ההיא כמו שאמר לא יאונה
 לצדיק כל און ויחשב כי העתיד לאל בעת צרה ונכונה והתפלל בלבו אם היו
 לו אויבי והשמע תפלתו ומבקשי רעתו וראה בקמתו מהם או באו לידו וגמלו
 חונת תחת רעה ויחשב כי אם עבדו עליו מאורעות רבות וקבל הטל בערב
 פנים ימות כמו שאמר אויב גם את הטוב בקבל מאת האלהים ואת הרע לא
 בקבל ויש לו לחשוב כוונה מעלות טובות למקום עלינו יש לו לחשוב אם באה
 עליו צרה או בער או טלטלו או מצאוהו חללים משוכים או כפל ממקום גבוה
 או הובח באבן או כחרב או נפל באש או פשכתהו חיה רעה או קמו בו עדי סקר
 או כוענו עליו עריצים נחורגו וכיכל מחלש או כתן לו האל אשה טובה וכנים
 משכילים ככל וכרבים האלה אשר לא יספרו מרוב צריך האדם טבל עת
 לחאבתהם ולהשיכם אל לבו ומיהם יתבוכו כזראות לקיו ניכוד כל הטובות
 אשר עשה לו

שער טו בפירוש העת הראויה

לעבודת האל יתרחק כפי חקור תאשכיל על טובות העולם הזה ויכיר כי כל טובה
 אשר כחלקה לו לא יוליכה במוותו ולא ידר תחריו כבודו אך יביח הטל וילך
 בעור ורק לבר מטובה אחת אם כחלקה לו היא עבודת האל זו לברית תלן לפנים

אף יכיר כל מום אשר בה וכן העולם הזה בעוד שיעסקו בו האדם ואל
 יכיר דעותיו מרוב אהבתו אותה וכפי פיר ממנו או יכירם ודע כי רעוב
 העולם ה' עמנו מספר ורין להם הכלה ונכבד הם טובות
 חיצונה הבא ה' אמר רחמים העולם הזה אינו קיים וכל טובו יכלו וידברו וכל
 טובו לא יעמוד והעולם הבא קיים ושוכנו לא יכלו וטובו לא יחלף העולם
 הזה לא יבטח אדם בעונו וטובו וטובו הבא יבטח אדם בטובתו כי לא
 תסור סגולה הזה מלא חכמות וסוד ונרות ותקבולת ושמועות רעות
 וחליים מאושים ועונות ואיבות ומחנות וקנין ומרפה ומיתות ודבר יגיע
 ועבד הקטן והעולם הבא מלא שלום וחסד ורחמים ונשמה ושמחה ורחמים נחיים
 ובריאות ועולם וטוב וברוך ומחוקק העולם הזה לא יאמין אדם בעצמו ולא
 בפרקתו עד יום מותו ואכשר שים בדיוק ועבד אלהיו כל ימיו ונאחזתו
 יתים ככל ויתיה כל יגיעו לריק והעולם הבא כל מי שימנע בדקתו לא
 יסחד רק הנדק והישר אשר כל לא ישתבח לא יסוף העולם הזה הוא מערת
 פרינים ומן הדשע ומלא מאכזבי כל על והם התעבדים בטובת העולם אך
 רוב הנדיקים אשר בו כבדים ומעונים ומגלים כל ימיהם ומחזיקים להדיעך
 כי אין העולם הזה מה החסידים אך שעוהו הבא הוא כופ האמת והאמונה
 והישר והזכות והחסידים הם מתעבדים בעוונותו ואין בו חלק וכלם לרשעים
 ולא יכחו בו כי אם הקדושים הטהורים העולם הזה כל מדם אדם בו ילם
 וכל מתחילתם אך העולם הבא לא תכלה טובתו ואין לו תכלית וסוף
 העולם הזה טובתו ועושרו גורם לכוני אדם לגמב ולעשוק ולהחזיר ולעשות
 אוכזרת והעולם הבא טובתו וכבודו גורם לאדם לעשות ישר ונדק ויעיר
 דוחו ולעבדת האל והעולם הזה מוכר תעבונתו אינו בו אש בעניינים מאושים
 וכבדים בטן חכמת הכפשים אשר אין טנוף כמותו אך העולם הבא אין
 תעבונתו אלא בעניינים קדושים וזוים ונחיים כבין שיריה זיו השכינה
 ויתחבר עם הולא יסוף עתה כמעשיהם להלל לשם ישרו בעולם הבא
 העולם הזה בתעבונתו וכל החכמים ישיא הגדולים ויקח טעם הקנים
 ויעור פקחים עד אשר ימאכס אחריו ויתלכדו במוקשיו אך העולם הבא
 מחלים השתאים ומוקח עורים ומתן דעת לבלולים שעור הישנים וישיכל
 המאוללים העולם הזה על פי השונה והענין והם דר אשר יפיר האדם
 פתחו יתיה רוב יגיעו ועסקו ביום וכלה אך העולם הבא כפי הטובת

אהב בלש
 וטוב בעיני
 ויען בעיני

ויהי עתה כמעשיהם להלל לשם ישרו בעולם הבא

אשר ישיג האדם בו כן תקיה רוב ענוהו ושליו ותפוד יגיעתו וכלי עסקיו .

שער יז בברון האדם ומהמות

ארוי לכל הירא דבר חספס לקטובאל לבנינוש . המות נפשו אחרת וחדתו ויהיה לו
 למזכרת , ויאמר ללבו לבי לבי הלא ידעת כי לא כבודת כי חס לטוב לעמר
 מיוש הנותק מדוע לא זכרת קמרתך הלא תרעבי כל הימים אשר אתה חי על
 הארצת ככל עושר אתה , ומתן ומועצת מעונך זכרונך מארצתה . מיד
 מרכיבים וחייך קטנים , וכל אשר זעבור . עליך יום ארץ לילה תחמד חנק
 מחלקי חייך וכל יום תקרב אל הקפה . ותנוף כל אבר ומדוע לא ידעת
 כי עשר אתה , ולא זכרת כי מן הארצת כושרת ועל מן עושרת כי יגדלת
 ומדוע אתה כחיה ולא תצביח על לטף יום חמיר . יום אשר תאבד ענתך
 וכסרתה חכמתך . יום ידבק לטובך לטבך . יום ישאוך על כתף יסבלוך ועל
 ארץ קתית יעליכך ועל כל מעמך יחפוכך וכאבך תדסה ואשך לא תכנה
 יום תראם החשבון סדוך ותקפר סתום . ומדוע חספס . וכיום תדעלם
 ביד יא חס תמנא סמרת , ותחמה כפאך בניית . ומדוע חספס על זרעונך
 הלא אז תראה כרי מעליך . ותמנא גמולך . ואלו תמות כמות הבחמס
 ולא תהיה עמיר לתת חשבון סיה לך לשמות כמותך . אך תלך למד ממות
 ונמקום אופל ארץ חשך ובלמות . שם תפול עליך אימה ותכסך בלמות
 ולבושך נגש רמא וזונות על גופך גפרית . לבלתי השאיר לך סריר הלא
 היום הוא כורא גאוש . יום חשבון לזן לו פרוץ . יום תחירו בבכית ותאכית
 ואלית . יום חרדס וזעקת . יום גהה וכאקס . יום תקפול מר . יום תעריך
 אכל משור מול מטמר . יום יתום אף סאל וקנאנו . וכתתה פאם חכמתו
 יום ירכו העצבים והמבאבים . יום יתת כל איש ידיו על אח . ציון יוש יאבדו
 כל חבצו . יום תבא הגממה . ישאיר הגוף ככלי מלא ככלי מים מוסלך . אכך
 דוחס . ונתת בן אדם עלמי . תנוס לעזת או חמי יהיה עליך כסרת הלא אז
 תאמר ארלי מה עשיתי . ומדוע דבס יא ב ית . ואחרי מדורו . לבי פכית
 ומה אכספת ערס אכבי . את זסא ותתבוסס ותכלס ומתאמך ותן תודס
 לאתך כעיר כספ . כספ כסמ . חספס . חכמי כשפך סאל ממעשס ס תקפסס
 פכיתו . ותת . ג לנו ויכאו עיכינו ויסתח להכו

אברהם
 אברהם
 אברהם

אברהם

ויקח מכל אדם לעסוק ולעמוד היותו ופצתו אש יורש יתן שבת לבורא כמ
שאר חיות ויהי כן ויהי לקח יהי עם ויחבור ויסתפק כפת חרס וישמו
בחלקו ולא יחלל לכבודו עזרת כפי אדם כי אש עזרת האל לבדו והרבה
אש יחלה יפחד ויירא מאד שמא קרבה עתו ואז יבחס על כל אדם עשם וידוש
כדר לעשות תשובה אש יתפא וכאשר יתפא ישוב לראותו
זה צדיק אש יחלה לא יפחד מן המוות כי הוא יודע כי יצא מאפלה לאורה
ומאכה למנוחם ויכיר כי הצורה אהב אותו ועל כן ייכרהו כדי שיהיה
טהור ונקי מכל עונות וכלכחו לעולם הנא וידור כדר אש יתפא להוסיף על
עבודתו וכאשר יתפא לא יחדל דברו ככל היצא ממנו יעשה והרעב אש יחפש
מיר ישחית אמונתו בחמתו וילעב על החסידים ויחשב כי הם פתאים ויחשב
כי החכו לא לבדו כתם וראשית פרי חטאתו אשר יקנה מחמתו כי לא יאמין
בתחיית המתים ולא ביום הדין ולא בדברי רבותיכו ול רק יחשוב הכל כאין
ויביא ראיות ואותות מחמתו והלה ויניח הקבלס החוקק וידרוק אחרי אותות
הלושות וסדרות ברועות והוא כמו ירבעם חוטא ומחשיא את הרבים ועל
כן עין הרבים תלוי בו ואם יחכם החסיד תכפל אמונתו ויתחזק מוסדותיה
כלכו ויורה התועים וילמד לטושעים ויחזק אמונתם החלוטה באותת
ומופתים חזקים מן השכל ומה יתעור ומרברי רבותיכו ול ואם יבואו על הרשב
חדושים או עשקים אשר ישלה בתם יסכת חלקיו ואם הם מתפלל כי יחשפתו
ואם הם עזר דלים יאכחם ואם היה לומר דברי חלקים ייחשם ואם יבואו
על הצדיק חדושים או עשקים רבים לא יחרף ידו מעבודתו ולא יחרף לבבו
מימיו רק לבבו ועיניו אחרי עב דת אלהיו ולא יטרידוהו העשקים החזקים
ולא החדושים והשבושים ואם יבואו על הרעב מאורעות רעות או יקחוסו
בשבי או יאכרלו במאסר או יענהו או יעשו בו שפטים יתקצף על דין אלהיו
ויאמר טוב מותי מחיי (מה היה מזלי הרע בין חבתי כי הם בטלות ולא שבת
אלוה עליהם ואכי מינס סכבראיתי חכוחה לא מחבתי מעשה אל רעם יבאתי
ויוסף לי יבון ואכחותי על מכאובי ויש עת אשר יבעם הרעב על פסמו לרו
סדרות אשר יתקטוהו עד אשר ימות מדאגתו או יכריב עצמו או שימסר לעבו
עו כדי שימלט מאותה צרה ובאשר תבא על צדיק תלאה או צרה שאמר עונות
הטו אלה ומדי היתה זאת אלי אני עשיתי ואני חטא הייב אני לקבל כ
יש כי הצורה לא עשם לי רע וחלילה לאל מרעב אך אני הרעתי לעבתי

יחזיקוהו ויהי יודע אפי' שבויה ויסרנו מירוב המולתו עלי' או אם הצרות האלה הם
 לטובתו או לרעה בהם צונו או למען לא יחיה לי פנאי להתעסק בהם פנים
 רעים או לרעה לי כבר עליהם או לטוב כפיכס ממותה משובת או מצרות
 אחרות גדולות מאלה ובאשר ימלט הישע מצרתו ויבא לרוחה ויבור פחדו
 עי' אחר כלפי עתה אזכ'! להשליס כל עסק אשר החילתי ועתה יתענג כפי
 אשלי יבצתי ואעשה אמהה גדולה וסעודת העבוד כי כוללתו ואעשה לנפשו כל
 האת אשר אוכל ויסדריק באשר יבא מצרה לרוחה יתן סודות לאל ויאמר
 בלבו כמה אהיין כולא יבוא עלי צרות אחרות הרוב צדקתי וחסדי ומי
 ירבה אש לא כ' לט' מי הניחם הזאת לעשות מעשים טובים או רשעים על
 פאתי שפע וכמה זכותי למנוח חן בעיני א' והנה המלכים יואו עליהם
 צרות רבות ויאין כוללתו וזכ'תי יאש ימלט קרשע מחולי רע ומתד
 לעשות סחורת ולטכות בתים ולהתענג עם כסו ולחדש בגדי האודות
 ולתחבר לר' דוליס ולקנות עבדים ולהרבות עסקים ואש ירפא הנדק יוכיח
 לעשות חסדים ולעזור רלים ולהכעז אלהיו ולהרבות תחובות ולשלש נדביו
 ולהטיב דרכיו ויבצתי ואש יעשה הרשע דקס תיקר כפשו בעיניו ויתפאר
 בה לחבייו וישפוט כי אין בדורו כמוהו ואש ימלט מידת יאמר כי בצדקתו
 בולט ויבדוק מעשיו בעיניו באין ויש ניר צדקותיו מכני אדם ואל יתחל כסם
 וק' אכז' בעיניו ואש ימלט מצרה יאמר כי בחסדי האל חלט ולא בצדקתו
 ואש ירבו עסקי קרשע ויהיו לו מעשים רבים לא ישקטו עד אשר יבלימו
 ואין אלים כל מזמותיו וכאשר יהיה לו פ' א' או ילך ויתפלל ויקרות
 ולהתחבר לחביוס וסדריק כל אשר ירבו עסקיו תיכף עבודתו ולא יחסר
 ממכה דבר ואש ית' ולרשע כניס' אדם מכערתם לשחור ולעשות טלאכת
 לא ילמד דרכי א' הים והצדיק ילמד לבני תורת א' ויוכיחם גיהרם קשר
 עבדיו כאמר מתהלך בתומו צדיק אשרי בניו אחריו
 הם וכפלים שבח לכבודא עולם
 ב' א' י'

ידן כותן ליעקב ב'ח' ולאין אוכיס עבדא ידס'

Act. 18. 1898